

Condoning 1000

T.D.R.E. 887

R.R. 105-1-1889

22:38.21192

M88

114672

105 / 1889

105
1889

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயநம: 105
1889

உதிப்ரம்ஹாகாலத்தொடங்கி, உத்தமரம்பிலனாகும்,
திருவரங்கத்திருப்பதியில் பூர்வர்கள்செய்த
தீருப்பணிகைத்தீயங்களின் விவரமும்,
நம்பெருமாள்வைபவமுமான

கோயிலொழுது.

முதற்பிரிவு.
ஸ்ரீமாத்-உ.வே.
வாசனியாலை-கத்தான்

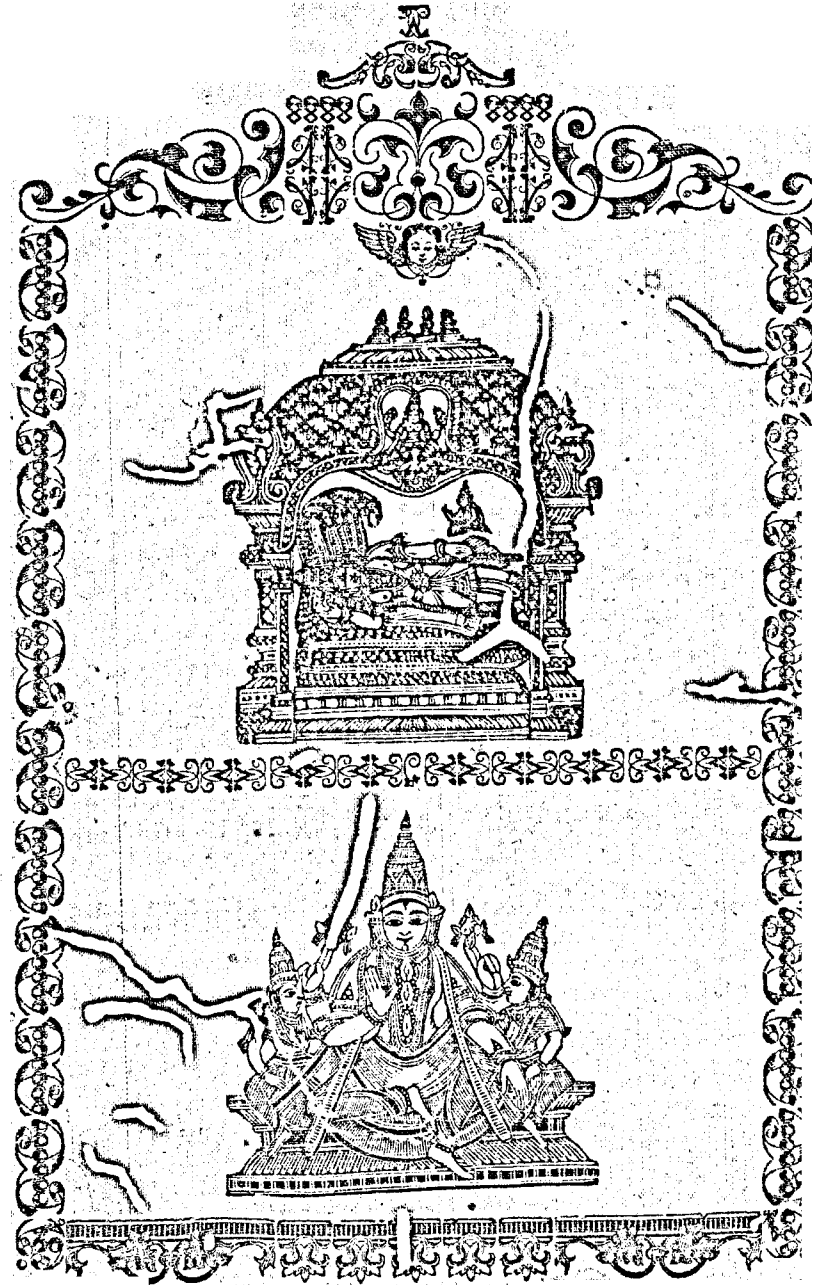
கிருஷ்ணமாசார்யரால்
பரிசோதிக்கப்பட்டு.

மேற்கண்ட
அ.க. கிருஷ்ணமாசார்யராலும்,
உ.வே. செஞ்சி-திருமலைல்லானசகரவர்த்தி-
சேஷாத்திரிபாசார்யர்வ்வாமிய
திருவ. ஸம்பந்தியான
செஞ்சி-இல்லீடு-
அரங்கசாரிமுதலியாராலும்,
சென்னை:
சை. இரத்தினசெட்டியாரவர்களது
மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
1880-ம் ஆண்டு.
Registered Copy-right.

சென்கெழுத்திலும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

வினம்பரம்.

இந்த க்ரந்தமும் இத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் ஜாமிதாவிற்கண்ட க்ரந்தங்களும் வேண்டுமவர்கள், திருவல்லிக் கேணி சிங்கராசாரியாரிடமிருந்து - 29 வது நூதலிலக்கமுள்ள மானிகையில், (போஸ்ட்மான்ட் ஜனரல்ஸ் ஓபிஸ்க்கு) அரசாணியில் - கந்தாடை - கிருஷ்ணமாசாரியாரிடத்திலும்; திருவல்லிக்கேணி - விராகவமுதலியாரிடமிருந்து - 52 வது நூதலிலக்கமுள்ள மானிகையில், (மக்டோவல் அண்ட் கம்பனி) செஞ்சி-இல் விடு-அரங்கசாமிமுதலியாரிடத்திலும், வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

பெரியபெருமாள்

விஷயஞ்சிகை.

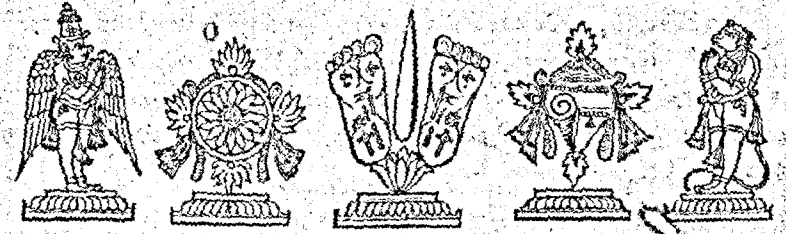
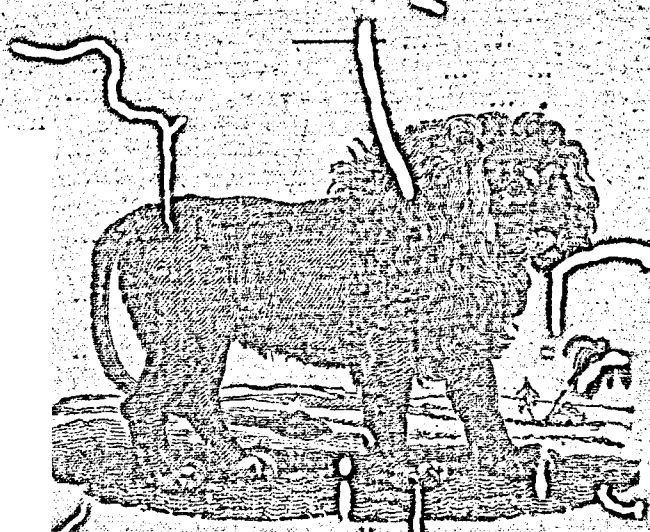
பக்கம்.	பக்கம்.
அகனங்கன்...	இராமச்சியர்...
அகிலாண்டசுவரி...	இராமராஜர்...
அண்ண ஆண்டப்ப உடையார்...	இராமாநுஜாஸர்...
திருமலைத்தான்...	இராமாநுஜாஸன்...
அண்ணங்கார்...	இராமாநுஜன்...
அண்ணப்ப உடையார்...	இருளர்...
அண்ணப்பருடையார்...	இலங்குமாராயணப்பெருமாள்...
அண்ணன்...	இளங்கோவி...
அத்யயகோதண்டம்...	இளையார்...
அப்பள்ளார்...	இகோலகம்பம்...
அமுதன்...	சுயான்ராமாநுஜாசார்யர்...
அம்மாள்...	சுரங்கெல்லி...
அருள்மாரி...	உடைவர்...
அரையர்...	உத்தரப்பட்டர்...
அழகர்...	உத்தரபி...
அழகியமணவாளநம்பி...	உத்தமரட்டையிலுந்ரங்கராஜர்...
அழகியமணவாளப்பெருமாள்...	உய்யக்கொண்டார்...
அழகியமணவாளப்பரியன்...	உள்நூரர்...
அழகியமணவாளராஜமேந்தான்...	எடுத்தகைஅழகியசிங்கநயினர்...
திருவீதி...	எதிராஜன்...
அழத்திவாழ்வித்தவன்...	எம்பார்...
அன்பத்திருவர்...	எம்பெருமானடியாள்...
ஆகுநுநர் வரகாதராயர்...	எம்பெருமானார்...
ஆச்சான்...	எம்பெருமானார்தர்சனம்...
ஆண்டான்...	எம்மண்டலங்கொண்டபெருமாள்...
ஆண்டன்...	எம்மண்டலங்கொண்டிகோயில்...
ஆதித்யே உடையார்...	பொன்மேய்த்த பெருமாள்...
ஆதிப்பெருமாள்...	சுந்தரபாண்டியதேவர்...
ஆரியப்பட்டாள்...	எல்லைக்கனாமின்...
ஆரியப்பட்டாவாசல்...	எறமாஞ்சிநிம்மப்பநாயக்கர்...
ஆலிகாடந்திவீதி...	ஒட்டியதேசத்தப்பரபு...
ஆழ்வார்...	கங்கைக்கொண்டான்...
ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாள்...	கங்கைத்தேவர்க்கணன்தண்டய...
ஆயர்...	காயக்கர்...
ஆழ்வார்...	கஜவேட்டைப்பரதாபதேவமஹா...
ஆள்...	பாயர்...
இசைபரிபு பெருமாள் கூட்டத்தி...	கத்தாடை பண்ணன்...
தரார்...	கத்தாடை பட்டான்...
இராமேசுவரன்வீதி...	கத்தாடை பாயர் நுஜதாஸர்...
இராமேசுவரன்சோழன்...	கமலவல்லி...

[illegible]

	பக்கம்.		பக்கம்.
மலைப்பெருமாள் ...	கஉ	வழியடிமைநிலையிட்ட உத்தம ...	கஉ
மல்லிகார்ஜுநராயர் ...	கக	நம்பி ...	கக
மாடமாளிகைசூழ்திருவிதி ...	கக	வழியடிமைநிலையிட்டபெருமா ...	கக
மாறொன்றில்லாமாருதியான் ...	கக	ஞாத்தமநம்பிப்பின்னை ...	கக
டான் ...	கக	வாலநாதராயர் ...	கக
முதலியாண்டான் ...	கக	விசுவநாதராயர் ...	கக
முத்துவீரநாயக்கர் ...	கக	விசுவநாதராயக்கர் ...	கக
முனென்றையார் திராவிடர் ...	கக	விண்ணப்பஞ்செய்யார் ...	கக
தீர்தார் ...	கக	விருப்பணஉபையார் ...	கக
மெய்யிலையிட்ட உத்தமநம்பி ...	கக	வீரசந்தரம்மாராயர் ...	கக
மேலையுத்தாழ்வான் ...	கக	வீரநரசிங்கதேவர் ...	கக
யாதவபரமசன் ...	கக	வீரநரசிங்கராயர் ...	கக
யாதவரத்தி ...	கக	வேதாசார்யப்பட்டர் ...	கக
ராயதிரவிக்களகதிரநாயக்கர் ...	கக	வேதாசார்யப்பட்டர் ...	கக
வண்ணன் ...	கக	வேலேந்திரபெருமாள் தாஸர் ...	கக
வரதகாராயணசார்யர் ...	கக	ஹதமந்ததேவர் ...	கக
வரத்தரும்பெருமானாய் ...	கக	ஹரஹராயர் ...	கக
வல்லபதேவன் ...	கக	ஜேதேசசூரஸிம்ஹர் ...	கக

விஷயகுசிகை

முற்றிற்.

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயகம்.

கோயிலொழுது.

“மாடமாளிகைசூழ்திருவிதியும் மன்னுசேர்திருவிக்கிரமன்விதியும் ஆடல்மாறண்களவ்கன்விதியு மாலிகாடனமர்நிறைவீதியும் கூடல்வாழ்ருவசேகரன்விதியும் குலவிநாசரகேந்திரன்விதியும் தேடரியதர்மவர்மாவின்விதியும் தென்னநாதிருவாவரணமே”

என்று பூர்வர்கள் திருவரங்கத் திருப்பதியை யுதுபவித்தபடியே, பூர்வர்களபண்ணின திருப்பணி கைங்கரியத்திற்கு விவரம்:—

ஆதிப்பிரம்ஹாஸ்ரீரங்கவிமாரத்தை லபிதவி, ஸத்யலோகத்திலே அநேகநாள் ஆராதித்தவந்தாம், அந்த தீவ்யவிமாரத்தை இவ்வாரு லபித்து, அயோத்யப்பட்டணத்திலு கெடுங்காலம் திருவாராத கன் கண்டருளி, தத்வம்சயாரி ஆரதித்து சக்ரவர்த்தித்திருமகன், தம்முடைய க்ருபையினாலே ஸ்ரீரங்கவிமாரத்தை ஸ்ரீவிபிஷணுமவா னுக்குக் கொடுக்க; அவனுடைய அந்தவிமாரத்தை கிரஸாவலித்துக் கொண்டு, இரண்டு திருக்கா விரிடுவிலே ஸ்ரீசந்தரபுஷ்கரிணிக்களா யிலே கொண்டுவந்து அவ்விமாரத்தை தர்மவர்மா லபித்துப்போர;

தர்மவர்மாவின் கைங்கரியம்.

திருவாசலும், அமுதமண்டபமும், கோயிலாழ்வானாச் சூழ்ந்த திருவெண்ணாயும், திருவெண்கன் திருவாசல் திருமதினும், திருந டைமாறிகை, அமுதியமணவாளன் திருமண்டபம் முதலான பலதிரு மண்டபங்களும், பலதிருமதின்களும், பலகோபுரங்களும், சேனைமுத லியர்கோயிலும், விமாரமும், அதுக்கு வடமேல்புறத்திலே இரண் டாத்திருமதினில் வடக்குவாசலுக்குமேலே திருக்கோபுரயினார் திருக்கேரீட்டும், சந்தரபுஷ்கரிணிக்களா ஆஸ்தாமண்டபமும்கட்டி ஸ்வக்கையில் தீவ்யவிமாவின் கைங்கரியம்.

கிளிசோழன் கைங்கரியம்.

அதன்பின், அநேககாலத்துக்குப்பிற்பாடு திருக்காவேரி ஸ்தூபி பரீட்சை மணல்கொழித்து பருகாலமாய்க் காடுமுடிப்போனவர்க் தாம், யாத்ருச்சிகமாக தர்மவர்மாவின் வகையில் சோழன் அந்தவி டத்திலே ஒருமரத்தின்மீதுவிலையிருக்க, அந்தமரத்தின்மேலே ஒரு * சுகமிருந்து,

சீரீவரஹேயம் உபஸ்தாபிதம்.

சபாஸுபதீரஜே: ஸ்ரீஸ்தூபஸ்தாபக:.

விமாஸம்பரணகாரம் வேதச்சுருங்கம்மஹாபுதம்.

ஸ்ரீரங்கசாயிபக: ஸ்ரீரங்கவார்த்தப்பரகாசக:.

காவேரிவிரஜா ஸயம் வைகுண்டம் ரங்கமந்திரம்-
ஸவாஸுதேபோரங்கேச: ப்ரத்யக்ஷம்பரமம்பதம்.

விமாஸம்பரணகாரம் வேதச்சுருங்கம்மஹாபுதம்-
ஸ்ரீரங்கசாயிபக: ஸ்ரீரங்கவார்த்தப்பரகாசக:.

என்று இரண்டுகலோகமையும் அநேகவருத்தி சொல்லக்கேட்டு, சோழனும் ஆச்சரியப்பட்டு, அந்தக்கிளி புராணவசனம்சொல்லிற்றே! இதென்ன? என்றுவிசாரித்து, தென்பாடுபுறமுள்ளே, ஸ்ரீரங்க விமாநத் தை உண்டுபண்ணுகிறதுக்கு அந்த மரத்துக்கு மேற்கே திருமுடிக்கு நடுவிலே அஸ்திவாரம் பறித்து அனல்புளவு தலைவரையும் ஏறினவள விலே, அவன் ஸ்வப்நத்திலே “நாம் அந்த மரத்தின்கீழே இருக்கி ழீரம்” என்று சொல்ல; அவனும், அந்தமரத்தின்கீழே ஸ்ரீரங்க விமா நம் இருக்கக்கண்டு ஸந்தோஷித்து, அந்தக்காடுவெட்டி மணலையும் பறிப்பிட்டு, கோயிலாழ்வார் விமாநம் முதலாகத் திருவிதியுட்பட பூர்வப்ரகார மெல்லாவற்றையும் தென்னுறு வடவாறுகளும் கட்டி வைத்து, பல திருந்தவங்களுக்கும் உண்டாக்கி, திருப்புகளிலிருவா ராதங்களும் கண்டருள்பண்ணி, திருவரங்கம்நீரூப்பி என்று விளங்கி னது, தர்மவர்மாவின்வகையில் கிளிசோழன் கைங்கரியம்.

ராஜமஹேந்திர சோழன் கைங்கரியம்.

தநந்தரம், ராஜமஹேந்திரன், ப்ரதிஸம்வதஸ்யமும் திருக்கா விரிபெருகிவந்தால் திருவணுக்கன் திருவாசலுக்குள்ளே ஊற்றாற லுப்பருக்கையில், அத்தைத்துறபித்து, திருவனந்தாழ்வான் கணவன்

* சுகம் - கிளி.

த்திருநகிவிடமும் முதலாகத் தளவரிசை பண்ணுவித்து, கோயிலா ழ்வாசாச்சுமு எழுந்தருளியிருக்கிற நாராயணர், நாரணிகர், நாகசயனர், நாரளிம்ஹர் இருக்கிற தளவரிசை மட்டத்துக்குமேலேயும் எடுத்துக் கட்டி, தூணும் எழுவிகக்கட்டிவைத்துத் தளவரிசையும் படுப்பித்து, இரண்டாம் ஆவரணத்துத் திருமகனும், தெற்குத்திருவாசல் கோபு ரமும், வடவண்டைத் திருவாசலும், தர்மவர்மாவின்வகை கைங் கர்யமான திருக்கோபுரநயினார் சேனாமுதலியார் கோவில்லதவிரத் திரு க்கோபுரமும் தளவரிசையும் ராஜமஹேந்திரசோழன் வகங்கர்யமா கையாலே, ராஜமஹேந்திரவந்திவிதி என்று வ்யவஹாரம் நடந்துவந் தது.

நந்தசோழன் கைங்கரியம்.

அந்தரம், நிகளாபுரியிலே தர்மவர்மாவின் வம்சரான நந்தசோ ழன் ராஜ்யம்பண்ணுகிறகாலத்தில், பருகாலம் (க) அகபத்யமுயி ருந்து ஸ்ரீரங்கநாயகரிடத்திலே அநிப்ரவணதாய் தபஸலைப்பண்ணி, அந்த தபோபலத்தினாலே ஒருநாள் தாமனாழ்வாசலில் தாமனாபூவி லே ஒரு சிகவாக ஸ்திரீப்ரஜை யிருக்கக் கண்டு, அந்தராஜா ஹ்ருஷ் டராய், அந்தக்குழந்தையைத் தம்முடைய க்ருஷத்திலே கொண்டு வந்து, கமலவல்லி என்று நாமகரணப்பண்ணி கொடுக்குமிடத்தில், அந் தக்குழந்தையும் வளர்த்து பெரியவளாய், ஒத்தபெண்களுடனே விசா யாடும்காலத்திலே, ஒருநாள் தோழிகளுடனே லீலோத்யாநத்தில் புஷ்பாபசயம் பண்ணுகிற ஏகமயத்திலே ஸ்ரீரங்கராஜர் குதிரை மம் பிரான்மேலே ஏறியருளி பலாசநீர்த்தத்துக்கு வேட்டைஎழுந்தரு ளுகிறவர், அந்தக்கமலவல்லிக்கு அநிஸுத்தராய் விபவாவதாரமாக ஸேவைஸாதிக்க; கமலவல்லிபுங்கண்டு மோகித்து, மஹாப்ரயத்தந் தினாலேதோழிமார்தேற்றத்தெரிந்து, தன்விதியிலேவந்து (உ) உம்மத்தை போலேயிருக்க, அந்தராஜாவும், கமலவல்லியைக்கண்டு, மம்மதவிகா ரம்என்று கணிசித்து, “உனக்கு ஆர்மேலே மகஸ்ஸு இருக்கிறது!” என் னுகேட்க; கமலவல்லி, தனக்கு ஸ்ரீரங்கநாயகரன்றியிலே ஒருத்தரிடத்தி லேயும் மகஸ்ஸு இல்லை, தன்னை ஸ்ரீரங்கராஜருக்கு பாணிக்ரஹணம் பண்ணுவியு என்று சொல்ல; ராஜாவும் ஸந்துஷ்டராய், தன்மத்திரி களுடனே அப்பாதித்து, தம்முடையருமார்த்தி கமலவல்லியை ஸ்ரீர ங்கராஜருக்குக் கன்னிகாப்ரதாநப்பண்ணி, அநிஷ்டமிதமாகத் திருக்

(க) அகபத்யன் - மலடன்.

(உ) உம்மத்தை - பைத்தியம்பிடித்தவன்.

கல்யாணமஹோத்ஸவத்தைப் பண்ணுவித்து, பெண்ணைக்கோயிலுக்கு அனுப்பும்போது, ஸ்திரீதனமாக முந்நாற்றறுபதின்சிலம் தங்க அமுதுபடியும், அதுக்குவேண்டின பருப்பமுதும், கொம்பஞ்சு கொடியஞ்சு கறியமுதும், அதுகளுக்குவேண்டின சம்பாரங்கொல்லாம் தங்கத்தாலே பண்ணுவித்து அதுகளையும், ஸ்திரீகளுக்கு ஸுமங்களான நூறுபரிசாரிகைகளையும் கொடுத்தனுப்பிவைக்க; அந்தகமலவல்லியும் கோவிலிலேவந்து திருமண்ணுக்குள்ளே புழுந்து அத்ருச்யையாக; அத்தைக்கண்டு ராஜாவும் அதிஸந்துஷ்டராய், அபத்யராகையாலே தம்முடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் பெருமாள்தினம்பண்ணி, திருமாமணிமண்டபங்களும், திருமதின்களும், திருக்கோபுரங்களும், திருநந்தவரங்கள் முதலானதுகளையும் கட்டிவைத்து, தம்முடைய பட்டணமான உறையூரிலேயும் தம்முடையகுமாரத்தியும் அதிஸந்தரூபத்தினாலே வசிகரித்தபடியாலே அழகியமணவாளப் பெருமானையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, விமர் கோபுர மண்டப ப்ராகாராதிகளையும் விஸ்த்ருதமாகக்கட்டிவைத்து அனைத்தமுகம்கொண்டருளப் பண்ணுவித்துக்கொண்டிருந்தார். அந்தப்படி உறையூரிலே பஹுகாலம் நடந்த பின்பு, கஸ்யபத்திலே பஹுகாலம்சென்றவந்தரம், ஒருகாலவிசேஷத்திலே ஒருசோழரிடையே புவிசேஷத்தினாலே மணமாரிபெய்து பட்டணம் முழுகிப்போயிற்று. அந்தரம், அதுமுதலாக சோளதேசாதிபதிகள் கங்கைகொண்டானிலே வாசம் பண்ணுகையில், காலவிசேஷத்திலே உறையூரிலே கொஞ்சம்தூக்க கோயில்கட்டி, பெருமானையும் நாய்ச்சியாரையும் ஒருசோழன் ப்ரதிஷ்டிப்பித்தான். கமலவல்லியைத் திருமணம்புணர்த்தது முதலாக, “அழகியமணவாளராஜமஹேந்த்ரந்திருவிதி” என்று திருநாமமாய்த்து.

குலசேகரப்பெருமாள் நகங்கிரியம்.

கல்யப்தம் ஐம்பது வருஷத்துக்குமேல் குலசேகரப்பெருமாள், சேர சோழ பாண்டியமண்டலங்களுக்கு ப்ரபுவாய், உறையூர் மதுரை கொல்லிகர்களிலே திருமாளிகை கட்டி ராஜ்யபாரம் பண்ணுகிற காலத்திலே, நீலம்சையான தம்முடையபுத்திரி சோழவல்லியை அழகிய மணவாளப்பெருமாளுக்குத் திருமணம் புணர்ப்பித்து, தம்முடைய தந்தையும் ஸ்திரீதனமாகப் பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்து, மூன்றாம் ஆவரணத்தின் தென்மேற்கிலே சேனைவெருள் திருமண்டபமும் கட்டி, அந்தத் திருச்சுற்று ஜீர்ணோத்தாரணம் பண்ணுகையில், அந்தத்திருவிதிக்கு குலசேகரந்திருவிதி என்று திருநாம மாய்த்து.

ஆரியபட்டாள்வாசல்.

அதன் பின்பு, கல்யப்தம் முந்நாற்றறுபது வருஷத்துக்குமேல், வடக்கேயிருந்து ஸ்ரீமதேசத்துக்கு ப்ரபுவானவன், அநேகம் சேனையுடனே பஹுகாலம் பத்தை துலாபுருஷம் தூக்கிக்கொண்டெவந்து பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பிக்கும்மிடத்தில், அந்தத்ரவ்யத்தை அவ்கோரம் பண்ணாமல் பஹுகாள் வெளியிலேகொடுக்க; அதுக்குக் காவலாகவும் தன்மதுஷ்யர்களைக் கோவில் வாசலிலே காவலாகவிருக்கவும், ஆரியதேசத்தில் ப்ராமஹணரை வைத்திப்போனபடியினாலே, அந்தப்ராமஹணர் பெருமாள் திருவுள்ளமிரங்கும்படி நடந்துகொண்டபடியினாலே பெருமானும் அவர்களைக் கடாக்ஷித்துத் திருப்பவளம் திறந்துவார்த்தை யருளிச்செய்தி, அவர்களுக்காக ப்ரபுவை அநுகரவித்து, கோயிலினும் புறப்பட்டபுறமும்போதெல்லாம் மூன்றாம் வாசலிலே தாம் அவர்களுக்கு அரச்சாவதாரமர்யாதையை அளித்து, திருப்பவளம் திறந்து வார்த்தையருளிச்செய்தபடி:—“அருளப்பாடு சேம்போள் மாளிகை திருவரங்கேசனார் திருவாய் ஈலந்தருளித் திருக்கூறுசேய்வார்;” அவர்களுக்காக, அந்தவகுப்பான கௌடதேசாதிபதிக்கும் “அருளப்பாடு சேம்போள் மாளிகை யருள்சேய்தார்” என்று சாதித்தெழுந்தருளுவர். அது முதலாக அந்தத்திருவாசலுக்கு ஆரியபட்டாள்வாசல் என்று திருநாமமாய்த்து.

திருமங்கையார் ப்ரடாவம்.

கல்யப்தம் நானூற்றாறு பத்தஞ்சு வருஷத்துக்குமேல் ஆழ்வார் திருமங்கையாழ்வானம் திருவரங்கத் திருப்பதியிலே நித்யவாஸம் பண்ணிக்கொண்டு திருமொழிமுதலான ப்ரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்துகொண்டு பல திருப்பணிகளையும் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளும் காலத்திலே, திருவிளக்குப் பிச்சனைப் பெருமாள் கடாக்ஷித்து, அவனுடனே நித்யமாக வினவியருளும் காலத்திலே, ஒருநாள் திருவிளக்குப் பிச்சனைச் சேதிகேட்டருள; காலத்திலே, ஒருநாள் திருவிளக்குப் பிச்சனைச் சேதிகேட்டருள; பிச்சனும், திருமங்கைமேன்னை விஷயமாக, “ப்ரபந்தமுகத்தாலே தேவரைப்பாடிகளைத்துத் தன்னைத்தானேதுதித்தான்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டருளி, “திருமங்கைமன்னன் சேதியை நினைக்கவேண்டாம்” என்று நியமித்து, ஆழ்வாரிடத்திலே மிகவும் திருபையுடனே எழுந்தருளியிருக்கும் காலத்திலே; மதுரகவியாழ்வார், திருக்கரையிலே சடகோபனை அரச்சாவிக்கரஹமாக ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, கம்பனையும் ஆழ்வார் ஸ்லக்தியாலே சங்கப்பலகையிலே ப்ரத்யக்ஷ

† நம்மாழ்வார் பெருமையைக்கண்டு சங்கத்தலைவர்பாடிய செய்யுள்:—
ஈயாவதோ கெருடற்கெகிரோ யிரவிக் கெகிரி மிமினியாவேதோ?
நாயோவதோ வறுமிப்புவிழுன்? கரிகேசரிமுன் டையாவேதோ?
பேயாவதோ வழகுருவசுமுன்? பெருமானடிசே! வருளாபரணன்
ஓராயிரமாழையின் தயிழின் னெருசொம்பெர் மோ வுலகிங்கவியே.

மாக ஜயித்து ஆழ்வாருக்கும் அனைத்திற்கும் கொண்டருப்பண்ணிக் கொண்டு, திருவரங்கத் திருப்பதியிலே அடிக்கடிவந்து புகாரும் ஆர்ப்புயத்து கொண்டிருக்கிற காலத்திலே; ஒரு திருக்கார்த்திகை திவ்விய மஹோத்ஸவத்திலே பெருமானும் காய்ச்சி மார்களும் திருமஞ்சனம் உண்டருளி, உடுத்துப் பூசி முடித்து ஒப்பித்திருக்க; திருமங்கையாழ்வாரும் “திருநெடுந்தாண்டகம்” என்று ஆறுதற்படுத்தாதையிட்டருளி, பெருமாள் திருச்செவி சாத்தம்படி தேவகாதத்திலே எறிட்டு அபிஷித்து அநுஸந்திக்க; பெருமானும் போர்வகந்தருளி, ஆழ்வாருக்கு ஸகலவரிசைகளும் சாதிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி, “ஆழ்வார்! நாமுமக்குச் செய்யவேண்டுவதென்?” என்று சொல்ல; திருமங்கை மன்னனும், “நாயன்தே! ஸம்ஸாரியப் போந்த வடியேனை இப்படி விஷயிகரித்தபின்பு அடியேனுக்கொரு குறையுமில்லை, ஆகிலும், † மாகழிமாசத்திலே சுக்கிலபக்ஷத்தில் ஏகாதசியினன்று அத்தியயநோத்ஸவம் கொண்டருளும்போது சடகோபன் சொல்லான திருவாய்மொழியை வேதங்களுடனே கேட்டருளி வேதஸாம்யமாக அது க்ரஹித்தருளவேணும்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெருமானும் மிகவும் உகந்தருளி, அப்பொழுதே சடகோபன் திருவாய்மொழிக்கு வேதஸாம்யம் அதுகூறித்து, “அத்தியயநோத்ஸவத்திலே வேதங்களுடனே திருவாய்மொழியுங் கேட்டருளாதாகத் திருவுள்ளமாமே” என்று திருமுகப் பட்டையமும் ஸகலவரிசைகளையும் நம் தழையிவொள்கையிலே அனுப்பியருள; “இவ்வியன் தேவகானத்தினாலே மிகவும் பாடுகையாலே அவர் மிடறுநொத்தது, இன்று நாம் சாத்தி மிகுந்த தயிலக்காப்பை அவர் மிடற்றிலே தடவுங்கோள்” என்று பரி ஜனங்களை வியமிக்க; பரிகாரமும் அப்படியேசெய்ய; திருமங்கைமன்னன் க்ருதாரத்தராய், தம்மிடத்துக்கு எழுந்தருளினார். தழையிவொளும் திருமுகப்பட்டையம் முதலான பரவுதங்களையும் கொண்பெருகிற சேதியைக்கேட்டு சடகோபனும், மதுரகவிகளுடனே புறப்பட்டருளி, தழையிவொளையெதிர்கொண்டு ப்ரஸாதமும் குடித் திருமுகப்பட்டையத்தையும் கிரஸாவஹித்துத் தழையிவொளையுபித்து, மறுகாள் திருநகரியிலும் புறப்பட்டு மார்க்கசீர்ஷமாலத்து சுக்லதசமியினன்று கோயில்வா எழுந்தருள; அச்சேதியைக் கேட்டுத் திருமங்கைமன்னனும் எதிர்கொண்டு ஆழ்வாரை சேவித்து, மதுரகவிகளு

† இந்தவருத்தார்த்தை கலியாணருள்பாடு என்னும் க்ரந்தத்தில் பாக்கக் காணலாம்.

* தழையிவொள-திருப்பணிசெய்வான்.

டனே பெரியபெருமாள் வந்ததியிலே எழுந்தருள்ப் பண்ணிக்கொண்டுவா, பெருமானும் ஆழ்வாரைக் கடாஷித்து “நம்மாழ்வார்” என்று திருநாமம் சாத்தி, ஸகலவரிசையும் ப்ரஸாதித்து, ஸந்த்யாமடமான திருத்தறளப்பன்கோயிலிலே விடுதியாக விடச்சொல்லி வியமிக்க; அந்தப்படியே திருமங்கைமன்னனும் மதுரகவிகளும், பரி ஜனங்களுடன் ஆழ்வாரைத் திருக்குறளப்பன் ஸங்கிதியிலே எழுந்தருள்ப் பண்ணிக்கொண்டுபோய், மற்றையாள் விடிவோறே திருவத்யயக உத்ஸவம் ஆரம்பித்து, வேதாதிகள் தொடங்கி நடந்தவந்தாரம், ராத்ரி அழகியமலவாளன் திருமண்டபத்தில் ஆழ்வார்எழுந்தருள, பெருமானும் “அருளப்பாடு தீருவாய்மொழி விண்ணப்பம் செய்வார்” என்று அருளப்பாடு முதலான ஸகலவரிசைகளும் ஸாதிக்க, மதுரகவிகளும் ஆழ்வாருக்கு கரணபூதராயிருந்த, திருவாய்மொழியைத் தொடங்கி தேவகானத்தினாலே அபிஷயத்துடனே சேவித்து, பத்தாம் திருநாளில் வேதாதிகள் சாற்றினவுடனே, ராத்ரி திருவாய்மொழியும் சாற்றி, ஆழ்வார் முன்பு திருவாய்மொழியைத் தலைக்கட்டினவாறே திருவடிகளைச் சேர்ந்தபடியை அறுகரித்து, பெருமாள் திருவடிகளைச் சார்ந்தவுடனே பெருமானும் ஆழ்வாரை ஏகாசந்திலே வைத்துக் கொண்டு, திருமலைகள் - ப்ரஸாதம்-கஸ்தூரித்திருமண்காப்பு முதலான அனைத்துக்களை ப்ரஸாதித்துத் திருநகரிக்கு விடைசாதித்து, தம்முடைய வரிசைக ஸௌலாம் சாதித்து அனுப்பியருள; நம் மாழ்வார் உடனே; கலியாணப்பன் செல்ல, மதுரகவிகளுடன் புறப்பட்டருளி, திருநகரிக்கு எழுந்தருளி, ப்ரதிஸம்வத்ஸரம் இந்தப்பிரகாரம் நடக்க; திருமங்கைமன்னனுக்குமாக தர்சனப்ரபந்தம் அருளி னதினாலே, ஷடகைங்கர்யமும் செய்தருளுவதாக, ராஜமகேந்திரன் திருவிதியில், வட்டிழக்கிலே நூற்றுக்கால்மண்டபமாகத் திருமாமணிமண்டபம்கட்டி, அதிலே பிரதிஸம்வத்ஸரமும் அத்தியயநோத்ஸவம் நடத்தி, குலசேகரன் திருவிதியைச்சூழ்ந்த திருமதினும் அதுக்குத்தெற்குவடக்குத் திருவாசல் கோபுரங்களும், அத்திருவிதியில் தென்மேல்முலைத் திருமண்டபமும் திருநடைமாளிகையும், தென்கிழக்கிலே பெரியதிருமடைப்பள்ளியும், நாலாந்திருச்சுற்றைச்சூழ்ந்த திருமதினும், அந்நில் தெற்குவடக்குக்கோபுரங்களும் கட்டிவைக்குமிடத்தில்; வடக்குத்திருக்கோபுரத்திலே எடுத்தன அழகியசிங்ககயினர் ஸாந்தியம் செய்தருளினபடியினாலே அவருடைய எடுத்தக்கட்டிடமும் ஸ்தூபியும் கட்டிவைத்து, அதுக்குக்கிழக்கே சந்திரபுஷ்பகரிணிக்கரை

யிலே தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் திருமாலைப்பலகையிருக்கிறபடியினாலே அதைவிட்டு மதின்கட்டுகையிலே ஆழ்வாரும் ஸந்தாஷ்டராய், தம்முடைய கையில் திருத்துகிற ஆயுதத்துக்குத் திருத்தொழுவையினாலே “அருள்மாரி” என்று ஆழ்வார்திருநாமம்சாத்தினதைக்கண்டு களித்து; பூர்வம் தென்மேல்புறத்திலே நிகளாபுரிபான உறைபூருக்குப் பரபுவானவன் சோழன் ராஜ்யபாரம்வலிக்கச்செய்தே, திருக்காவேரிக்கையிலே தாமனாழ்வாரிடையில் தாமரைப்பூவிலே ஒருகன்னிகா சிசுவைக்கண்டு எடுத்துக்கொண்டுவந்து ஸ்வஸ்திரீன்கையிலே கொடுத்து “கமலவல்லி” என்று திருநாமம்சாத்தி வளார்த்தவுடனே ஸ்ரீரங்கராஜர் திருக்கல்வியானம்செய்தருளி “புகியமணவாளர்” என்றிற திருநாமம்பெற்றபின்பு, அந்த நந்தசோழனும் தன் குமாரத்தியான உறையூர்வல்லியாருக்கு ஸ்திரீ தருமாக பஹுதர்வயத்தை தங்கத்தாலே ஒருநாளையிலுபுத்தனமாக முந்துற்றபதின்கலம் அமுதுபடி முதலான ஸாமக்கிரகனும் ததிகளும் கொடுத்து, நாலாம்சுற்றுத் தென்மேல்மூலையிலே *கருவுகலம்கட்டிவைத்து, அதிலேவந்த பதார்த்தங்களைக்ஷேமித்துவைத்து, அந்தக் கருவுகலத்துக்குவடக்கு வடக்குத் திருக்கொட்டாரமும், தெற்குவடக்காக பெரியதிருடைமாளிகையும் கட்டிவைக்கும்காலத்திலே; ஒருக்கால் பெருமாள், மஞ்சனக்குளில் உத்ஸவத்துக்கெழுந்தருளக்கூடாமல், பரிஜைகளுக்கு அருளப்பாடிட்டு, “கமலவியனை மஞ்சனக்குளில் உத்ஸவம் பரிணைவைத்துக்கொண்டு வாரும்போள்” என்று திருவுள்ளமாக; அந்தப்படியே நடத்தினபின்பு, அதுமுதலாக பாரதிஸம்வதஸ்ரம் அந்தஉத்ஸவம் திருமங்கைமன்னனுக்கே நடந்துவர, திருமங்கைமன்னனும், சந்தரபுஷ்கரிணிக்கனாதொடங்கி வெளியழகியாளினும் திருடைமாளிகைகட்டிவைத்து, தளவரிசையும்பண்ணித்திக்கையில், திருவிதி “ஆலநாடந்திருவிதி” என்று திருநாமமாய்த்து.

சோளேந்திரலிமஹன்கைங்கரியம்.

அத்திருவிதியில் சந்தரபுஷ்கரிணிக்குக்கிழக்கு, சோளேந்திரலிமஹன் கைங்கர்யமான திருமண்டபம்.

கங்கைதேவர் சிங்கணன் தண்டயநாயக்கர் கைங்கரியம்.

ஆரோக்யசாலையார், திருடைமாளிகையும், பாதாபசக்ரவர்த்திகார்யப்பேரில் கங்கைதேவர் சிங்கணன் தண்டயநாயக்கர் கைங்கரியம்.

* கருவுகலம்-சரக்கை நற்சரக்கையிட்டு வைக்கும் அறை; ஸ்ரீபண்டாரமென்றபடி.

விக்ரமசோழனால் அகலங்கன் கைங்கரியம்.

அத்தைச்சுழந்த அகலங்கன்நீச்சுநீர்நீரும், அதில்நாலு கோபுரமும், திருவாசலு, வடகிழக்கிலே கோசாலையும், அதில் குழகர்ஸ்சிதியும், தத்தரத்திலுடையும், தென்மேற்கிலே விமானத்துடன்கோவிலும், அதிலே சக்ரவர்த்தி திருமகன் பரதிஷ்டையும், வடமேற்கில் நாட்சியார்தோவிலும், ஆலநாடந்திருவிதியில் பெரிய திருமண்டபத்தில் பெரியதிருவாடியும், அத்திருமண்டபத்தில் அடிப்பாரமும், குறமும் கட்டித்தது, விக்ரமசோழனால் அகலங்கன் கைங்கரியம்.

சுந்தரபாண்டியதேவர் கைங்கரியம்.

சுந்தரபாண்டியதேவர், சேரன்சோழன்வல்லான்தேவன் முதலானாஜயித்து “எம்மண்டலங்கொண்டபெருமாள்” என்று விருதுசெலுத்தி, அந்தத்ரவ்யங்களாலே ராஜமஹேந்திரநீர்விதி முதலாக இந்நாலுவிதியும் இருபத்துநாலுதுலாபுருஷமண்டபம்கட்டி துலாபார்த்தாக்கி, திருமுகத்துறையிலே ஒருநிலையாக இரண்டுஒடங்கட்டி, அதில் ஒருஒடத்திலேதச்சுமுழத்திலே ஏழுமுழமிருக்கிற பட்டத்தாணையின்மேலே தானும் தன்னுடைய ஆயுதங்களுடனேயிருந்து, ஒருஒடத்திலே அந்தமட்டத்துச் சரியாக ஸ்வர்ணம் முத்து முதலான நவரதங்களும்ஏற்றி துலாபுருஷத்துக்கி, இதுநீங்கலாகவேறே தனங்கள் அழைப்பித்து, கல்போக்தப்ரகாரம் தானதர்மங்களும்பண்ணிவைத்து, அந்தத்ரவ்யத்தை கைங்கர்யம் பண்ண உத்யோகிக்கு மளவில்; அந்தத்ரவ்யம், ஸபரிகரானஸ்வாமிக்ருத் திருவுள்ளமாகாதபடியினாலே இரண்டு வருஷம் மலிபட்டுக் கிடத்தது; அந்ததரம், அவனுடைய ஆரத்தியுலேயும் அனுஸரணத்தினாலேயும் ஸபரிகரானபெருமாள் திருவுள்ளமானவந்தரம், அந்தத்ரவ்யத்தைக்கருவுகலத்திலே முதலிடப்பண்ணின கைங்கர்யத்துக்கு விவரம்:—

திருவணுக்கன் திருவாசல் திருமதிளுக்குமேலேகுழச் குழ்ச்சியாகபடுத்துக்கட்டுவித்து, திருவணுக்கன் திருவாசலுக்கும் தர்மவர்மாவின் கைங்கர்யமான அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்துக்கும் நடுவிலே ஒருபத்திவெளியாய் திருவணுக்கன் திருவாசலிலே சுருளும் படியும் கட்டியிருக்கையில், அந்தவெளியை அந்தத்திருமண்டபத்துடனேசேர்த்துப் பாவுகளும்போட்டு வெளியையிடைத்து, நடுவில் பள்ளமும்துறித்து, தளவரிசையும்கட்டுவித்து, மேல்புறமும்கீழ்ப்புறமும் சுருளும்படியும் கட்டுவித்து, அந்தத்திருமண்டபத்துக்குத்

தெற்கு பெரியதிருவடிஸ்திதிக்குக்கிழக்கும்மேற்கும் கல்லறைகளைக் கட்டுவித்து, மேல்புறம் வெளியையடைப்பித்து; சேனைமுதலியார் திருச்சுற்றான ராஜமலைமேற்றான் திருவிதியில் தெற்குத்திருவாசமுதலாக, சுற்றுத்திருடைமாளிகைகளும், துலாபுருஷமண்டபங்களும், திருப்பூமண்டபமும், யாகசாலையும், வடக்குத்திருவாசலுக்குக் கிழக்குமுதலாக திருடைமாளிகைகளும், துலாபுருஷமண்டபங்களும், அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்துக்குக் கிழக்காக திருவிதிக்குக் கீழ்ப்புறத்திலே கொறட்டின்மேலே திருக்காபுணப்பத்தித்திருமண்டபமும், சுந்தரபாண்டியதேவர்காரியப்பேரில், பாண்டிமண்டலத்தில் பல்லவன் விழுப்பவாயன் கரியமாணிக்கத்தின் கைங்கரியம்.

எம்மண்டலங்கொண்டு கோயில்பொன்றேய்ந்தபெருமாள் சுந்தரபாண்டியதேவர் கைங்கரியம்.

இம்முன்றும் திருச்சுற்றான குலசேசரன் திருவிதியில் ஆரியபட்டாளகாவலான தெற்குத்திருவாசலுக்குமேற்கு சேனைவென்றான் திருமண்டபத்துக்குமேற்கு துலாபுருஷமண்டபமும், அந்தத்திருவாசலுக்குக் கிழக்கு துலாபுருஷமண்டபமும், வடக்குத் திருவாசலுக்குக்கிழக்கு துலாபுருஷமண்டபமும், முன் கம்பர்தண்டயநாயக்கா திகாரியாய் ஆயிரக்கால்மண்டபம் கட்டிவைத்த பெருமாள் தேவன் திருமண்டபத்தை அறைகுறையும் தீர்த்துக்கொண்டு, திருநாளும் சுந்தரபாண்டியன்கட்டினாயாக நடந்தது. இதுவும், இத்திருச்சுற்றில் தளவரிசையும், திருடைமாளிகை திருமண்டபமும், நாலாந்திருச்சுற்றான வெளியழகியானில் திருடைமாளிகையில் துலாபுருஷமண்டபங்களும் கட்டிவைத்து, தன்னிவிக்கரஹமாகப்பண்ணுவிக்கிறதுக்கு பெருமாள்பகரங்கள் சம்மதியாதபடியினாலே தன்பேரிலே “பொன்மேய்ந்தபெருமாள்” என்று பகவத்கிரஹமும், அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்தில் பெரியதிருவடிவையினையும், மீளும்சையான சேரகுலவல்லியாரையும் தங்கத்தாலே ஏறியருளப்பண்ணிவைத்து, சந்தனமண்டபத்தில் பெரியதிருவடிஸ்திதிக்கு அடுத்தாப்போலே கீழ்ப்புறத்தில் கல்லறையில் பொன்மேய்ந்தபெருமானையும், திருப்பூமண்டபத்தில் தென்புறத்தையிலே சேரகுலவல்லியாரையும் பரதிஷ்டிப்பித்து, பெரியபெருமானுக்கும், அழகியமணவாளப்பெருமானுக்கும் ரத்திருவபிஷேகங்களும், ரத்தாங்கிகளும், திருவனந்தாழ்வானுக்கு ரத்தாங்கியும், பெரியபெருமானுக்கு மாணிக்கத்

திருவபிஷேகமும், வயிரத்திருவபிஷேகமும், ரத்த அங்கி, ரத்திருப்பாகையும், மாணிக்கமாலையுமலப்ரமானம் கண்டமாலையுமலப்ரமானம் - ஸ்வர்ணச் செனபகமாலையுமலப்ரமானம், பலவகைத்திருவாபரணங்களையும் பொன்னாலே உத்தியமும், கோவிலாழ்வாரும், விமானமும், பொன்னின்மேலே முத்து கட்டின ரத்தப்ரபைஸிம்ஹாஸமும், திருமுத்தின்பந்தலும், செம்பொன் திருவாசலும், அமுதமண்டபமும், திருவண்ணாழி திருமதின்கா முதலானதுகளும், பொன்தகடுபோட்ட திருவணுக்கன் திருவாசலும், கல்தோரணமும், ரத்தத்தாலே பண்ணுவித்து; அழகியமணவாளன் திருமண்டபமும், பெரியதிருவடி விமானமும், திருக்கோபுரையினர் வமானமும், ராஜமலைத்திரன் திருவிதியும், மதிள் கொடுங்கை தூண் முதலானதுகளும், பொன்தகடுபோடுவித்து, குலசேசரன் திருவிதியும் அந்தத்தப்படியே பொன்செய்வித்து, அணி யாங்கன் திருமுற்றத்திலே கொடிக்கம்பம் பொன்னாலே காட்டுவித்து, இதுவும் தங்கக்கொப்பனாகளும், தங்கத்தனிகைகளும், வட்டில் வேதிகை திருக்குத்துப் பணிவிளக்கு திருமஞ்சனத்தாழி திருமஞ்சனக் கொடிகளும் பண்ணுவித்து, மேற்படியார் திருநாளான சித்தினாத திருநாளுக்குத் திருக்காவேரியிலே பெரியதாக ஊறணிவெட்டுவித்து, அதுக்குத் திருக்காவேரியீர் பாய், முத்தும் பலனமும் கட்டின திருக்காவணமும் கட்டுவித்து, ஊறணியிலே திருப்பள்ளுடம் பொன்னாலே பண்ணிவிட்டுத்தி, மேலே காப்ச்சிமார்களுடனே பெருமானே முத்தருளி சிறப்புக்கட்டினபும் பண்ணி, ஒருநாள் படித்தனமாக முந்நூற்று அறுபதின் கல் அமுதுபடியும், பொன்னாலே கொம்பஞ்சு கொடியஞ்சு கறியமுதுவகைகளும், அதுக்குத்தக்கதாகப் பண்ணுவித்து, வடக்குமாடத்திருவிதியில் திருத்தேர்த்திருநாள் மேற்படியார் கைங்கரியமாக நடக்கையாலே அந்தத்திருத்தேரிலே ஸிம்ஹாஸரத்தளவா முகபத்தரத்துக்கு பொன்தகடும், பொன்னாலே பெரியதிருவடி குதிநாம்பிரான் ஆணைநம்பிரான் இருந்தபிடம் சேனைவென்றான் திருச்சுற்றிலே எழுந்தருளும்படி செம்பொன் திருத்தேரும் கட்டுவித்தது. அந்தருடைப்பொன் பதினெட்டுலக்ஷமும், கோயில் பொன்மேய்ந்தது பதினெட்டுலக்ஷமும், எம்மண்டலங்கொண்டு கோயில்பொன்மேய்ந்த பெருமாள், சுந்தரபாண்டியதேவர் கைங்கரியம்.

குலோத்துங்கசோழன் கைங்கரியம்.

பெருமாள் தேவன் மண்டபத்துக்குக்கிழக்கு காலுகாவிலே ராமலக்ஷ்மண ஸுக்ரீவ ஹதுமாருடன் கட்டின காலுகால்மண்டபம், குலோத்துங்கசோழன் கைங்கரியம்.

கம்பயதண்டயநாயக்கர் கைங்கரியம்.

ஆவிநாடன் திருவிதி மேல்வடக்குமுலை பரவாசுதேவர் ஸ்நிதிரும், அகலங்கன் திருவிதியில் மேல்புறத்து சுதர்சனப்பெருமாள் கோவிலும், நாய்ச்சியார் ஸ்நிதி மண்டபமும், இந்தத்திருச்சுற்றிலே ஆயிரக்காலம்ண்டபமும், வடகிழக்கில் கோசாலையழித்து சௌத்தியாகக்கட்டின கொறட்டின்மேலே பத்திக்கொறடும் கட்டி, லக்ஷ்மீநாராயணப்பெருமாள் கோயிலும், இவர் ஸ்நிதிக்குத்தெற்கு நாயகப்பத்தியும், தேவராஜன் கொறட்டுப்பத்தியும், குடியறுகணி வெளிக்கும் படிக்கு விடுத்த மதினும், பட்டத்துயாழை புண்ட புரவியில் குறடும், குதினாபுண்ட புரவியில் குறடும், சுருளம்படியும், மேல்கொடுங்கையும் கட்டிவைத்தது, வல்லாள தேவன்விற்கையில், ப்ரதாபசுக்ரவர்த்திராமனாகதேவனுடைய ப்ரதாநகம்பயதண்டய நாயக்கர்கைங்கர்யம்.

கரியமாணிக்கத்தண்டய நாயக்கர் கைங்கரியம்.

அதுவும், இதுக்குக்கீழில் திருக்காவணப்பத்தியும், நாயகப்பத்தியும், கொறட்டில் சித்திரப்பணியும், தேவாஸநமும், படியும், மேலில் கொடுங்கையுட்படக் கட்டுவித்தது, கம்பயதண்டயநாயக்கர் தமையனார் கரியமாணிக்கத்தண்டயநாயக்கர் கைங்கர்யம்.

கம்பயதண்டய நாயக்கர் கைங்கரியம்.

திருவாழியாழ்வான் கோயில்வாசுட நாலுக்காலம்ண்டபம், கம்பயதண்டயநாயக்கர் கைங்கர்யம்.

மலைப்பெருமாள் கைங்கரியம்.

எடுத்தகை அழகியநயினர்கோவிலுக்கு விவரம்:— திருமங்கையாழ்வார், ஆவிநாடன் திருவிதியில் வடக்குத்திருக்கோபுரத்திலே எடுத்தகை அழகியநயினர் ஏறியருளப்பண்ணின விடத்திலே அவர் ஸ்நிதியம் செய்தருளினபடியினாலே, மலையாள ரசாவான சேரன், எடுத்துக்கட்டியும் விமாநமும் கட்டுவித்தார்; அந்தரம், முன்னடிப்பாரமுள்ளது, மலைப்பெருமாள் கைங்கர்யம்.

வீரநரசிங்கதேவர் கைங்கரியம்.

இதில், திருமண்டபமும், மேலெடுத்துக்கட்டியும், மதினும், கன்னடியராசா வீரநரசிங்கதேவர் கைங்கர்யம்.

ஆகுனார் வரநாதராயர் கைங்கரியம்.

இந்தக்கோயில் பூப்புகொறடு திருமண்டபமும், சுருளம்படியும், ஆகுனார் வரநாதராயர் கைங்கர்யம். இந்தக்கோயில் திருமடைப்பள்ளியும், அவர்கைங்கர்யம்.

தேவப்பெருமாள் கைங்கரியம்.

இவ்விடக்கு வடக்கு அகலங்கன்வாசல் நிலைகாலும், வடப்புறத்தில் திருமதினும் பழகிச்சரித்துபோகையில், நிலைகாலும்நிறுத்தித் திருமதினும்கட்டிவைத்தது, ஆகுனார் வரநாதராயர் குமாரர் தேவப்பெருமாள் கைங்கர்யம்.

வாலநாதராயர்கைங்கரியம்.

பெரியதிருமண்டபத்தில் பெரியதிருவடிக்கோயில்குழந்த பரமன் மண்டபம், ஆகுனார் வரநாதராயர் ராஜயம்பண்ணின சுரலத்தில் தச்சன் பரமனைக்கொண்டு லுப்புறத்திலும் நாலாணி நாலோட்டுக்காலும், எட்டு கும்பசர்க்காலுட்படது நேத்தியாகப்பண்ணுவித்து, பெரியதிருவடிமண்டபமும் கட்டினது, பரமன்மண்டபம் என்று பேரிடுவித்தது, வாலநாதராயர் கைங்கர்யம்.

திருவிக்கிரமசோழன் கைங்கரியம்.

இந்த அகலங்கன் திருமதினேசுமூத்த திங்கனும்விழாவறது திருவிதியைச்சூழ்த்த திருமதினும், நாலுதிருக்கோபுரங்களும் திருவிக்கிரமசோழன் கைங்கர்யமாகையாலே, இத்திருவிதிக்கு திருவிக்கிரமன் திருவிதி என்று திருநாமமாய்த்தது.

ள்ளிகொண்ட சோழன் கைங்கரியம்.

இதில் கீழ்மாடத்திருவிதியிலே பாடுவார் திருமானிகைவாசலிலேயிருந்து பெருமாள் ஆயிரக்கால் திருமண்டபத்தின்மேலே கொடைகண்டருளும்போது, இசைசேவிப்பார்கள்; தெற்குமாடத்திருவிதியிலே கீழ்கண்டத்திலே பல்லவராயன்மடமும், வடக்குமாடத்திருவிதியிலே மேல்கண்டத்திலே இலங்கேசுவரன்மடமும், திருத்தேர் கீழ்கண்டத்திலே சேரன்மடமும், அதுக்குக்கீழ்க்கே மண்டபமும், மடமும் அவர்கள் ததியாராதமும் நடத்தது; அத்தைச்சூழ்த்த மாடமானிகைதூத்திருவிதி திருமதிள் நாலுதிருக்கோபுரவாசலும், பள்ளிகொண்டசோழன் கைங்கர்யம்.

கலியுகராமன் கைங்கரியம்.

அந்தத்திருவிதியில் வடலுண்டை மேல்கண்டத்திலே, திருமங்கையாழ்வார்மடமும் கட்டிவைத்தார்; மற்றுள்ள அநேகம் மடங்களுமுண்டு ஆக, திருவிதிகளெழுந்து அதுவரையிலே அவரவர்பண்ணின ஜீரணோத்தாரணத்தினாலே அவரவர்பேர் வழியிலே வ்யஸுஹாரம்நட

ந்து செல்லுகிறது; அதைச்சூழ்ந்த திருவிதி, கலியுகராயன் கைங்கர்யம்.

திருக்குறளப்பன்சந்நிதி.

சுற்றுக்கோவில்களில் திருக்குறளப்பன்கோயில் அநாதியாய், தென்திருக்காவேரிக்கு வடகனாயாய், ஸந்த்யாமடமாயிருந்தது. கல்யப்தம் நானூற்று நூற்பத்தஞ்சுக்குமேல், மதுரகவியாழ்வார் நம்மாழ்வாரைத் திருக்கரிகிலும் பெருமாள் நியமந்திலே எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக்கொண்டுவர, பெருமானும் நம்மாழ்வாருக்கு ஸந்த்யாமடத்தை விடுதியாக ஸாதித்தருளின படியிலுமேல், அதுமுதலாக, திருக்குறளப்பன் ஸந்நிதியிலே நம்மாழ்வார் எழுந்தருளியிருக்கிறார். திருக்குறளப்பன் புராணஸித்தம்.

வல்லபதேவன் கைங்கரியம்.

கல்யப்தம் நூற்றஞ்சுக்குமேல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே அழகிய மணவாளன் ரங்கமன்றராக எழுந்தருளி, சூழக்கொடுத்த கோதையைத் திருமணம் புணர்ந்து, நாய்ச்சியாருடன் கோவிலுக்கெழுந்தருளும்போது, பெரியாழ்வார் கிஷ்யனான வல்லபதேவன் கோதைக்கு ஸ்திரீதகம் அநேகமாகக் கொடுத்திருப்பல்லக்கிலே சூழக்கொடுத்தவனையும் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு, தென் திருக்காவேரி வடகனாயிலேயிறங்கி நிராட்டம்முதலான அனங்காராதிகளை அண்ணிக்கொண்டு, அனைவரு மெதிர்கொள்ளத் திருப்பல்லக்குடனே கோயிலிலேபுகுந்து அத்ருச்சையானபடியினாலே, அந்தத்திருத்தோப்பிலே சூழக்கொடுத்தநாய்ச்சியார்கோயில் கட்டிப் ப்ரதிஷ்டிப்பித்தது, வல்லபதேவன் கைங்கர்யம்.

திருமங்கைமன்னன் கைங்கரியம்.

கல்யப்தம் நானூற்றெண்பதுக்குமேல், திருமங்கையாழ்வார் தசாவதாரக்கோயிலைக்கட்டிப் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, தம்மையும் விக்ரஹமாக மூலோத்தஸவ விக்ரஹங்களை ஏறியருளப்பண்ணிப் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, அதற்குவடபுறமாக தாம் வாள்கடைதூரம் நிலங்கொண்டு, ஸ்ரீபண்டாரத்திலே தரவயத்தை முதலிட்டு, பாடியவாளள்துறை என்று அதுக்குத் திருநாமம்சாற்றி, அவ்விடத்திலே ஸம்ஸ்க்ருதரான பேருக்கு பரமபதமுண்டாகத்தக்கதாக அந்தப்ரதேசத்துக்கு ஸ்ப்ருஷ்டியில்லாதபடி பெருமாள் ஸந்நிதியிலே ஸரம்பெற்றபடியினாலே, இதுகள் திருமங்கைமன்னன் கைங்கர்யம்.

காட்டழகியசிங்கர்.

கிழக்கில்; காட்டழகியசிங்கர் புராணஸித்தம்.

சோழன்பிரதிஷ்டை.

தெய்வப்புள்ளேறி வருவாரும், பலமண்டப்பெருமானும், மேல்புறம் அழகியசிங்கரும், ஆதிகேசவப் பெருமானும், சோளாதிபதிப் ப்ரதிஷ்டை. பன்தியாழ்வானும், சோழன் ப்ரதிஷ்டை.

டில்லீசுவரன் அழகியமணவாளனைக் கொண்டுபோனது.

இப்படி திருவரங்கப்பெருக்கரிலே பெருமாள் பரிஜனங்களுடன் வாழ்ந்திருக்கிறகாலத்திலே, டில்லீசுவரனான துலுக்கன் ப்ரதாபருத்ரனை ஜபித்து, தொண்டைமண்டலம் சோழமண்டலம் முதலான ப்ரதேசங்களிலே ப்ரவி முற்றினும் வ்யாபித்து, திவ்யதேசங்களில்பெருமாள்களை மெடுத்தகொண்டு போமளவல்; திருவரங்கத் திருப்பதியையுள் வந்துபுகுந், கோயிலிலே ப்ரவேசித்து, வடக்குவாசலிலே புகுந்து; ஆரியபட்டின காவலான வடக்குவாசலிலே புகுரவர; அவ்விடத்திலே பஞ்சகூண்டான் என்கிறவரிருந்து படைபண்ணி அவர்களை நிறுத்த, பஹுஜங்க ளாகையாலே பத்துபேர்விழந்து பஞ்சகொண்டானை சரிப்பிடித்து உள்ளேபுகுந்து கருவுகலம் முதலானதுகளை யுகொள்ளையிட்டு, அழகியமணவாளப்பெருமாள் சோரூலவல்லியார் முதலானவிக்ரஹங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு, ஸர்வஸ்வத்தையும் கொண்டுபோகையில்; கரம்பனூரிலே ஒரு அம்மையார் “நித்யமாக அழகியமணவாளப்பெருமானை ஸேவியாமல் சாப்பிடுகிற தில்லை” என்று வ்ரதத்தை உடையளாயிருக்கிறவள், பெருமாளெழூர் தருளின வுடனே உபவாஸத்துடனே, ஸம்ஸாரத்தைவிட்டு டில்லீசுவரன்பாளையத்திலே ப்ரவிசித்து தேஹதாரணம் பலாஹாரமாகப் பண்ணிக்கொண்டு அந்தத்துலுக்கனுடனேகூடப் புறப்பட்டு, திருநாராயணபுரத்திலே ராமபிரியனையும் கொண்டுபோகிறதைக்கண்டு, டில்லியிலேயும்போய் வேஷதாரியாய் துலுக்கன்விட்டிலேபுகுந்து, பெண்ணுகளையும்மருவி, இந்தத்துலுக்கனரண்மனையிலே உக்ரானத்திலே வைக்க; அதிலே அழகியமணவாளப்பெருமானை அந்த டில்லீசுவரன் சூமார்த்தி கண்டு, தனக்கு விரோதவேண்டுமென்று எடுத்துக்கொண்டு, தன்னுடைய சயனக்ருஹத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கையில், அழகியமணவாளப்பெருமான் திருமேனிக்கு ஸாதகமில்லையென்று அந்த அம்மையார் ப்ரசயித்து, இந்தச்சேதியை எதலத்திலே

அறிவிக்கவேண்டுமென்று, திருவாங்கத் திருப்பதியேறவந்து அச்சேதியை விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெரியபெருமானும், ஸபரிகரராய்க்கொண்டு மிகவும் உகந்தருளி, அந்த அம்மையாருக்கு பிள்ளேன்றவல்லி என்று திருநாமம்சாற்றி ஸகலவரிசைகளும் ப்ரஸாதிக்க;

ஸ்தலத்தார் அழகியமணவாளனை யெழுந்தருளப்

பண்ணிக்கொண்டு வந்தது.

அந்தரம், ஸ்தலத்தார்னைவரும் அந்த வருத்தாந்தத்தைக்கேட்டு நன்றாக ஆலோசனைபண்ணி, ப்ரஸாதராய்ச்சியாரை வில்வமுலத்திலே எழுந்தருளப்பண்ணி, பெரியகோயில் திருவணுக்கன் திருவாசலை கல்திநாபரிமாறி, கோயிலைப்பாழ்போட்டு, பரிஜங்களைவரும் அறுபதுதிருநாமம், பிந்துடந்தவல்லியை முன்னிட்டெக்கொண்டு டில்லியிலேபோக; பிந்துடந்தவல்லியும் முன்புபோலே வேஷத்தைதரித்து வேஷதாரியாய் அண்மையிலேபுகுந்து பெண்ணை அதுவந்தித்து, அழகியமணவாளப்பெருமாள் அந்த துலக்கன் ஸ்ரதாணி யுடனே பகல் அர்ச்சாவிசுவரூபமும், ராத்ரி விபவாவதாரமாயும் ஸகலஸம்ப்ரமத்துடனே விஹரித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியைக்கண்டு, பரிஜங்களுக்குச்சொல்ல; அவர்களும், பாடுவானா முன்னிட்டெக்கொண்டு, டில்லீசுவரனைக்கண்டு ஜக்கிந்திராடயத்தினாலே அந்தப்ரபுவை நன்றாகவசிகரித்து, அந்த துலக்கனான ஸ்ரதாணியும் ஸந்தோஷப்பட்டு பஹுத்ரவ்யங்களுக்குக் கொடுக்க; பாடுவாரும், அத்தைவாங்காமல் “சம்முடைய அழகியமணவாளப் பெருமானைத் தாவேண்டும்” என்றுகேட்ட; டில்லீசுவரனும் தன்மதுஷ்யனைக்கட்டி, “உக்ராணத்திலே யிவருக்குவேண்டின விக்ரஹத்தை எடுத்துக்கொள்ளட்டும்” என்று உத்தரவுமிட்ட; இவர்களும் உக்ராணத்திலே சோதிக்குமளவில், அங்கே அழகியமணவாளப்பெருமானைக் காணுமையாலே கேவலம் விஷண்ணராய், அந்த அம்மையாரைக் கேட்டுக்கொண்டு டில்லீசுவரனுடனே, “உம்முடைய குமாரத்தி எங்கள் பெருமானை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாள்” என்றுசொல்லுமிடத்தில்; அவனும், “உங்கள் தெய்வத்தை நீங்களே அழைப்பித்துக்கொள்ளுங்களே” என்றுசொல்ல; பாடுவானும், தேவகாந்தினாலே அழகியமணவாளப்பெருமானை நன்றாக எத்தி ஆகர்ஷிக்க; போகசிக்ஷிங்குளுடனே அந்தப்பெண்ணைத் தூங்கப்பண்ணி தாமெழுந்தருளக்கண்டு பாடுவாரும் ஸ்ரதாணியுடனேயே அவனும் ஆச்சர்யப்பட்டு, “உங்கள் தெய்வத்தைக்கொண்டு பாடுங்கள்” என்று உத்தரங்கொ

டுக்க; அப்பொழுதே பரிஜங்களைவரும் பெருமானை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு அதிசயமாக அந்தராத்ரியிலே எண்காதவழி ஒடிவந்தார்கள்.

ஸ்ரதாணி பெருமானைத் தேடிக்காணாமல் சரீரம்விட்டது.

மற்றைநாள் விடிவோறே டில்லீசுவரன்பெண் எழுந்தருந்து, பக்கத்திலே பெருமானைக்காணாமல் திடுக்கென்று விஸகாக்காந்தையாய் அந்தப்புரமெல்லாம் தேடிக்காணாமல், உக்ராணம்முதலான வெளிகளிலும்காணாமல், விரஹத்தினாலே துக்கிதையாய், ப்ராணஸம்சயம்வந்தவளவிலே; தத்பிதர்வான டில்லீசுவரன் இந்தச்சேதியறிந்து, தன்பட்டணத்திலே அந்தபரிஜங்களை விசாரிக்குமளவில் அவர்கள் முதுவாழ்ந்திரியே புறப்பட்டுப்போனார்கள் என்கிறதென்கேட்டு, அவர்கள் கொண்டுவந்த விக்ரஹத்தை அழைப்பிக்கிறப்யந்தம் பெண் தரிக்கமாட்டாள்” என்று அறிந்து, பெண்ணைத்தானே பயணமாகக் கொண்டுக்கூட்டி, வழியிலே ஸ்ரீவிடத்திலே விக்ரஹத்தைக் கொண்டுவரச்சொல்லியனுப்ப; இவர்கள் புறப்பட்டமூன்றாநாள் ஸேரையுடன் டில்லீசுவரன் புத்ரியான ஸ்ரதாணியும் புறப்பட்டு, பெருமானைக்காணுமாயலே ப்ராணன் தரித்து, பயணகதியிலே திருவேங்கடத்தின் ஸமீபத்திலே சந்தரகிரிப்யந்தம் வர; பெருமாள்பரிஜங்களும் அவர்கள்கிட்டின சேதியைக்கேட்டு, “இனிமோசம்வந்தது, நாம்குடிப்பேடுமோகில் அவர்கள் பெருமானைக்கொண்டுபோவார்கள், அன்படியினாலே அவரவர்கள் தனித்து யதேச்சமாகப் போவோம்” என்று நினைத்து, கொடவாமூன்றுதிருநாமம்—மைத்துனனும், மாப்பிள்ளையும், மருமகனுமாக மூன்றுபேரும்—பெருமானை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு திருமலையிலே ஏறினார்கள்; மற்ற அன்பத்தேழுபேரும் தரித்து யதேச்சமாகப் போனார்கள். அந்த துலக்கரும் வழியிலே யிவர்களைக்காணாமல், பயணகதியிலே திருவாங்கத்திருப்பதியேறச்சென்று, அங்கே பெருமாள் எழுந்தருளாதசேதியையும்கேட்டு, கோயில்திருவாசல் கல்திநாயிட்டிருக்கிறபடியும் கண்டவுடனே, டில்லீசுவரன்புத்ரியான ஸ்ரதாணி, சிந்தயந்தியைப்போலே விரஹாதிசயத்தாலே சரீரத்தைவிட்டாள்.

கொடவர் அழகியமணவாளனைக்காத்தது.

அதன்பின்பு, வந்தஸேரை திருமலைப்யந்தம் போமளவில், அவ் கே, பெருமாள் திருமலைபெறியெழுந்தருளின சேதிக்கேட்டு, அந்தத் துலக்கர் அடிவாரத்திலேயிருந்துகொண்டு ஆனைவிட்டுத் திருமலையெ

ல்லாம் தேடுவீக்குமளவில் பெருமானுக்கு அந்த தேசத்திலே ரஹஸ் யமாயும் இருக்கப்போகாமலிருக்கையிட்டு, கொடவர் ஆலோசனைபண்ணி மைத்துனனையும் குமாரனையும் யாவைத்து, தாம் பெருமாள் திருமேனியை அணைத்துக்கொண்டு, ஓடித்திரும்பம் பண்ணிவைத்து, திருமலையில் தலையான பணைக்குதியாயிருக்கிற சரிவிலே, பெரிய கொடியைக்கட்டி மைத்துனனும் குமாரரும் உயர்விறந்து விட, கொடவர்திருமேனியிட்டு பெருமாள் அதித்தேவ எழுந்தருளியிருக்க, அந்தக்கொடவரான அம்மானும் மருமகனும் கொடிகளைப்பிடித்துக் கொண்டு அந்தச்சரிவிலே பிறங்கிப் பெருமானைலேவித்து, அவர்திருமேனியையும் ஸம்ஸ்கரித்து, அஞ்ஞாதமாகாத அலர்மேல்மங்கைபுரத்துக்கு வட்டி சரிவிலே பஹுகாலம்ருக்க; அம்மானும் பரம்பதத்துக்குப்போய், மருமகன்மாத்திரம் அநேககாலம் கந்தமூலாசாராய, பெருமானுடனகூட அஞ்ஞாதமாகஇருந்தார்.

டில்லீசுவரன் ஆச்சரியப்பட்டது.

அந்த துலுக்கன்சேனையும் பெருமானைத்தேடிக்காணாமல் டில்லீக்குப்போய், டில்லீசுவரனுடனே நடந்தசேதியைச்சொல்ல; டில்லீசுவரனும் சோகஹர்ஷாச்சர்யங்களுடனே யிருந்தான். பரிஜங்களுமும், க்ரமேன திருவரங்கத்திலே வந்துசேர்ந்தது.

திருவரங்கமானிகையானாயும் வேறேநாயச்சியானாயும்

கோயிலில் ப்ரதிஷ்டிப்பித்தது.

தத்தேசாதிபதியான சோழனதுமதியாலே கோயிலைத்திருக்காப்பையும் நீக்கி, அழகியமணவாளப்பெருமானை நானாதேசத்திலேயும் நானாப்ரகாரத்தாலும். தேடுமளவில், பெருமானையும் கொடவரையும் காணாமல், ததாகமநீர்க்கமாதிகளும் காணாமையாலே, தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளினதாக திருவரங்கமானிகையானா தத்ஸ்தாதத்திலே ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, பில்வமூலத்திலே எழுந்தருளப்பண்ணியிருந்த ஸ்ரீரங்கநாயச்சியானாயும் ப்ரதிஷ்டிப்பதாக பில்வமூலத்தைசோதிக்குமளவில், நாயச்சியார் அத்ருச்சயராய், காணப்படாமையாலே, வேறேநாயச்சியானா ஏறியருளப்பண்ணுவித்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, பூர்வப்ரகாரம்போலே ஸகலஉத்ஸவங்களும் பெருமானுக்கு நடப்பித்துக்கொண்டு போந்தார்கள்.

* ஓடித்திரும்பம்-பாம்பின்பட்டம்போன்ற.

† பணைக்குதியாயிருக்கிற-பாம்பின்பட்டம்போன்ற.

அழகியமணவாளனையும் கொடவரையும் இருளர்கண்டது.

இந்தப்படி அழகியமணவாளப்பெருமாள் கோயிலும் புறப்பட்டருளி, டில்லீசுவரன்விட்டிதேவரணவெருளும் இருந்து, குறைநாள் காட்டிலேயுமாக அறுபதுவாள் டிக்குஆறுமாசம் குறைவாயிருக்கிற காலத்திலே, இரண்டுஇருளர் திருமலையடிவாரத்திலே ஒரு திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தையும், ததாராதகராய்தலையும்வளர்த்துக்கொண்டு ஒருகொடியை அனாயிலே கட்டிக்கொண்டு கழுகம்பிட்டையாலே கௌபீரமும் தேக்குமடலாலே அச்சாதநமும்தரித்துக்கொண்டு கொத்தான்கொடியை யஜ்ஞோபவீதமாக தரித்துக்கொண்டு என்பதுவயஸ்ஸ-வ்ருத்தராக ஒருப்ராம்ஹணரு மிருக்கக்கண்டு; அந்த இருளரிருவரும், அந்தவ்ருத்தரண்டையிலேவந்து, பூர்வோத்தரவ்ருத்தரத்தங்களைக்கேட்டி; அந்த வ்ருத்தரும், திருவரங்கத் திருப்பதியிலும் பெருமாள் புறப்பட்டருளினது முதலாக அற்றைவரைக்கும் நடந்த வ்ருத்தரத்தங்களைச்சொல்லி, "எழும்வ்ருத்தரானேம், இந்தச்சேதியை நாட்டிலே அறிவித்துப் பெருமானைக் கோயில்சேரும்படி பண்ணவேணும்" என்று அந்த இருளரை சரணம்புகுர;

பெருமானையும் கொடவரையும் சந்திரகிரிப்ரபு

வெளிப்படுத்தினது.

அந்த இருளரும், சந்திரகிரி பட்டணத்தில்போய் அவ்விடத்திப்ப்ரபுவினுடனே இச்சேதியைச்சொல்லி, அந்த ப்ரபுவை துஷ்ப்வேசமான ப்ரதேசத்திலே கட்டிக்கொண்டுவந்து, பெருமானையும் அந்த வ்ருத்தரையும் சேவிக்கப்பண்ண; அந்த ப்ரபுவும் ஆச்சர்யப்பட்டு, வ்ருத்தரையும் பெருமானையும் வெளிப்படுத்தி நாட்டிலே எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வர;

கொடவர் பெருமானுடன் கோயிலில் எழுந்தருள

பரிஜநங்கள் தகைந்தது.

அந்த வ்ருத்தரும், தம்முடைய பிதா மாதவருக்கு மந்த்ரஸம் ஸ்காராதி கர்மங்களைப்பண்ணி நிறைவேற்றி, அந்த ப்ரபு ஸமர்ப்பித்த தங்கனையுக்கொண்டு பெருமானை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு திருவரங்கத் திருப்பதியிலேவந்து கோயிலிலே யெழுந்தருளாமளவில்; கோயில்பரிஜநங்கள், பஹுகாலம் அதிக்ரமித்தபடியினாலேயும் பூர்விகரான வ்ருத்தரெல்லாரும் மரித்துப்போய் இருக்கிறபேர் இந்தப் பெருமானைலேவித்ததரியாதவர்க ளாகையாலே, கோயிலிலே இந்தப்பெருமானை உள்ளே யெழுந்தருளவொட்டாமல் தகைந்தார்கள்.

வண்ணானிலே அழகியமணவாளனென்று தெளிந்த
ராஜேந்தரசோழன் கைங்கரியம்.

வ்ருத்தரும், ஆரியபட்டாள் ராஜகுள்ளே சேனைவென்றோ
திருமண்டபத்தில் திருமங்கைமன் திருமண்டபத்திலே எழுந்த
ருளப்பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்; இந்த வ்ருத்தரான கொடவரி
டத்திலேயும் பெருமானிடத்திலேயும் போயிருக்கிற பரிஜநங்கள் அதி
சங்கை பண்ணிக்கொண்டிருக்க, மற்றைநாள் உதயகாலத்திலே நாய்
ச்சியார்கோயில் வில்வமூலத்திலே ஸ்ரீரங்க நாயச்சியாருடைய கிரீ
டத்தில் மகுடமாதிரம் வெளியாகக் காண்பிக்க, அதைக்கண்டவு
டனே அதைச்சோதித்து ஸ்ரீரங்க நாயச்சியானா வெளியிலே யெழுந்
தருளப்பண்ணி, இந்த அப்புத்ததை பரபுவான சோழனுக்கு எழுதி
யனுப்பி, அதுமுதலாக அந்த வ்ருத்தரான கொடவரிடத்திலே சங்
கையைவிட்டு, இவரை அழகியமணவாளப்பெருமாள் என்று ஸம்சயப்
பட்டுக்கொண்டிருந்த மளவில்; சோழனும் கோவிலுக்குவந்து பெரு
மாளையும் ஸேவித்து, இந்த வ்ருத்தரந்தங்களையும் கேட்டு, திருவாங்
கத்திருப்பதியில் பூர்விகதைத் தேமெளவில்; கோயில்வண்ணானொரு
வன் தொண்ணூற்றுமூன்று வயஸ்ஸில் வர்ணகாயதார்ட்யமும் பரஜ
ஞாபாடவழமிருக்க, வயோதிகயத்தாலே த்ருஷ்டிஸைகர்யமில்லா
வ்ருத்தகனையிருக்கக்கண்டு, அவனைபூர்வோத்தரங்களைக்கேட்டுமள
வில், அவன்சொல்லுகிற பூர்வோத்தரமும், இந்தவ்ருத்தரானகொட
வர்சொல்லுகிற உத்தரமும் ஒத்திருந்தபடியினாலே, அந்த வண்ணனை
“அப்புறம் இந்த திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை கிரீத்தாரணம் பண்ணு
கிறது எப்படி?” என்று கேட்க; அந்த வண்ணனும், தனக்குத் த்ருஷ்டி
தெரியாதபடியினாலே கண்டறியக்கூடாது, ஆனால், தான் பஹு-கால
மாக அழகியமணவாளப்பெருமாள் சாத்திரபுருளின் கைவியில் ஈரவா
டைதீர்த்தம்ஸாப்பிட்டு கைங்கர்யமும்பண்ணிப் பழகியிருக்கிறபடியா
லே இப்போது இந்தப்பெருமாள் திருமஞ்சனதீர்த்தம் அப்படியிருக்க
வில்லை, ஆனபடியினாலே, இருவருக்கும் திருமஞ்சனம்பண்ணி ஈரவா
டைகைவியைக்கொண்டுவந்து தனக்கு தீர்த்தம் ஸாதிக்கச்சொல்ல; அந்தப்படியே இருவரையும் திருமஞ்சனம்பண்ணி ஈரவாடைதீர்த்தம்
ஸாதிக்க; அந்தவண்ணனும், அழகியமணவாளப்பெருமா ஈரவா
டைதீர்த்தத்தை ஸாப்பிட்டு, “இவனோ மம்முடைய ஆண்டவன்! அழ
கியமணவாளப்பெருமான்!” என்று கண்ணும் கண்ணீருமாக மோகி
த்திருந்து, அநேகம்போதைக்கப்பறம் மோகம் தெளிந்ததுகண்டு,

சோழன்முதலானபேர்கள் அவனுடையபக்திக்கு ஆச்சர்யப்பட்டிருக்
குமளவில்; அன்று ராத்திரி இந்தப்புவானசோழன்ஸ்வபந்ததிலேஇந்
த வ்ருத்தரந்தங்களை அழகியமணவாளப்பெருமாள் ஸ்வபந்தஸாதித்த
தினாலே, ஸ்ரீரங்கநாயச்சியானையும், அழகியமணவாளப்பெருமானையும்
பூர்வபரகாரமாக பாதிஷ்டிப்பித்து, பெருமாள் நியமந்தினாலே, ரா
ஜமஹேந்திரன் திருவிதியில் வடகீழ்மூலையிலே திருநடைமாளிகையி
லே அறையாகத்தடுத்து, அந்த டில்லீசுவரன் புத்திரிரான ஸாரதா
ணியை சித்ரரூபமாக எழுதிவைத்து பாதிஷ்டிப்பித்து, பெருமாள்நிய
மந்தினாலே, கித்யமாக பராத காலத்திலே டில்லியிலடந்தபடிக்கு
கோதுமைரொட்டியும் மதுரப்பருபும் கிச்சிடியானபொங்கலும் பெ
ருமாளமுதுசெய்தருளி, சாந்து நாயச்சியார் அமுதுசெய்தருளம்படி
பண்ணி, அதற்காகக் கொறநாட்டிலே இரண்டு க்ராமம் ஸமர்ப்பித்
தது, ராஜேந்தரசோழன் கைங்கர்யம்.

திருத்தாழ்வாரைதாவார், ஈரங்கொல்லி, பஞ்சகொண்
டான், இசையறியும்பெருமாள்கூட்டத்தார்
என்னும் அருளப்பாடு.

அழகிய மணவாளப்பெருமானும், சோபாண்டியன் சிங்காசுரத்
திலே ஏறியருளி, அந்த வ்ருத்தரான கொடவரை அழைப்பித்த
“திருத்தாழ்வாரைதாவார்” என்று அருளப்பாடிட்டு, ஸைகலவரிசைகளும்
ஸாதித்தருளி, அந்தவ்ருத்தனான வண்ணனையும் “ஈரங்கொல்லி”
என்று அழைத்து பஹுமாரம்சாதித்தருளினார். அதுமுதலாக, கொ
டவருக்கு “திருத்தாழ்வாரை தாவார்” என்றுபட்டப்பேரும், “ஈர
ங்கொல்லி” என்று கோயில் ஸங்கிதிவண்ணனுக்குப் பட்டப்பேரும்
நடந்துவருகிறது. குலதேகரன் திருவிதியில் வடக்கு வாசலிலே,
பஞ்சகொண்டான் துலுக்கருடன்படைபடை சரீரத்தை உபேகஸித்
தபடியிலாலே, அந்தவாசலிலே தாமெழுந்தருளுகிறபொது அந்த பஞ்
சுகொண்டானுக்கு அருளப்பாடுசாதிக்கத் திருவுள்ளமானார். இந்த
வ்ருத்தரந்தங்களெல்லாம், சாந்து நாயச்சியார் ஸங்கிதியில் வெளிப்புற
த்துச்சுவரிலே சிலாவிதிதம்பண்ணி யிருந்தது; சித்ரமண்டபம் ஜீர்
னோத்தாரணத்திலே விசகவித நாயத்து. அழகிய மணவாளப்பெரு
மாள், பாடுவாருடைய காநரசத்திலே ஈடுபட்டு ஸாரதாணியைவிட்
டு வருகையாலே, அதுமுதலாக, பாடுவாருக்கு “இசையறியும்பெருமா
ள்கூட்டத்தார்” என்று அருளப்பாடு நடந்துவருகிறது.

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் கல்வித்த கட்டளை.

அந்தரம், பெருமாள் திருவரங்கு திருப்பதியிலே ஸ்ரீபதிஷ்டராய் பூர்வபாகரமாக கித்யோத்ஸவமாஸோத்ஸவ ஸம்வத்ஸரோத்ஸவாதிகளும் கண்டருளுமிடத்தில்; மார்கழிமாஸத்திலே, பூர்வபாகரம் திருவத்யயநோத்ஸவத்திலே திருமங்கைமன்னலுக்காகத் திருவாய்மொழிக்கு வேதஸாம்யமதுக்ரஹித்து பஹுளாஸ் திருவாய்மொழிகேட்குமிடத்தில், காலதோஷத்தினாலே ப்ரபந்தங்களும் திரோஹீதங்களாய் அத்யயநாத்யாகங்களும் இல்லாமல், அதினாலே ஆழ்வாரும் கோவிலுக்கு எழுந்தருளாமலிருக்குங்காலத்திலே; கல்யாணம் மூவாயிரத்துத்தொள்ளாயிரத்திருபத்துநாலுக்குமேல் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் அவதரித்தருளி, மன்னார் ஸந்தியிலும் திவ்யதேசஸேவாநிமித்தமாக எழுந்தருளி, திருக்குடந்தையிலேவர; அங்கே “அராவமுது” பத்துப்பாட்டுமேதும் கம்மாழ்வார் பாடலிலேயிருக்கக்கேட்டு, திருக்கரியிலே எழுந்தருளி, மதுரகவி ஸம்ப்ரதாயஸ்தரான ஸ்ரீபராங்குசகம்பி ஸந்தியிலே ஆழ்வார்விஷயமான “கண்ணிதுன்சிறுத்தாம்பு” என்கிற பத்துப்பாட்டு லபித்து, யோகதசையிலே ஆழ்வாரை ஸாக்ஷாத்கரித்து, தம்முக்கமாக ஆழ்வார்கள் பதின்மரும் ஆண்டாரும் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களை லபித்து க்ருதார்த்தராய், திருவரங்குத்திருப்பதியேற வெழுந்தருளி, ஸ்ரீகார்யம் நிர்வஹிக்குமளவில், பெருமாள் திருமங்கைமன்னலுக்காக திருவாய்மொழிக்குப் பண்ணின அதுக்ரஹாதியத்தையும், கம்மாழ்வார்திறத்தில் பண்ணின க்ருபையை யும் கேட்டருளி மிகவும் உகந்து, ஸ்வசிஷ்ய ப்ரசிஷ்யமுகத்தாலே அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீஸூக்தியான திவ்யப்ரபந்தங்களை அத்யயநாத்யாகங்களைப் பண்ணுவித்துக்கொண்டு பெருமாள் திருவாய்மொழிக்கு வேதஸாம்யம் அதுக்ரஹித்தபடியினாலே வேதத்தைப்போலே திருவாய்மொழிக்கும் உபக்ரமோத்ஸர்ஜக காலத்தை, திருக்கார்த்திகை திவ்யமஹோத்ஸவத்திலே உத்ஸர்ஜக காலமென்றும், மார்கழிமாஸத்தில் சுக்லஏகாதசி அத்யயநோத்ஸவத்திலே உபக்ரமகாலமென்றும் நிர்ணயம்பண்ணி; திருக்கார்த்திகையிலே உத்ஸர்ஜகமண்ணின வகந்தரம், திருவத்யயநோத்ஸவத்திலே உபக்ரமிக்குமளவும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அனைவரும் நெஞ்சினால் நினைந்து வாயினால் மொழியாமலிருக்கும்படிபண்ணி; முன்புபோலே ப்ரதிஸம்வத்ஸரமும், பெருமாள் ஆழ்வாருக்கு திருமுகப்பட்டையும் முதலானவரிசையும், திருக்கார்த்திகை மஹோத்ஸவத்திலே திரு

நெடுந்தாண்டகம் திருமுன்பேபாடின இளைப்புத்தீரும்படி தாம் சாத்தின மிச்சமான எண்ணெய்க்காப்பைத் திருமங்கைமன்னன்மிடற்றிலே சாத்துவித்தகட்டளையை, ஆழ்வார்களுக்குத்தலைவரான கம்மாழ்வாருக்குச் சாத்தி, தச்சேஷமான எண்ணெய்க்காப்பை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருமிடற்றிலே சர்த்திக்கொள்ளும்படி பண்ணிவைத்து; நிகாதி பேதேசசதுர்விதமான வேதங்களுக்கு சீக்ஷாநிகளும் இதிறாஸபுராணங்களும் அங்கோபாங்கமாயிருக்குமாப்போலே, கம்மாழ்வாருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்கள் நாலும் சதுர்வேதஸ்தாநங்களாகவும்; இவைகளுக்கு, மற்றஆழ்வார்களும் ஆண்டாரும்ருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களும் அங்கோபாங்கங்களாகவும், திருவாய்மொழி த்வயார்த்தவிவரணமென்றும்; திருபல்லாண்டுமுதல் பெரியாழ்வார்திருமொழி, திருப்பாவை, நாய்ச்சியார் திருமொழி, பெருமாள் திருமொழி, திருச்சந்தவிருத்தம், திருமலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி, ஆமலகுதிபிரான், ஆக இப்ப்ரபந்தங்கள் ப்ரணவார்த்த ப்ரகாசகமாயைவே முதலாயிரமென்றும்; கண்ணிதுன்சிறுத்தாம்பு கம்ச்சப்தார்த்த விவரணமென்றும்; திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், முதலாழ்வாருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்கள்முன்றும், நான்முகன் திருவந்தாதி, திருவிருத்தம், திருவாகிரியம், பெரியதிருவந்தாதி, திருவெழு கூற்றிருக்கை, சிறியதிருமடல், பெரியதிருமடல், இவை, மந்த்ரசேஷவிவரணமென்றும்; முதல்திருவந்தாதிமுதல், திருமடலீறாக, சப்தரஸப்ரதாநமாயைவே, இயல்பா என்றும்; இருபத்துமுன்று ப்ரபந்தமும் திருமந்த்ரார்த்த விவரணமாயைவே, திருப்பல்லாண்டுமுதல் திருநெடுந்தாண்டகமீறாக, அத்யயநோத்ஸவத்துக்கு முன்பு பத்துநாளாக பெருமாள்கேட்டருளுக்படிக்கும்; அத்யய நோத்ஸவமான மற்றுள்ளமுதல், திருமடலீறாக இயல்பா ஆயிரமும் கேட்டருளும்படிக்கும்; ஆழ்வார்கள் பதின்மரும் ஆண்டாரும் மதுரகவியும் ஆக பண்ணிண்டு திருநாமருளிச்செய்த இருபத்துநாலு ப்ரபந்தங்களில் பாட்டு நாலாயிரமென்றும்; ப்ராரம்ஹணனுக்கு வேதவேதார்த்த இதிறாஸபுராணதிகள் அதிகரிக்கவேண்டி இப்போலே, முமுக்ஷுவான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு இப்ப்ரபந்தங்கள் அவசியம் அதிகரிக்கவேணுமென்றும்; இதில், திருப்பாவை, திருப்பள்ளியெழுச்சி, நித்யம் ப்ராதிகாலத்திலே அதுஸந்தேயமென்றும்; திருவாய்மொழிக்கு ஆத்யந்தத்திலே, ஆழ்வார்விஷயமான “கண்ணிதுன்சிறுத்தாம்பு” அதுஸந்தேயமென்றும்; இப்படி ஸமயவ்யவஸ்தை செ

ய்தருளி; ப்ரதிஸம்வத்ஸரம், தாம், திருக்கார்த்திகை மஹோத்ஸவத் திலே, திருமங்கைமன்னையப்போலே திருநெடுந்தாண்டகத்தையும், தாமுண்டுபண்ணின திருமொழித்திருநாளில் முதலாயிரத்தையும் திருமொழியையும், அத்தயயோத்ஸவத்திலே திருவாய்மொழியையும், தேவகாதத்திலே ஏறிட்டு மதுரகவிகளாப்போலே, அபிசயத்துடன் ஸேவித்து, மற்றைய இயற்பாவை இயலாகவே வித்துக்கொண்டு, ப்ரதிஸம்வத்ஸரமும் அநேககாலம் ஸேவித்து, தம்முடைய பாடுறையரான கீழையகத்தாழ்வான் மேலையகத்தாழ்வானுக்கு, ஆழ்வார்களுமை திய்யப்பர்த்தங்களை யிசையுடனே ஸாதித்து, தம்மைநீரிதழைத் திருமொழி திருவாய்மொழித்திருநாளிலே ஸேவிக்கச்சொலவி நியமித்து, தாம் மன்னனாகோயிலுக்கெழுந்தருளி; கீழையகத்தாழ்வானும் மேலையகத்தாழ்வானும் ஸ்ரீமந்தாதமுனிசன் கல்பித்தகட்டளை.

காயகஸார்வபௌமனான அழகியமணவாளன்,
பாடுவார்து அனாயர்என்னும் திருநாமமும்,
குல்லாவும், தொங்கல்பட்டும் ஸாதித்தது.

திருமொழி திருவாய்மொழித்திருநாளிலே கன்றாகவே வித்து அழகியமணவாளப்பெருமானை மிகவும் உகப்பிக்க, பெருமானும் உகத்தருளி, ஒருத்தருக்கு “மதியாத தேய்வங்கள் மனமுறைவாணப் பெருமானாயி” என்றும், ஒருத்தருக்கு “நாதவினேத அனாயர்” என்றும் திருநாமம் சாதித்து, ஆழ்வாருக்கு ஸாதித்த கட்டளையிலே குல்லாவும், தொங்கல்பரியட்டமாகப்பட்டும், பருத்தியும், சாத்திக்களைந்த திருமால்கள், இவை ப்ரஸாதங்களும் ஸாதித்து; கம்மபூவாருக்கு விடைசாதித்தவுடனே யாத்ராதுகுணமாகத் தம்வரிசைகளையே ல்லாம் சாதித்தாப்போலே, அனாயர்களுக்குத் தம்வரிசைகளையே சாதித்து, “கம் பாடுவானே விட்டிலேவிட்டுவா” என்று தன்ஸேவாதிபதியை நியமிக்க; கியமரப்படியே ஸகலபரிஜநங்களுடன் ஸேவாபதியும் அனாயரை விட்டிலேவிட்டுவந்தார். அதுமுதலாக, பாடுவாருக்கு அந்திரண்டுபட்டப்பேரும் அனாயர் என்கிற வியவகாரமும் நடந்துவருகின்றது. காரணத்திலே துவக்குண்டு காயகஸார்வ பௌமன் என்கிற மேன்மைதொன்ற “அனாயர்” என்கிற திருநாமமும், அந்தப்படிவ ஸேவிகமான குல்லாவும், தொங்கல்பரிவட்டமும் ஸாதித்தருளினது பாடுவாருக்கேயல்லாமல் மற்றபரிஜநங்களுக்கில்லை.

உய்யக்கொண்டார், மணக்கால்நம்பி, ஆளவந்தார்வைபவம்
ததந்தாம், உய்யக்கொண்டாரும் மணக்கால்நம்பியும் தர்சன

தையும் ஸ்ரீகார்யத்தையும் பற்றித்துக்கொண்டு வருங்காலத்திலே; துய்யதேசத்து ப்ரபு கணாபுரணவருமளவில், அச்சேதியைக் கேட்டு அழகியமணவாளப்பெருமாள் வலசை எழுந்தருளி, அழகர்திருமாலிருஞ்சோலையிலே ஒருஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருந்து, திரும்பி எழுந்தருளினவிடத்திலே, ஸ்தலத்திலே ஸிலபரிஜநங்கள் ரங்கத்ரோஷிகளாய் அதில் அர்ச்சகராக அதுப்ரவிஷ்டராய் மெய்தீய்த்துபோகையில், ஸ்ரீவைகாணசாலத்தாரான கம்பிமார் ஆராதகம் பண்ணிக்கொண்டு வந்தார்கள். இதை நஸ்தராஷ்ட்ஸமயத்தாரும் திருவரங்கத்திருப்பதியிலே விடுகட்டி கொண்டு ஸ்வதந்தராயிருந்தார்கள். இப்படியிருக்க, அந்தநிலை, மணக்கால்நம்பி, யமுனைத்துறைவரான ஆளவந்தாரை நோக்கி, பெரியபெருமானே ஸேவிக்கப்பண்ணுவிக்க; ஆளவந்தாரை பெருமானுடைய கீழ்க்கத்திலே ப்ரமவிரக்தராய், தம்முடைய தீசுவரராகிகளை பரித்யஜித்து, அமுதஸ்வீகாரம்பண்ணி பெரியபெருமானை ஸாம்ராஜ்யத்திலுள்புகுத்தி, ஸ்ரீகார்யம் கிரவலிக் கிற காலத்திலே; ஆகம்ப்ரமானம்செய்தருளி, இதரஸமிகளை கிரஸித்து, திருவரங்கத் திருப்பதியிலே அவர்களிருப்பு அறிவித்துப்பறையு க்ரத்தமுக்கத்தாலே தர்சகநிர்வஹம்செய்தருளியிருக்கும் காலத்திலே;

ஆழ்வார்திருவரங் பெருமானாயர் வைபவம்.

ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமானாயர் ப்ரபுத்தராய், காராத வித்யைகளிலும் பகவத்ப்ரஸாதத்திலும் மிகுத்தவராய், திருமொழி திருவாய்மொழித் திருநாளிலே அழகியமணவாளப்பெருமாள் விபவாதாரத்தில் செய்தருளின அபதாங்களை நாடகமாகத் திருக்கோலமெக்குச்சாத்தி அபிசயித்தும் உகப்பிக்க; பெருமானும், போரவுகத்தருளி, “கோயிலுடைய பெருமானாயர்” என்று திருநாமம் சாத்தி, ஸகலவரிசைகளையும் எழுந்தருளினார். ஒருகாலவிசேஷத்திலே, திருவுறல்மஹோத்திபத்திலே, திருக்கானேரியிலும், அங்கு ப்ரியாயமான தோளுக்கினியான்மேலே புறப்பட்டருளி, அனாயரை யழைத்து, “கம் நடையமுக்குட்டாகப் பாடும்” என்று அருளப்பாடு ஸாதிக்க; அவரும், இசையிலே யேத்திக்கொண்டு வர, அங்கிலே எழுந்தருளினார். ஒருகாலவிசேஷத்திலே, பங்குனி உத்திரத்தில் நாய்ச்சியார் கொலுக்குளிர்ச்சோலையிலே, நாய்ச்சியாரும் தாமுமாய்க் குமிழீருண்டு வவ்வலிட்டு, அந்த அரைபரைக்கடாகித்து வஸத்தனுக்கு அருளப்பாடு ஸாதிக்க; கோயிலுடைய பெருமானாயரும், திருவுள்ளம்நின்று ரஸிக்க; பெருமானும் போரஉகத்தருளினார். அந்த அனாயர் தொட்டு “கோயிலுடைய பெருமானாயர்” என்கிற பட்டிப்பேரும்,

அழகுச்சாத்திக்கொண்டு அந்தந்திடுகொலதுடனே தசாவதாராதிவிபவாவதாராபதாராபியங்கனும், திருவருவந்தவத்திலே திருக்காவேரிக்கெழுந்தருளிடத் திரும்பியெழுந்தருளும்போது இகையுடனே எழுந்தருளுகிறதும், பங்குனிஉத்திரத்திற் காய்ச்சியார்சேர்த் தியிலே வஸந்தனுக்கு அருளப்பாடிட்டு காரைக்கேட்டருளுகிறதும் நடந்துவருகிறது.

உடையவர் வைபவம்

இதப்படி அநேககாலம் ஆளவந்தார் ஸ்ரீமதுவந்தரிசாரித்து, தம் க்குப்பின்பு உபயகைங்கு மிர்வாஹரார்! என்ன திருவுள்ளத்தினைத் திருக்க; ஸ்ரீபெரும்புதியிலே இனையாழ்வாரைப் பெருமாள்கோயிலிலே யாதவந்தாரை உடையிலே விதிவாயாஸம்பண்ணுகிறசேதியைக்கேட்டு அனந்தவந்தார் பெருமாளையிலுக் கெழுந்தருளி, இனையாழ்வாரைக்கடாக்வித்து, “உபயகைங்கு மிர்வாஹ கராகவேணும்” என்று அதுகாஹித்தி, பேரருளாளன் ஸ்கிதியிலேயும் பார்த்தித்துக்கொண்டு கோயிலேறவெழுந்தருளி, இனையாழ்வார் யாதவந்தாரைவிட்டுத் தேவப்பெருமானுக்கு சாலைக்கின்றதிலே திருமஞ்சனகைங்குமம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறசேதியைக்கேட்டு ஆளவந்தார் தேவப்பெருமாள்விஷயமாக ஸ்கோத்தரத்தைப்பண்ணியருளி, பெரியநம்பியைப் பெருமாள்கோயிலுக்கு அனுப்பியருள; பெரியநம்பியும் பெருமாள்கோயிலுக்கெழுந்தருளி, தேவப்பெருமாள்ஸ்கிதியிலே ஆளவந்தார்ஸ்தோத்தரத்தை விண்ணப்படுத்திய, இனையாழ்வார் கேட்டு கேவலம் ஈடுபட்டு, ஆளவந்தான் ஸேவிப்பதாகப் பெரியநம்பியுடனே திருக்கரம்பனூரிலேயெழுந்தருளி, இக்கனாக்கோலாஹலத்தை விசாரித்து, ஆளவந்தானைத் திருப்புகிறதைக் கேட்டு மிகவும்சொகித்து, பெரியநம்பியை அளவந்தாருடைய திவ்யமங்கலவஸ்துத்தை ஸேவித்து, அவருடைய மனோபாவத்தையறிந்து ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, தம்வந்தவரத்து விஷப்பலமாகையாலே பெருமா ளாயும்ஸே வியாமல் பெருமாள்கோயிலுக்கெழுந்தருளி, தேவப்பெருமா ளுக்கு முன்போலே திருமஞ்சனகைங்குமம்பண்ணிக்கொண்டிருந் து, பேரருளாளப்பெருமாள் திருக்கச்செம்பியுடனே ஆறுவார்த்தையருளிச்செய்தபடியினாலே “பெரியநம்பிதிருவடிகளிலே ஆறுபிக்க வேணும்” என்று புறப்பட்டருளின சமயத்திலே; அழகியமணவாளப் பெருமானும் பெரியநம்பியை வியமிக்க, பெரியநம்பியும் புறப்பட்டருளி, பயணத்தியிலேவர, இவரும் ஸ்ரீமதுரார்த்தகத்திலேஸ்தித்து, தாம் வந்தகாரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு, இருவரும் பெருமாள்கோயி

லுக்கெழுந்தருளி, இலகாலம் நூலா, பெரியநம்பி கோயிலேற எழுந்தரு ளாவந்தாரம், இனையாழ்வார் ஆறாமஸ்விகாரம் செய்தருளினசேதி மை ஸ்ரீரங்கத்திவ்யவரவாஸங்குமம் பெருமானும்கேட்டருளி, அழகிய மணவாளப்பெருமாள் வியமம் இனாலே திருவரங்கப்பெருமானாய னை ஸ்கலத்தார் பெருமாள் கோயிலுக்குப் பயணம்பண்ணி, இராமா னுசனை அழைத்துக்கொண்டுவரச்சொல்லியனுப்ப; அழையரும்புறப் பட்டுப் பெருமாள்கோயிலுக்கெழுந்தருளி, தேவப்பெருமாளை காரை லத்தினாலே மயங்கும்படிபண்ணி, இராமானுசனை பாரிதோஷிகமாக விதிக்கொண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி சேதிகேட்டருளின அழகியமணவாளப்பெருமாள் வியமம் இனாலே, ஸபரிகரராய் ஸேனை முதலியாராற்றப்பட்டருளி, பன்மியாழ்வான்கோயிலளவாக எழுந்தரு ளி, இராமானுசனை எதிர்கொண்டு கோயிலுக்குத்துக்கொண்டு வர; அழகியமணவாளப்பெருமாள் திருவணுக்கை நெவாசலள வாத திருக்கைத்தலத்திலேஎழுந்தருளி எதிர்கொள்ள; இராமானுச னும், பெரியநம்பியை முன்னிட்டிக்கொண்டு ஸ்கிதியிலேபுகுத்து ஸே விக்க; பெரியபெருமானும் குளிராக்கித்து, பரிவட்டம்முதலான வரிசைகளையும் செங்கோலையும் ப்ராஸாதித்து, “நம்முடையவிபூதியும் உமக்கு இஷ்டவிதியோகாரஹமாம்படித்தோம், நீர் உபயவிபூதியை யும் உடையவராய் நம் காரியத்தை ஆராய்ந்துகொண்டுபோரும்” என் னு அருளப்பாடுஸாதித்து, “திருவிக்கிரமன் திருவிதியில் வடக்குமாடத் திருவிதியில் கீழ்க்கண்டத்தில் முதலம்மையான சோன்மடத்திலே, உடையவரை விட்டுவாருங்கோள்” என்று பரிஜங்களைவியமிக்க; அந் தப்படியே உடையவரும், மடத்திலே, ஆழ்வான் ஆண்டானுடனே எழுந்தருளி, பரிஜங்களைபும் பெரியநம்பியையும் கூடாமணம்பண்ணிக் கொண்டெழுந்தருளியிருந்து, மந்திரகால் முதலாக ஸ்ரீகார்யம் நிர்வ த்தருளினவிரம்:— ஆழ்வானை தாச்சநிர்வாஹத்துக்கு தமக் கோத் துணையாகவியமித்து, முதலியாண்டானை உளதுறைவாயத்திலே வியமித்து, தாம்திருக்கொட்டாரவாசனுக்குத் தென்புறத்திலே, டீக்கட்டில்குறட்டிலே யிருந்து திருவிடையாட்டப்பரிபவும் மெல் முகம் கீழ்முகங்களான திருத்தோப்புக்களில் விசேஷங்களும் திருக் கொட்டாரத்தில் மர்யாதைகளும் அறிவதியாகவிசாரித்து; படித் தனம்முதலானதுகளும் திட்டம்பண்ணி, காள்தோறும் படித்த னம் முதலானகணக்குகளைப் பெருமாள் பெரியவஸரமுதலையெய்தரு ளினபின்பு ஏகார்த்தமாக ஸ்கிதியிலேவிண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டு, இந்தப்படி ஸ்ரீகார்யம்விசாரித்து, கருவுகலம்முதலானவீவகையும

விசாரித்து, பஹு அலங்காராயிருந்த பூமியினால், அந்தத்தத்துமை
களை திட்டம்பண்ணவேண்டுமென்று திருவுள்ளம் கொண்டிருக்கி
இப்படி அறிவியாய்விசாரிக்கிறது பரிஜங்களுக்கு கிரீடப்பதமாய்/கா
லதோஷத்தாலே பரிஜங்ககள் விசாரயோகத்தினைப்படைதனைப்
பண்ணினபடியினாலே, உடையவரும் திருவாங்கத்திருப்பதியிலு
இரண்டுவருஷம் திருவெள்ளறையிலே எழுந்தருளியிருந்து, அவ்விட
த்திலே அழகியமணவாளப்பெருமானை எழுந்தருளப்பண்ணி, ஏரியுய்
கட்டி, பங்கயச்செல்வி பூங்கார்யத்தையும் தர்ச்சகீர்வாஹந்தையும்
செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருக்க, பெருமாள்நியமந்தினாலே
ஜங்ககள் பஹுதப்பதாய், உடையவரும் எழுந்தருளப்பண்ணி தத்துக்
கொண்டுவரச்சொல்லித் திருவாங்கப்பெருமானையணைத்துப்; அ
ரையரும் உடையவரும் திருவாங்கப்பெருமானை அணைப்ப; அ
கார்யம்விசாரிக்கும்மளவில், அகலகாட்டாழ்வான் உடையவர்திரு
வாழ்க்கை ஆழாய்க்க; அவர்ஸமர்த்தராகையாலே திருவாங்கப்பெரு
மான் விசாரிக்கிற கைங்கர்யத்தை அவருக்குவியமித்தருளி; பூர்வம் திருவித்
கிரமசோழன்கைங்கர்யமான திருவாங்கப்பெருமானைப் பெரியதிருமண்
டபத்தில் குறட்டிமேலே பிரக்கோப்பாகத்திருமண்டபங்கட்டிவை
த்து ஒருநாள் ஆண்டானத்தபோதந்ததுடனே நல்லகாவல்லபழத்தை
அமுதுசெய்யப்பண்ணுவிக்க; பின்பு, உடையவர், அழகியமணவா
ளப்பெருமாள்ஸங்கீதியிலே வச, திருமுகமண்டலம்வாடியிருக்கக்கண்
டு, அமுதுசெய்த பதார்த்தத்தை விசாரித்து, “ததயோதகத்துடனே
காவல்லபழம்முதுசெய்தபடியினாலே இப்படியாய்த்து” என்று ஆண்டா
னை நிகரஹித்து, தம்விஷயமான கருடவாஹநபண்டிதகாக்கொண்டு
பெருமானுக்கு சிகிதஸிப்பித்து, பூர்வம்புராணஸித்தமாய் ஜீர்ணமாயி
ந்த தம்மத்திரியைப் பரிசுஷ்டிப்பித்து, தந்தக்கோயிலேகருடவாஹந
பண்டிதருக்குத் தனையிட்டு, அவரிடத்திலும் நித்யமாக ராத்ரி திரு
வாங்கப்பெருமானுக்கு முன்பாக, குடிநீர் பால் அலங்காரமாகவந்து
அமுதுபெருமும்படி திட்டம்பண்ணி, “திருவாங்கத்திருப்பதியி
பாஞ்சராத்திரம் என்று சாஸ்த்ரஸித்தமாயிருக்க, பூர்வகாலமாயிருக்
கலாகாது” என்று வைகாணசமயியான நிகரஹித்து, ஏகாயருக்கு
அஞ்சபேருக்கு தீக்ஷணத்தினை மண்டலகாமமென்று இவர்க்குப்பட்
டப்பேராக அஞ்சதிருநாமமும்ஸாதித்து, “பாகவதநயிமா” என்று
சாஸ்த்ரஸித்தவ்யவாஹநமும்படித்திவைத்து, பூர்வகாலத்தாத்தில்
பாமேசுவரஸம்ஸிதாக்கரமத்திலே திருவாராதம் நடத்திவைத்து,
கருவுகலம் முதலானதுகளுக்கு தோதவத்தித்தாய்மறையோரான

கொடுவாளெடுப்பாக்கையினே பூட்டிம்திறவுகோலும், தழையிவா
ருடையமுத்தா - தாங்களபகிராஜபரிசுரமாகையாலே தங்கள்கைங்
கர்யத்துக்குயஜமாநான கருடமுத்தாயும், ஆரியபட்டாள்காலும்,
பல்லவன்விழப்பண்பன் கணக்குமாக நடந்துவர; அதில்பஹு அவர்
தனையாருத்தபடியினாலே, திருவாங்கத்திலே தம்மதாகவும், பூர்
பாஞ்சராத்திரம் கம்பிமாநாகவும், நடத்துவித்து அந்தக்கணக்
களை நங்கத்தோஹத்தினாலே தள்ளியிருத்தபடியினாலே ஒரு பூர்வகால
னவப்பாஹணனுக்கு கணக்குத்தட்டையிடக்கினைக்க, ஸ்தலத்தார்
பூர்வகாலத்தையையிண்ணப்பஞ்செய்த, அந்தப்படியேவேளாளனை
விழப்பண்பனுக்கு கோயில்களைக்கட்டி என்று கிரஹாங்கிழவனுக்கு
ஆறுயண்பூர்வகமாக “சடிகோபநாக” என்று தாலையாமத்தைலா
தித்து, அவனுக்கு “ஸ்தலஸம்பாதி” என்னும்பெயரையும் காட்டி, அவர்
கருக்கு சிலவ்யவஸ்த்தையும்பண்ணிவைத்து; இளநீர் திருவாங்கப்ப
பிக்கிறது கைக்கோளமுதலியாயிருக்க, பாரமஹணையியிப்போமெ
ன்று திருவுள்ளம்பற்றி, கைக்கோளமுதலியை சோதிக்குமிடத்தில்
பாவசத்தியுண்டாயிருத்தபடியினாலே திருவுள்ளமுத்த அவனையே
அந்தகைங்கர்யத்திலே நியமித்து; பூர்வம் கொவண்வர், கொடவர்,
கொடுவாளெடுப்பார், பாடுவார், தழையிவார் என்று அஞ்சகோத்
திலேபரிஜங்ககள் அடங்கிநடந்துவந்ததை, பத்துக்கொத்தாகப் பெரு
க்கி நடப்பிக்கவேண்டுமென்று திருவுள்ளம்பற்றியிருக்குமளவில்;
வாக்கியமான ராஜவல்லபராய் நமகோயில்புரோஹிதராய் நம்
பெரியகோயில்புரம் உடையவனாமதியாதே கில்பிஷம்பண்ணிக்கொ
ண்டிருக்க; உடையவரும் அவரைத் திருவாங்கத்திருப்பதியில் உதவ
ஸிப்பிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ஒருகாலவிசேஷத்திலே பெருமாள்
புறப்பாட்டுக்குக்காத் திருக்கிறஸம்ஸத்திலே, உடையவர் ஸ்வபட்ச
லே, வ்ருத்தபூர்வகாலனவராய்வந்து, “பெரியகோயில்புரஹுக்கால
மாய் நமமைகம்பியிருக்கிறார், திருவுள்ளமானபடி செய்வேணும்”
என்று அருளிச்செய்ய; உடையவரும் கண்விழித்து, ஆழ்வானை அழை
த்து, “பெருமானுக்கு கம்சத்தருவான பெரியகோயில்நம்பியிருக்கிறதே
திருவுள்ளமாயிருக்கிறது, நாம் பெருமாள்கோயிலுக்குப்போவோம்”
என்று அருளிச்செய்ய; ஆழ்வானும், “பெருமாள் அந்தப்படி அருளிச்
செய்தபோதே அவரை அநுகூலராய்த்திருவாழ்க்கையிலே ஆறுயிக்கும்
படிபண்ணியருளுவார்” என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய; “அகில் அவரைத்
திருத்தும்” என்று அருளிச்செய்ய; ஆழ்வானும், விஸ்வான பெரிய

கோயில்நம்பியை க்ரமேனதிறுத்தி, உடையவர்திருவடிகளைச்சேர விட; உடையவரும் அவனைக்கடாக்ஷித்து க்ருபைபண்ணி, அவருடைய வாங்குமாய்த்தினுலே “அழந்” என்று திருநாமம்சாத்தி, ஹ்ருஷ்டராயிருக்க; உடனே ஐப்பசிமாசத்திலே அமுதனருக்கு மாத்ருவியேர்கமாய் பத்துநாளையிற் கர்ப்பகளை நிறைவேற்றி, ஏகாஹத்தினுக்கு, முன்புபோலே ப்ராக்ருதராயிருக்கிற தேஹாதுபந்திகளை புஜிப்பிக்கவொண்ணாமையாலே, எப்பெருமானார் ஸந்தியிலே சென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும், தம் முதல்களைக் கடாக்ஷிக்க, முதல்களும் இசையாமலிருக்கக்கண்டு, ஆழ்வானை அழைத்து, “நீர் போய் ஏகாஹத்தை புஜித்து நிறைவேற்றும்” என்று அனுப்ப; ஆழ்வானும், நியமப்படியேப்படி, உத்தராபோஜஸமயத்திலே பெரியகோயில்நம்பிகையிலே அவரதான கோயில் பௌரோஹித்யமும், ஸ்ரீபடைமுமான கோயில்காணியாக்ஷியை தானம் பண்ணுவதற்குக்கொண்டு, தாசாஸமும் வாங்கிக்கொண்டு, மடத்திலே ஸமர்ப்பிக்க;

உடையவரும் ஸத்துஷ்டராய், திருவுள்ளத்திலே நினைத்தபடியே ஸந்திபிரகரங்களை பத்துக்கூடத்தாகப்பெருக்கி; (க) திவ்யதேசவாலிகளாய் பூர்வம்கோயிலொட்டற்றுத் தம் திருவடிகளை ஆழ்வித்தவர்களை “நீடுப்பதியார்” என்று ஒருகொத்தாகச்சாற்றி, அவர்கள் கைங்கர்யங்களை விபஜித்து, திருப்புகடல்தாஸர் திருக்குருகைப்பிரானமுதலாக உள்ளூர்க்காணியாளரான செல்வநம்பிமுதலானார்க்கும் கைங்கர்யங்களைநியமித்து; (உ) இரண்டாம்கொத்தான, கொட்வரில் திருத்தாழ்வனாதாஸர் திருவம்சரான அஞ்சுதிருநாமத்துக்கு ஆழ்நபூர்வகமாக, “திருக்குருகூர்தாஸர், நாலுவிப்பெருமாள்தாஸர், சடகோபதாஸர், திருக்கலிகன்றிதாஸர், ராமாதுஜதாஸர்” என்று திருநாமமும் ஸாதித்து, விசேஷகடாக்ஷம்செய்தருளி, அவர்களுக்குக்கோயில்கைங்கர்யங்களையும்வ்யவஸ்திதமாக்கி, “நீடுப்பண்ணியேவார்” என்று நிரூபகமாக்கி; (ங) மூன்றாம்கொத்தாக, பாகவதநம்பிமாண்ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, அவர்களுக்கு கைங்கர்யம்யாதையைப் பண்ணுவித்து; (ச) தோதவத்தித் தாய்மறையோரான குகாவொளேப்பாரில், பெரியபெருமான் திருவரங்கமானிசையார் முதலானபேருக்கு ஆழ்நபூரிகளைப் பண்ணிவைத்து, “உள்ளூரார்” என்று வ்யவஹரிப்பித்து; (ரு) பாவோரான நாதமுநியையர்களுக்கும் ஆழ்நபூரிகளை ஸாதித்து, கைங்கர்யவ்யவஸ்திதையும் “விண்ணப்பஞ்செய்வார்” என்கிற வ்யவ

ஸாரமும் கல்பித்து; (சு) திருவரங்கவள்ளலார் என்றும் தாயமுனிவேழம் என்று மிருக்கிற தம்சிஷ்யருக்கு திருமஞ்சகம்முதலான, சிலகைங்கர்யங்களை உண்டுபண்ணி ஒருகொத்தாக்கி, அவர்களுக்கு “நீடுக்காக்ஷியார்” என்று பேருண்டாக்கி; (எ) தழையிவொரான ஸேனைநாதபரம்ஹராயர் விரஸுத்தரபரம்ஹராயர் ஜகநாத பரம்ஹராயர் முதலானருக்கு ஆழ்நபூரிகளை ஸாதித்து, அவர்களுக்கு பூர்வம் அந்தத்தப்புகள் பேர்கொடுத்தாக்ஷி விளங்கும்படிபண்ணி, அவர்களுக்கு “ஸ்தாநந்தார்” என்று வ்யவஹரிமுண்டாக்கி; (அ) நிகாதிவேதசதுஷ்டயமும் புரானேதிஹாவே இயல் ஸ்ரீரங்கமாஹாத்ய பூர்வோத்தர மீமாம்ஸாஸூத்ராஸ்ரீபாஷ்ய ஆத்யாயக ஆபஸ்தம்ப போதாயஸூத்ர ஸ்தோத்ர, கத்ய பஞ்சாங்க ஸந்தித்தகாதிகளை நியமக ஸந்தியிலே திருவாராதகாலங்களிலே விண்ணப்பஞ்செய்யப்படி, தத்தச்சாக்ஷியாய்களாய் தந்திருவடிகளை ஆழ்வித்தவர்களாயிருக்கிற கருடவாஹபண்டிதர் பெரியநம்பி, திருப்பணிசெய்வார், நம்பிமா, ஆழ்வான், கோவிந்தபெருமான், ஆச்சான், திருவரங்கத்தமுதலான, பிள்ளான், சிறியழ்வான், அம்மாள் முதலானவர்களை நியமித்து, அவர்களை ஒருகொத்தாக்கி, “பட்டிங்கோத்து” என்றுபேரிட்டு; (ஸ) “ஆரியபட்டினியும்” ஒரு கொத்தாக், அவர்களைகைங்கர்யத்தையும் திட்டம் பண்ணி; (க0) புண்டரீகதாஸர்கைங்கர்யத்தையும் திட்டம் பண்ணி “நாஸநம்பிகோத்து” என்று வ்யவஹரிப்பித்து;—இத்தப்படித்துக்கொத்தாக்கி, நியதபரிஜங்களை வ்யவஸ்திதமாக்கி, ஸ்ரீலேகாபதி ஸுரத்தராய் கொவனவரான தாம்திருவரங்கத்திருப்பதிஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் தலைவராயாலே, முதல்கொத்திலே அதுபாவிஷ்டராய், தாம் நியமகக்கலபித்த கருடவாஹபண்டிதர் கைங்கர்யத்தையும் திருப்பதியார் கொத்தேர்டேசேர்த்து, இக்கொத்து முதல்பேரும் பாரம்பர்யமாக, கொடவருக்கு இரண்டாம்பேரும், தாம்கட்டையிட்ட பாகவதநம்பிமார்களுக்கு தோதவத்தித் தாய்மறையோருடைய கைங்கர்யம் எடுத்துக் கைகீட்டுகிறதாய்கையாலே நம்பிமாருக்கு மூன்றாம்பேருமாக; இப்படி கைங்கர்யத்தைப் பத்துப்பேருக்கும் திட்டம் செய்தருளினார்.

இப்படிபத்துக்கொத்துக்கும் கைங்கர்ய விபாகம்பண்ணி, பரமவிரத்தராய் தேசாந்தரிகளான ஏகாங்கிகள் நாலுபேருக்கும் வ்யவஸ்திதமாக சிலகைங்கர்யங்களை நியமித்து; தங்கப்பிரம்பு நான்கு, வெள்ளப்பிரம்பு இரண்டு, தலைவனைசல்பிரம்பு இரண்டு, ஆக எட்டுப்பிரம்

புக்கும் வீரக்தரான திருமதா தனை நியமித்து, அவர்களைக் கர்யங்களையும் விபரித்து; தேசாந் திகளான சாத்தாத்தமுதலிகளுக்கும் சிலகைங்கர்யங்களையும் நியமித்து; பத்துக்கொத்தாக திட்டம்பண்ணி; அந்தத்தவகையிற் பத்துக்கொத்துக்கும் கைங்கர்யவிபரகம் செய்தருளி, திருவரங்கச் சலவம் சிந்தாமே மங்காபுரம் பொங்கும் படி ஆராய்ந்துகொண்டெருந் தாலத்திலே;

ஒரு திருவத்யயதோதஸ்துக்கு திருக்கரியிலும் ஆழ்வாரொழுந்தருளக்கூடாமல் சிலஉபாத்தருண்டாயிருக்க, எம்பெருமானார் தாமேகோயிலிலே ஆழ்வாரை நிர்ப்பதிஷ்டிப்பண்ணிவைத்து, திருமங்கைமன்னனத்தவிர மற்ற ஆழ்வார்களையும் நாதமுனிகளையும் திருப்பதிஷ்டிப்பண்ணிவைத்து, திருமொழி திருவாய்மொழித்திருநாளுக்கு ஆழ்வார்கள் எழுந்தருள பெருமாள் அருளப்பாடு முதலான வரிசைகளை ஆழ்வார்களுக்கு ஸாதித்து, அவர்களுக்குக் கரணபூதரான அரையருக்கு அருளப்பாடு ஸாதிக்குமாறு பண்ணி; இயற்பாவுக்குள் முதலாழ்வார்கள்முதலான இயற்பா அருளிச்செய்தவர்திரம் அழகியமவைவாளன் திருமண்டபத்திலே ஸந்தித்தாராக எழுந்தருளியிருக்கும்படிபண்ணிவைத்தும், பெருமானுடைய திருமுனைத்திருநாள்களிலே திருவிதிகளிலே தேசாந்தரிஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருக்கோவைகோத்து இயற்பாவை நித்யம் ஒருதிருவந்தாதியாக அதுஸந்தித்துவர; அந்தத்திருக்கோவை ஆழ்வார்திருவோலக்கமாகையாலே, திருப்பணிப்புசெய்வாருக்கு தம் உகப்பினாலே ஆழ்வார்களுடையஸந்திதிப்பேராக சிலகைங்கர்யங்களை நியமித்து; தம்முடைய தர்சனத்துக்குவெற்றிதோன்ற ஸமயசத்தாதை திருக்கோவைக்குமுன்னேபிடிக்கும்படி திருப்பணிசெய்வாரையியத்தா; இவ்வாழ்வார்களுக்கும், ஆண்டாள்தவிர மற்ற ஆழ்வார்கள் தந்தாம்திருக்கூத்தரத்தினனது திருமஞ்சனத்துடனே ஸந்திதியிலேயெழுந்தருளி, ப்ரதமகடாகூத்திலே மங்களாசாஸனம் செய்தருளி, திருவாராதநாய், அமுதுசெய்தருளி, ஸேனைமுதலியாரும் அமுதுசெய்தருளின வந்தரம், ஒருதனிகைப்ரஸாதமும் ஆழ்வார் அமுதுசெய்தருளி, ஸ்ரீபண்டாரத்துக்குப்போனபின்பு, தாம் உடுத்தக்கூந்த பீதகரூடையும் சூடிக்கூந்த திருமாலையும் பூசிக்கூந்த களபமும் ப்ரஸாதிக்க ப்ரஸாதப்பட, விடைஸாதித்து, தம்வரிசைகளாகசித்தரதாலவ்ருத்தாதிகளைப் ப்ரஸாதிக்க, புறப்பட்டு, நாய்ச்சியார்ஸந்திதியிலேயும் அந்தப்படியே ஸத்க்ருதராய், திருவிதியிலே யெழுந்தருள; அத்யாபகஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இயல்ஸேவிக்க,

நிருப்பணிசெய்வார் அந்தத்திருவோலக்கத்துக்கு ஸந்திதிப்பேராய் இயலுக்குஸமர்ப்பிக்கிற அடைக்காய் முதலாங்கியும், சந்தடிவிலக்கியும், ஸமயசத்தாதையும் பிடித்துக்கொண்டு, ஆழ்வார் தம்கோயிலிலே எழுந்தருளினபின்பு; அரையருக்கும் ப்ரதமதாங்கினசாத்தாதமுதலிகளுக்கும், அத்யாபகஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் பஹுமாமம் திருப்பணிசெய்வார்ஸாதித்து; தீர்த்தமும், சாதிப்படியும், அடைக்காயமுதும், திருவோலக்கத்திலே விநியோகம்பண்ணி; கோயில்பிரகரங்களான பத்துக்கொத்துக்கும் அத்யாபகர்ய பஹுமதியுடன் விநியோகம்பண்ணி, ஸேவாகாலமாய்த் திருவோலக்கம்கலைந்தபின்பு ததீயாராதநம் நடக்கும்படிபண்ணி, ஆண்டாள் திருக்கூத்தரத்துக்கு தம் ஸந்திதியிலேதானே சாற்றுமுறைஸமயத்திற் பெருமாள் தோதவத்திச்சய்மறையோர்கையிலே அலுவலமனுப்பியருள, ஆண்டாளும் அவர்களை ஆதரித்து ஆழ்வார்ஸந்திதியைப்போலே நடக்கும்படி திட்டப்படுத்தருளினார்.

இந்தப்படி எம்பெருமானார் திட்டம்செய்தருளினபடியினாலே, பெருமானுடைய ஸந்திதியிலே ஆழ்வாருக்குக்கரணபூதரான அரையர், ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த தீவ்யப்ரபந்தங்களை இசையுடனேவிண்ணப்பஞ்செய்வார்கள். நாய்ச்சியார்ஸந்திதிமுதலான திருவிருப்புக்களிலே ஒருபாட்டு அரையர் இசையுடனேஸேவிக்க, மற்றப்பாட்டுக்களை இயலாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸேவிக்க, இசையுடனே அரையர் சாற்றுவர். இயற்பாவோடேகூடினதும் நாதமுனிகளைத்தொட்டு உடையவர்காலத்திலேயும் அந்தரான அரையர் ஸேவித்துக்கொண்டெருமளவில் ஒருகாலவிசேஷத்திலே, பெரியகோயில்கம்பி, தம்முடைய கோயில் பெளரோஹித்ததையும், புரணபட்டத்தையும், ப்ரம்ஹரத்ததையும் ஆழ்வானுக்கு தாமம்பண்ணி, தாம் கோயிலிலேஒட்டற்றிருத்தபடியாலே, அதுமுதலாக ஆழ்வான் பட்டாள்கொத்திலேசேர்ந்து ஸந்திதிபெளரோஹித்யமும் கிரீவஹித்துக்கொண்டு; பூர்வம் திருக்குறுங்குடியிலேநடந்த கௌசிகவ்ருத்தாந்தத்தைப் பெருமாள் தம்முடையஸந்திதியிலே உத்தரந்தவாதசியில் காலயோத்ஸவகாலத்திலே விண்ணப்பஞ்செய்யச்சொல்லி நியமித்து, ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரோக்தப்ரகாரமாக தாம் அந்த உத்ஸவாந்தத்திலே திருவிதியெழுந்தருளுகிற ப்ரம்ஹரத்ததை பெளராணிகரான பெரியகோயில்கம்பிக்கு பாசிதோஷிகமாக ஸாதித்து, தாமுள்ளே எழுந்தருளினதுமுதலாக கௌசிகபூர்ணம் படித்து, ப்ரம்ஹரதமேறி விதிவலம்செய்கிறதும், ஆழ்வானுக்கே நட

ந்துவருமியில்; இத்தை உடைய பர்கடாகித்து, “வித்வானுன திரு
வரங்கத்தமுதனார் இப்படிஒழிந்திருக்கலாகாது” என்று திருவுள்ளம்
பற்றி; பிள்ளை திருவரங்கப்பெருமாளையர் திருமாளிகைக்கு எழுந்த
ருளி, இயற்பாபுரிகோசத்தை பிச்சுயாகக்கேட்டுக்கொண்டு, “இன்று
முதலாக இயற்பாவை நீங்கள் ஸேவிக்கவேண்டாம்” என்றுநியமித்தது,
அமுதனரை அழைத்து, ஒருநாள் இயற்பாவைஸாதித்து, பூரிகோசத்தை
ஸங்கிதியிலேவைத்து, பூரிகோசத்தின்மேலே “இயற்பாவை ஆயிரமும்
ஸேவியும்” என்று நியமித்தருளு படிபண்ணி, அன்றைக்கு அரைய
ருக்கு ஸாதிக்கிறவரிசையெல்லாம் அவருக்குஸாதிக்கும்படிபண்ணி;
அமுதனரும், ஆழ்வாருக்குக் கன்னபூதராய் இயற்பாவைஸேவித்துச்
சேனைப்பின்பு, அரையாடப்போலே வரிசைகளைஸாதித்து, வீட்டி
யிடித்தருளினார். நாயச்சியார்கோயில் முதலானதுகளிலேயும்
அமுதனார் இயற்பாவைத்தொடங்க, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அதுஸந்திப்
பர்கள். இசையெல்லாம் அரையர் அதுஸந்திக்கிறது; இயலெல்லாம்
ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அதுஸந்திக்கிறது. பெரியஸங்கிதியிலே இயற்பா
அமுதனார் அதுஸந்திக்கிறது; மற்றவீடமெல்லாம் அவர் பிச்சுயாக
ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அதுஸந்திப்பார்கள். திருவிதியில் இயல்திருக்
கோவை ஆழ்வார்திருவோலக்கமாகையாலே, அவ்விடத்திலே, ஆழ்
வாருக்குக்கரணபூதர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்; திருக்கோவையில் ஆழ்வா
ருக்குக்கரணபூதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருவோலக்கத்தருகே திரு
ப்பணிசெய்வாரா ஸங்கிதிப்போராக நியமிக்கையாலே, அந்தத்திரு
வோலக்கத்தில் விகியோகாதிகைங்கர்யபர திருப்பணிசெய்வார், ஆ
கையாலே, ஆழ்வார்கள் ஸங்கிதியிலே ப்ரானத் திருப்பணியார்தி விகி
யோகமில்லை; ததியாராதமே உள்ளது.

இப்படி உடையவர் திட்டம்செய்தருளினவந்தாம், கிலநாளைக்
குப்பின்பு, திருவரங்கத்தமுதனார், எம்பெருமானார் விஷயமாக, காயத்ரி
ஜபஸங்க்யையாலே கவித்துறை நூற்றந்தாதியை விண்ணப்பஞ்செய்ய;
பெருமாள், ஒருஸப்தாவரணத்திருநாளிலே, உடையவனா, தம்முட
னேகூடவரவேண்டாம் என்று நியமித்தருளி, திருவிதியிலே ஸகல
வாதயங்களையும்விறுத்தி, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அதுஸந்திக்கக்கேட்ட
ருளி, போரவுகத்தருளினார்; அதுமுதலாக, பெருமாள்நியமத்தினாலே,
பெரியஸங்கிதியிலே இயற்பா அதுஸந்தித்தவுடனே நூற்றந்தாதியை
வரிசையுடன் கேட்டருளுகிறார். நாயச்சியார்கோயிலிலேயும், அப்
படியே ஆண்டாள் ஆழ்வார்ஸங்கிதியிலே இயற்பாவை அமுதனார் யஜ

மாராய்த்தொடங்க, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அதுஸந்தித்துத்திட்ட,
நூற்றந்தாதிதொடக்கத்திலே அரைபாப்போலேவரிசைகள் உடை
யவர் நியமத்தினாலே சாற்றுகிறது உடையவர் நூற்றந்தாதியை
இயற்பாவோடே, முதலாயிரத்திலே கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பைப்
போலேசேர்த்து ஸகலஸ்ரீவைஷ்ணவருக்கும் ப்ரபங்காப்திரியாக
நித்யாநுஸந்தேயமென்றும்; இந்த அமுதனருக்கும் திருப்பணிசெய்வா
ருக்கும் மடமும், திருமாளிகைகளில் அத்யாபக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க
ளுக்கு முன்னே பஹுமாரமும் திட்டம்செய்தருளினார்.

இப்படி கோயில்கைங்கர்யபரையும் அவரவர்க்கு வ்யவஸ்த்தித
மான கைங்கர்யங்களையும் திட்டம்செய்தருளி, ஆழ்வார்களையும் ப்ர
திஷ்டிப்பித்து, அவர்களுக்கு திருக்கூத்ர உபலாஸங்களையும் ப்ர
பாஞ்சராத்ர ப்ரகாரமாக வ்யவஸ்த்தைபண்ணி; பெருமானருக்கு
திருவாராதகம் நித்யோத்ஸவ பக்ஷோத்ஸவ மாஸோத்ஸவ ஸம்வத்ஸ
ரோத்ஸவ மஹோத்ஸவாதிகளையும் விஸ்தாரமாகுடத்தியருளி;
திருப்பணிஜீர்ணோத்தாரணங்களையும் பண்ணுவிக்குமிடத்திலும்; நித்ய
திருவாராதவர்க்க வகைமுதலானதுகளுக்கு உதவும்படி, மாடமா
ளிகைருழ்திருவிதியில் ஸசாந்யபாகத்திலே கோசாலையும்கட்டிவைத்து
சிறிதுபசுக்களையும் அவ்விடத்திலேவைத்து, குறை பசுமந்தைகளில்
லாம் வடகரையிலே சோழங்கல்வூர்வணித்தத்திலே யிருக்கும்படி
அஞ்ச க்ராமத்தை அழித்து வுமாக்கி அதிலே ஆகாஷாத்ரபெரு
மானை ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, ப்ருந்தாவரத்தைப்போலே பசுக்களிருக்
கும்படிபண்ணி, அகலங்காட்டாழ்வான் திருவிடையாட்டச்சீர்மை
விசாரிக்குமளவில்; கேவலபகவத்பாரும் காலக்ஷேபரருமாகையா
லேயும், தாமும் அடிக்கடிபசுக்களைக்கடாக்கிக் கழுந்தருளுகிறபடி
யினாலேயும், திருவரங்கத்திலே பெரியபெருமானை ப்ரதிஷ்டிப்பித்
தருளி, கோயிலிலேயிருந்த வைகாநஸம்பிமானை திருவாராதகம்
பண்ணச்சொல்லி நியமித்தருளினார்.

இந்தப்படி திருவரங்கேசனருடைய ஸ்ரீகார்யத்தைக்குறைவற
ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கச்செய்தே, தாமும், திருக்கோட்டியூர் ரம்பி
முதலான அஞ்ச ஆசார்பர்கள் ஸங்கிதியிலும் ஸகலார்த்தங்களையும்
அறிந்து, அநேகம் சிஷ்யனாரும் லபித்து, உபயகைங்கர்யத்துக்கும்
ஆழ்வானையும் ஆண்டானையும் கடவராக்கி, தாம் “திக்கவிஜயம்செய்த
ருளவேணும்” என்றுதிருவுள்ளம்பற்றி, ஆழ்வானை யாத்தாஸஹாய
ராக்கி, ஆண்டானை ஸ்ரீகார்யநிர்வாஹகராக்கி, ஆண்டானுக்குச் செங்

கோல் படிக்கும்படி ஸங்கிலே விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெருமா
ளும், பெருவுகந்தருளி “உமக்கு ராதுகையான் தாசாதி நம் வீட்டை
ஆராயக்கடவர், நீர் நம்முடைய ஆராமங்களையும் ஒருஒருக்கிட்டு நம்
தர்சனத்தில் களையறுத்து, எப்பெருமானுந்தீர்தேமே ஸீவோத்தீர்த்தியம்
என்று நாலுநிகையிலும் ஜயஸ் தம்பம் நாட்டிவாரும்” என்று விடை
லாதித்து, ஸகலவரிசைகளையும் ப்ரஸாதித்து, முதலியாண்டானுக்குச்
செங்கோல்வரிசையும் ஸாதித்தருளினார். உடையவரும், இத்தப்படி
பெருமாள் நியமத்தினாலே ஆழ்வானுடனே திக்விஜயயாத்நாசெய்த
ருள; முதலியாண்டானும் குறட்டிலேயிருந்து கோயில்கார்யத்தை
யும், உள்ளேபுகுந்து கருவுகலச்சலிலே யிருந்து திருமேனிஉபசாரத்
தையும், ஸங்கிலியிலேயிருந்து திருப்பவள உபசாரங்களையும், உடைய
வர் நியமப்படி ஆராய்ந்துகொண்டு, அனைத்தழகும் கண்டருளப்பண்
ணிக்கொண்டிருந்தார்.

உடையவரும், பஹு-காலம் ப்ரதக்ஷிணமாக திவ்யதேசங்களையும்
மங்களாசாஸனம்பண்ணி, அவ்விடத்திலே யிருக்கிற எல்லாநாயும்
ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் திருத்தி, பஞ்சஸம்ஸ்காராதிகளையும் ஸாதி
த்து, அத்தந்தஸ்தலங்களிலே தம்முடையமடமும் முத்தையும் நடத்
துவித்து, திக்விஜயமும்பண்ணி, ஜயஸ்தம்பமும்நாட்டி, ஸகலதேச
ராஜாக்களையும் தத்தத்தேசவித்வான்களையும் திருவடிகளிலே சேரவி
ட்டுக்கொண்டு, சாரதாபிடத்திலே ஸரஸ்வதியாலே ஸத்த்ருதராய்
“ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்” என்கிற திருநாமத்தை லபித்து, தெற்கே ஆண்டாள்
திருமாலிருஞ்சோலை அழகர்விஷயமாக மரோரதித்த அத்தத்ததைத்
தலைக்கட்டினபடியாலே “கோயிலண்ணன்” என்கிற திருநாமத்தையும்
அடைந்து, கோயிலேற வெழுந்தருள; கோயில்னைத்துக்கொத்தும்
எதிர்கொண்டு ஸேவிக்க; உடையவரும், அவர்களை யதாயோக்யமாக
ப்ரணிபாத ஆலிங்கக குசலப்ரச்சாதிகளாலே ஸந்துஷ்டராக்கி, கோல்
விலே ஸேவாக்ரமத்திலே ஸேவைமுதலியானும்திகொண்டு ஜயவிஜ
யானும்தியுடன் உள்ளேபுகுந்து, பெருமானை ஆபாதவ்ருத்தமதுபவ
க்க; பெருமானும், உடையவரைக்கடாஷித்து, “நம்முடைய ஆர
மங்களை யாராய்ந்து, நம் தர்சனத்தையும் களையறுத்து, நாலுநிக்கிலும்
ஜயஸ்தம்பமும் நாட்டிவந்தீரோ” என்று அர்ச்சகமுகமாக விருத்
விட்டருளி, தீர்த்தம்முசலான ஸகலவரிசைகளையும் ப்ரஸாதித்து
“நம்விட்டுக்காரியத்தையும் ஆராய்ந்துகொண்டு கோயிலிலேதானே
யிரு” என்று அருளிச்செய்ய; உடையவரும், “தம்மே ஸம்” என்ற

கொண்டு மடத்திலே எழுந்தருளி, முதலியாண்டானை அநுகர்ஷித்து,
இற்றைவரைக்கும் சிந்தாமே மந்தாமே திருவரங்குடிலவத்தை
த்விசுணமாக வர்த்திப்பித்து அனைத்தழகும் நடத்திவைக்கபடியைக்
கண்டு உகந்தருளி, ஸ்ரீகார்யவிசாரத்திலே அவநாய நியமித்து,
பெரியநம்பிமுதலான முதலிசனாடலே புறப்பட்டது முதலாகப்பண்
ணின் உபயகைங்கர்யங்களையும் யதாபித்தமருளிச்செய்து; ஸ்ரீபாஷ்
யத்தை ஆழ்வானைக்கொண்டு பட்டே லையிடுவித்து நிறைவேறினவுட
னே ஸங்கிலியிலே விண்ணப்பஞ்செய்ய, தம்மருமகனான நடாதூரம்மா
ள்கையிலே ஸ்ரீபாஷ்யஸ்ரீகோசத்தைக் கொடுத்து சாரதாபிடத்துக்கு
அனுப்பியருள, ஸரஸ்வதியும் அத்த ஸ்ரீகோசத்தை சிரஸாவலித்து
சலாகித்தவந்தரம், அத்தநடாதூரம்மனை நித்யமாக வேதவிண்ணப்ப
த்திலே கீதாபாஷ்யமானவுடனே சாரீரகபாஷ்யத்தையும் விண்ணப்
பஞ்செய்யச்சொல்லி நியமித்தருள; அதுமுதலாக, வேதவிண்ணப்பத்
திலே, ரிக்வேதம் முதலாக ஸ்ரீபாஷ்யமும், தாம்செய்தருளின கத்யத்
ரயத்தையும் ஆண்டானுக்கு நியமிக்க, விண்ணப்பமும் நடந்துவரு
கிறது.

இப்படி நடக்கிறகாலத்திலே, ஒருகல்தச்சன், முன்புகோசாலே
கட்டுகிறபோது ஒருகலவின்மேலிலே தேரையும் தண்ணீர்மிருக்கக்
கண்டு, “கலவின்மேலேயிருந்த தேரைக்கு ஜீவகம் கல்பித்த சகவரன்
நமக்கும் நடத்துவர்” என்று, தொழிலைவிட்டு, பரங்காஸம்பண்ணி,
திருமுடிக்குறையிலே கிரீவ்யாபாரியிருக்க; அது அவர் அறிந்து, அழ
கியமணவாளப்பெருமாள் ப்ரதிதிமும்இராமாறு திருவொத்தஸாதத்
தைக்கொண்டுபோய் அவனைபுஜிப்பித்துக்கொண்டிருக்க; காலாவதியா
லே கிலகாலத்துக்குப்பின்பு அவன் மரித்தசேதியைக்கேட்டு, உடை
யவர் “இன்றைக்கானாலும் அழகியமணவாளப்பெருமாள் வெறுந்
தலையும் சோறுசுமவாமல் ஸுகமாயிருப்பர்” என்று அருளிச்செ
ய்தார்.

அப்படியே, ஆழ்வான் முதலானவர்கள் பஞ்சகாலபாராயணரா
யிருக்குங்காலத்திலே, ஒருநாள் வர்ஷோபாதியாலே ஆழ்வான் உபா
தாநத்துக்கு எழுந்தருளக்கூடாய் உபவாஸமாயிருக்க; ராத்ரிஆழ்வா
னுடைய தேவிகளின் ஆண்டாள், திருவொத்தஸாதமமுது செய்தரு
ளுகிற பெரிய திருமணிஒசையைக்கேட்டு, பெருமானைக்குறித்து, “ஆழ்
வான் பட்டிலி யயிருக்க தேவரீர் குலாவிக்குலாவி அமுதுசெய்தரு
ளுவதே!” என்று நினைத்தவுடனே, ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர், தன்கையிலே

இம்மண்டலாதிபதியான சோழன்பாபிஷ்ட்டனாய் பகவத்வேஷ
யாய் திவ்யதேசங்களில் கோயில்களை யிறுக்கத்தொடங்க; தத்புத்ரன்
“திருவாய்மொழியும் ஸ்ரீராமாயணமும் இரண்டுநூலுள் அவிசார்யம்
யிருக்க, ஒன்றிலே திவ்யதேசங்களை அழிக்கப்படுமோ?” என்றுசொ
ன்னாலும், துர்புத்தியாகையாலே கேளாமல் அபசாபப்பட்டு, தத்த
குணமாக குலபாம்ஸனானான். புரோஹிதப்போரிதனான தர்சகஸ்தாபந
சார்யரான ஸ்ரீபாஷ்யகாரரையிலே “சோழநகரம்” சுவாத்பரதாய

நாஸ்தி" என்று எழுத்துவாங்க உத்யோகித்து, கோயிலுக்கு ராஜபடாணியனுப்பிவைக்க; அந்தசேதியைக்கேட்டு, உடையவர் நியமகத்திலே, பெரியநம்பி, கோயிலுக்குத் தீங்குவாராதபடி எல்லையேற்றிக் காப்பிட்டிருக்கிற மையத்திலே, ராஜபடாள் எம்பெருமானார் மடத்து வாசலிலேவந்து, ப்ரபுவண்டைக்குவாச்சொல்லி அழைக்க, உடைய வர்நியமகத்தாலே ஆழ்வான் திரிதன் நாஷாயங்களை தரித்து, பெரிய நம்பியுடனேகூட கங்கைகொண்டானுக்கு ராஜபடாளின்பின்னே போனார்.

உடையவரும், வெள்ளைசாத்திக்கொண்டு, முதலியாண்டானையும் கூட்டிக்கொண்டு, பெருமானோடு வசந்தியாலே ரட்சித்துக்கொள்ளச்சொல்லி, மேற்கேபுறப்பட்டு, பின்னுட்கீழ் ராஜபடானை மணலை மந்திரித்து வழியிலேயிறைத்துத் தடுத்துப்பொகட்டு, மேற்கே மேல்நாட்டிலே எழுந்தருளி, முதலியாண்டான் ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தினாலே சிலமதார்தரஸ்த்தனாயும், தாம் திருவனந்தாமூரளாய் ஸஹஸ்ரகிரஸ்சங்களுடனேயிருந்துப் ப்ரஸங்கம்பண்ணி அநேகமதார்தரஸ்த்தனாயும் ஜபித்து, அத்தேசத்தில் ப்ரபுக்களை பஞ்சஸம்ஸ்காரராக்கி, யாதவாத்ரியை ஜோனோத்தாரணம் செய்தருளி, அந்ததிய்யதேசத்துக்கு "தீநூநாராயண புரம்" என்று திருநாமம்சாத்தி, டில்லிக்கெழுந்தருளி ராமப்ரியை எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக்கொண்டுவந்து; அவருக்கு "செல்லப்பி லீன" என்று திருநாமம்சாத்தி, ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, ததார்த்யபாஷணடபவுத்தாதிகளைக் கற்காணமாட்டிவித்து, ஸ்வாமிந்னப்பத்திருவனைக்கொண்டு அனைத்தழகும் நடத்திக்கொண்டு உபயகைங்கர்ய நிர்வாஹகராய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இவ்விடத்திலே, பெரியசம்பியும் கூரத்தாழ்வாரும் சேர்ந்து
மக்களிடத்திலேபோய், வேதசாஸ்திரங்களினாலே பகவதாராயத்தை
ஸாதித்தவிடத்திலே, தூரபிராகத்தாலே “சைவரீதியை” - சிவாத்
பாதாராயஸ்தி” என்று எழுதச்சொல்லி நிர்ப்பந்திக்க; ஆழ்வானும்,
அதை எழுதி, அதின்மேலே “ஸ்ரீரீதியை” - த்ரோணமஸ்தி
தத்பரம்” என்று எழுதக்கண்டசேர்ந்தருபிதனும், இருவரையும் அஜ்
நைபண்ணச்சொல்ல; நேத்ரோபாடனவேதனை ஸஹிக்கமாட்டாமல்
பெரியசம்பி திருநாட்டின்குழந்தருளினார்; ஆழ்வானும், “அந்த பா
பிஷ்ட்டனைக்கண்ட கண்களிருக்கவொண்ணாது” என்று பசசைக்கரு
ப்பூரத்தைச்சாத்திக்கொண்டு கண்ணையிழந்து, “ப்ராக்குதஸ்பர்சம்கு
டாது” என்று இருக்குமளவில; மதுராந்தகஸ்ரீவைஷ்ணவபிராகுத்த

ரிருக்க, அவரை ஸ்ஹர்யமாகி, பெரிய நம்பியையும் ஸம்ஸ்கரித்து, கோயிலுக்கெழுந்தருளி; ஒருநாள் பெருமானை ஸேவிகப்போனவீடத்திலே, ஆரியப்பட்டாள் வாசலிலே ஒருத்தர் எம்பெருமானுருக்கு அந்தரங்கர் “உள்ளேபோகப்போகாது” என்று நீஷேதிக்க, அதை யொருவர் கேட்டு “ஆழ்வான் ஹாஸாத்விகர், உள்ளேபோகட்டும்” என்று சொல்ல; இவ்வார்த்தனை ஆழ்வான்கேட்டு, செவியைப் புகைத்து, “நமஸுடைய ஆதிருணம் ஆசார்யஸம்பந்தாபாவத்துக்குதுப்பாவதே!” என்று சடக்கொத்திருப்பி, திருமானிகைக்குப்போய், விழலோறே ஷாண்மாஸ சிகக்களையும் கூட்டிக்கொண்டு, ஆண்டாளுடன் திருமாவிருஞ்சோலைக்கெழுந்தருளி, அங்கே ஆசார்ய விரஹசிதராய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அந்தரம், இந்தவருத்தார்த்ததை அர்க்கயப்ரதாச காலத்திலே எம்பெருமானார் கேட்டருளி, அபிசாரார்க்ய ப்ரதாசத்தைப்பண்ண; திருவேங்கடமுடையான் தம்முடைய திருவாழியாலே அந்தசோழன் கழுத்திலேகுத்த, தத்குணத்திலே வ்ரணம் ஜரித்து, துஷ்பரிஹாரமாய் பஹுசாய் க்ரிமித்து மரித்துப்போனான். அதுமுதலாக, அந்த சோழனுக்கு க்ரிமிகண்டசோழன் என்று பேராய்த்து.

ததந்தரம், தத்புத்ரன் பஹுவாக அறுதப்பதாய், சேரபாண்டியனையும் அழைப்பித்து, முன்றுபேரும் கோயிலுக்குவர, கோயிலிலே உடையவர் எழுந்தருளினதுமுதலாக, கோயிலில் அரண்மனை யாரதீசமாய், கருவுகல் திருவாபாணப்பெட்டி முதலானதுகளுக்கு உடைய வரிஸ்சினையி ராமல் கருடமுத்தாயும் சங்கமுத்தாயும் மாத்திரம் கடந்துகொண்ட வருகையில், ஆரியப்பட்டாள் அந்தஸமயத்திலே சேர சோழன் முத்தா பெற்றார்கள்.

அந்தசோழனும், “பூர்வீகர், தேவதாயம் முதலானதுகளைப் ப்ரபுக்கள் விசாரிக்கலாகாது” என்று ஒருப்ராம்ஹண ரதீசமாக கடத்திக் கொண்டு வந்தார்களே! இப்போதும் கந்தகப்பன் தூர்வருத்தனய்ப் பட்டபாடு கண்டோமே! இப்போது உங்கள் முன்கு உடையவரை அழைப்பித்து, தேவஸ்ததாநம் என்கைப்படியில்லாதபடி அவருக்கு நானாவார்த்துக்கொடுக்கிறேன்” என்று ப்ரபாண்டியருடனே ஆலோசனைபண்ணி, முன் பெருமானை ஸேவித்து, மாறென்றில்லாமாருதியாண்டானை எம்பெருமானார் ஸந்திக்கு அனுப்பி, தாங்குள் பட்டணங்களுக்குப் போனார்கள்.

எம்பெருமானாரும், திருவரங்கத்திருப்பதியைவிட்டு, பன்னிரண்டு வர்ஷம் திருநாராயணபுரம் ஜீர்ணோத்தாரணம் முதலான கைங்கர்யங்களுக்கும் கிர்வழித்துக்கொண்டிருந்து, மாறென்றில்லாமாருதியாண்டான் முகவசந்தாலே கோயிலவருந்தார்த்ததை அறிந்து, தம் திருவடினில் ப்ரவணரான அன்பத்திருவர் தரிக்கும்படி அர்ச்சாவதாரமாக தம்பத்தியைப் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, அங்கிலும்புறப்பட்டுத் திருமலை வழியாக எழுந்தருளி, திருமலையடிவாரத்திலே தில்லைகோவில்தரஜனைப் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, தில்லைமூவாயிரவிலே அதுகூலருக்கு அபுரயண திகளை ஸாதித்து, கைங்கர்யபராரங்கி, திருமாவிருஞ்சோலையி லெழுந்தருளி, ஆழ்வானையும் கூட்டிக்கொண்டு கோயிலிலே எழுந்தருளின சேதியைக்கேட்டு, பெருமாள் பரிகரம் அனைத்துக்கொத்தும் ப்ரஸாதத்துடனே எதிர்கொண்டு பெருமாள் ஸந்தியிலே அழைத்துவர; பெருமானும், முன்புபோலே செங்கோல்முதலான வரிசைகளைப் ப்ரஸாதித்து மடத்தேர அனுப்பியருள; உடையவரும், தமக்குப் ப்ரஸாதித்த வெள்ளைவகச்சல் குறுமலைகளிலே, வெள்ளையை ஆண்டானுக்கும், வகச்சலை ஆழ்வானுக்கும் ஸாதித்து, ஸந்துஷ்டராய், மடத்திலேயே எழுந்தருளின சேதியைக்கேட்டுக்கொண்டு, துலோத்துங்கசோழனுக்கு கோயிலுக்குவந்து, எம்பெருமானுரை ஸேவித்து, கோயில்திகாரம் தனக்குப்பணியில்லாதபடி தாராபூர்வகமாக தாராஸநம்பண்ணிக்கொடுத்த, “திருவடிகளிலே ஆபிரிக்கவேணும்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும், உகந்தருளி, அந்தசோழனை ஆண்ட திருவடிகளிலே ஆபிரிப்பித்து, திருவரங்கத்திருப்பதியை ஆண்டாளுக்கு தாராபூர்வகமாக தாராஸநம்பண்ணுவித்து, இந்த வருத்தார்த்ததை ஆரியப்பட்டாள் வாசலிலே சிலாவிதிதம்பண்ணுவித்தார்.

உடையவர் கோயிலுக்கு எழுந்தருளின யோகசகலம்ம்கேட்டு, கந்தாடையாண்டான் முதலான முதலிகளும் பெருமாள்கோயிலிலும் கோயிலுக்கெழுந்தருளி, எம்பெருமானார் திருவடித்தொழுது ஹ்ருஷ்டரானார்கள்.

உடையவரும், யதாபூர்வமாக ஆண்டானைக்கொண்டு ஸ்ரீகார்புத்தை நடத்துவித்துக்கொண்டு வரும் வில்; ஒருமஹோத்ஸவத்தில் தம்ப்ரகரணத்திலே, உபகராஸம்ருதி யாலே, பெரிய நம்பி குமாரருக்கு மாடமாளிகை சூழ் திருவிதியில் சிழ்மாடத்திருவிதியில் தென்கண்டத்தில் மேல்புறத்தில் ப்ரதமவிவேசமான ஜனவந்தார் மடத்தையும், ஆழ்வானுக்கு அதுக்கு எதிர் மனையையும், ஆண்டானுக்கு அதுக்குத்

தென்மனையையும் தானம்பண்ணுவித்து, தாநசாஸநமாக ஸ்ரீஸைரபதி பட்டையமும் ஸாதித்தருளினார்.

இப்படி எம்பெருமானார் முதலிகளுடன் வாழ்ந்தருளி துறு சா துர்மாஸ்யார்த்தம் சதாபிஷேகமும் கண்டருளி, “எதிராஜன்” என்று பேர் லபித்து; தம்முடைய சிஷ்யரான ராமாநுஜநாதன் என்கிற சிலபி க்கு ஏகாந்தஸைவஸாதித்து, சதாபாவமாக ஸ்வவிக்காஹத்தை ஏழி யருளப்பண்ணுவித்து, ஸ்வாம்ச திவ்யசக்தியை ஆராதனம்பண்ணி, கந்தாடைஆண்டாளைக் கொண்டு ஸ்ரீபெரும்பூதுரிலே ப்ரதிஷ்டிப்பித் து, பெருமாள்ஸந்நிதியிலே தன்னுடைச்சோதிக்கு விடைபெற்று, கந் தாடையாண்டாளையும் பட்டரையும் அழைத்து “கம்பெருமாள் கை ங்கர்யத்தையும் கந்தர்சுந்தையும் நன்றாகப்பண்ணுங்கோள்” என்று நியமித்து, பரிஜநங்களைக் க்ஷாமணம்பண்ணிக்கொண்டு திருநாட்டுக்கெழுந்தருள;

ஸ்ரீஸைரபதி தூரத்தாரான கந்தாடையாண்டாளும், பெருமாள் நியமத்தினாலே அகலங்கன் திருவிதியில் தென்கீழ்புறத்தில் சுந்தர பரண்டியன் துலாபுருஷமண்டபத்திலே எதிராஜனையும் உதஸவனா யும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, மார்கழிமாஸம் முப்பதுநாளும் பெரியஸந்நி திநம்பிமார் எதிராஜனுக்கு தனிகை அமுதுசெய்யப்பண்ணவும், திரு மொழி திருவாய்மொழித் திருநாளிலேயும் இயற்பாவன்றைக்கும் ஆழ் வர்களுடனே ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளும்படியும், திருநகைத் தர உபலா ஸமம் ஏழுநாள்கப்பண்ணி, திருநகைத் தரத்தினன்று ஆழ்நாகளைப் போலே ஸந்நிதி கெழுந்தருளி, மஹோத்ஸவத்தில் ஸப்தாவரணத்தி னன்று தன்திருநாசலிலே திருக்கைத்தலத்திலே பெருமாளைக் கவன ளாசா ம்பண்ணும்படியும் பண்ணுவித்து, பெருமானுக்கு அனை த்தமுகம்கண்டருளப்பண்ணுவித்தார்.

(க) உடையவர் திருவவதரித்த பன்னிரண்டாநாள் பெரியதி ருமலைநம்பிரமகரணம்பண்ணினபேர், (உ) ஆபிரமஸ்வீ காராந்தரம் தேவப்பெருமாள் ஸாதித்தபெயர், எதிராஜன்; (ங) கோ யிலுக்கெழுந்தருளினபின்பு பெருமாள்ஸாதித்தது, உடையவர்; (ச) ஆ த்மகுணத்தாலே திருக்கோட்டியூர்நம்பிக்கல்பெற்றபேர், எம்பெருமா ளன்; (ஊ) உபயகைங்கர்யத்தினாலேயும் கோதைகுடிக்கொடுத்தநாய்ச் சியார் ஸாதித்தபேர், கோயிலண்ணன்; (ஈ) சாரதாபிடத்தில் ஸாஸ் வதி சித்தின்திருநாமம், சிபாஷ்யகாரர்; (உ) ஸ்வமாஹாத்மயத்தி னாலே தீபிஷேகம்கண்டருளி லபித்தபேர், எதிராஜன்; (எ) பெரிய

நம்பிஸாதித்தது, ராமாநுஜன்; ஆக ஏழுநாமங்களிலேயும் பெரியநம் பியும் பெரியபெருமானும் ஸாதித்த திருநாமங்கள் திரைமே பட்ட ப்பேராய், அருளப்பாஸோதிக்கிறது.

பட்டர்வைபவம்.

அகந்தரம், பாஷ்யகாரர் நியமத்தினாலே பட்டர் தர்சகம் நிர் வஹிக்கிற காலத்திலே; உடையவர் உதஸவனை அடிமொத்திக்கொண் டிருக்கிற பெருமாள், பட்டருக்கு தம்வரிசைகளை ஸாதித்து “வேதா ந்திகளை ஜபித்து நம்தர்சகத்துக்கு ஆள்பண்ணும்” என்றுநியமித்து, விடைஸாதிக்க; வரிசையுடன் புறப்பட்டு, வேதாந்திகளை ஜபித்துவர; வேதாந்திகளும் ஸம்ஸாரத்தில் அருசியாலே ஸ்வயஸித்து, குருகு லவாஸம்பண்ணும் காலத்திலே; திருவிக்கிரமன் திருவித்திருமதிள் கேவலம் ஜீர்ணமாய் சரிந்துவிழ, வீர்ஸுந்தரப்ரம்ஹாராயர் அந்த மதினைக்கட்டிவைத்தார்.

அதின்பின்பு, வேதாந்திகளான நஞ்சீயரும் பட்டரும் தர்சகம் நிர்வஹித்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்திலே; திருவரங்கவள்ளலார் திரு மஞ்சகலோகம் விண்ணப்பம்செய்கிறதுக்கு நாராவிதமாக உத்ப்ரே க்ஷித்து, சுலோகங்களும், அதுக்குசுகளும் அருளிச்செய்து, கௌசிக புராணத்துக்கும் ஈடும் அருளிச்செய்து, ஒருகார்த்திகைமாஸத்தில் கௌசிகத் தவாதசியினன்று புராணத்துக்கு அருளப்பாஸோதித்து, பட் டும்பருத்தியும் முதலானவரிசைகளை ஸாதித்தவுடனே, தாமருளிச் செய்து பட்டனே புராணத்தினை விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெருமானும் போரஉகந்தருளி “நம்பட்டனை மேல்விட்டில்விட்டுவா” என்று கொவ னைநாநியமித்தருள; பட்டரும் உகப்புடனே முன்போலே ப்ரம்ஹ ரத்திலே திருமானிகையிலே ஸகலவரிசைகளுடனே எழுந்தருளி, ப்ரம்ஹரத்தரத்தை பேதித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

சீராமப்பிள்ளை வைபவம்.

அகந்தரம், அவருடைய திருத்தம்பியார் சீராமப்பிள்ளை பௌ ரோஹித்யமும் புராணப் பகைங்கர்யமும் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்.

கடாநா ராயணஜீயர் வைபவம்.

நஞ்சீயத் தர்சகம் நிர்வஹித்துக்கொண்டிருக்கிற காலத்திலே; விண் ணப்பஞ்செய்வாரிலே ஒருத்தர் பெருமாள்ஸந்நிதிக்கு யோக்யமாகா மலிருக்க; ஆழ்வானுடைய தேவிகள் ஆண்டாள் அவரிடத்தில் க்ரு பையாலே; ஆழ்வான் திருமாலிருஞ்சோலையிலே எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே ஆழ்வான் திருவடிகளிலே ஆறியித்து ஸ்வயஸித்து, ஆசார்

யன் குழிபிட்டுப் பகமகக்கற்ற “காநாராயணஜீயி” என்று திருநா
மத்தையுள் யவராய், மஹாமந்திரிகராய், கோயிலவாஸம்பண்
ணிக்கொண்டு நுக்கிறவரை அழைத்து, “உம்முடைய மந்த்ரங்களும்
ஒருகைங்குபத்திலே உபயோகிக்கும் என்று சொல்லியிருந்தோ!” நி
ரிப்போது இந்த விண்ணப்பஞ்செய்வாரைப் பெருமாள் தவகாயத்
துக்கு யோபயார்ப்படிபண்ணு என்று நியமிக்க; அந்த காராரா
யணஜீயரும், ஸந்தர்சனசதகத்தைப்பண்ணினார். காலத்திலே
யிருந்த அரையிலே ஒருத்தர், கேவலம் தார்த்தராய், சிறநின்பத்
திலேமண்டி, கீழ்பறைச்சேரியிலேநிரிய, தெரியச்சொன்னாலும் கே
ளாமல், ஸ்ஷ்ணங்களாலே நிரஸ்தராய், பறைச்சேரியிலேநானே நிய
தமாக வாலம்பண்ணிக்கொண்டிருக்குங்காலத்திலே; பெருமாள் ஒரு
மஹோத்ஸவத்திலே எட்டார்த்திருநாள் கீழையுருக்கு எழுந்தருளு
கிறதாக, அக்கரை நாலுகால்மண்டபத்திலே எழுந்தருளியிருக்க;
இவர் பறைச்சேரியிலேயிருந்து பள்ளும்பறையும் இசையுடனேபாடக்
கேட்டருளி; பெருமாள், ஸ்ரீபாதம்தாங்குவாருக்கு குருவாயிருந்து
கொண்டு பறைச்சேரியிலேயிருக்கிற அரையரை ஸங்கிதக்கு அழைத்
துவரச்சொல்லி நியமித்தருள; அவரும் வருகிறதற்கு ஸங்கோகித்தி
ருக்க; அனைத்துக்கொத்துப்பிரகரங்களும் ஜீயர்களும் ப்ரீவைஷ்ணவர்
களும் ஸங்கதராயிருக்க; பெருமானும் தம்விஷயிகாரம் ப்ரஸித்தமாம்
படி அவருக்கு “வாழ்த்தும் பெருமானாயி” என்று பட்டப்பேர்வை
தித்து, அவர் வகைவருக்கும் ஸர்வாபிஷ்டங்களும் அப்போது நிக்
டுக்கும்படி அதுகூறலித்தருளி; அவருக்கு விஷயவைவக்ஷண்யத்தை
யுண்டாக்கி, பரிசுத்தராக்கி, திருவூறல்எடுத்து திரும்பி எழுந்தருளு
கிறபோதும் ஏழார்த்திருநாள் நாய்ச்சியார்கோயிலும் கோயிலுக்கு எழு
ந்தருளுகிறபோதும் அவர்பாடின பள்ளும்பறையும் இசையிலேகேட்
டருளும்படி திருவுள்ளம்பற்றி; அந்தப்படியேசெய்யச்சொல்லி நிய
மித்தருளினார். அதுமுதலாக அரையருக்கு ஓரந்தரும் பெருமானாயி
என்கிற பட்டப்பேரும் சென்றுவருகிறது. ஆக, நாலுபட்டப்பேர்
அரையருக்கு.

இந்தப்படி பெருமாள் அரையரை அதுகூறலித்தருளி வாழ்ந்த
ருளங்காலத்திலே, மேற்கே ஸ்ரீரங்கபட்டணப் பரப்புரேரிதனும் ஒரு
கூடாநாண்டான ஸர்வாஸி, பெரியபெருமானை ஸ்ரீரங்கபட்டணத்
துக்குக் கொண்டுபோகிறதாக அத்ருச்சயாஞ்சகத்தைப்போட்டுக்கொ
ண்டு ஒருத்தருக்கும் தெரியாமல் பவிபிடத்தில் ப்ரஸாதத்தையெடுத்து

துக்கொண்டு தேஹதாரணம்பண்ணி, மந்த்ரசக்தியாலே பெரியபெரு
மானை திருவள்ளத்தாழ்வான் திருப்படுக்கையிலும் நாலுங்குலம்சலி
யிடுக்க; மூலப்ருத்தயரும் கம்மோரும் உள்ளூராரும் ண்டு அனைவ
ருடன் உணாக்க; கூராராயணஜீயரும், சேதியைக்கேட்டு, உபாயமா
கச்சோதிக்குமளவில்; பவிபிடத்தில் ப்ரஸாதம் அத்ருச்சயாய்ப்போ
கிறபடியிலே; ஒருநாள் பவிப்ரஸாதத்திலே கடுகும்மிளகும்கலந்
துசேர்த்து ப்ரஸாதம் பண்ணுவிக்க; அதையறியாமல் அந்த
கூடாநாஸ்யாஸி எப்போதையும்கூடவே அந்தப்ரஸாதத்தைபக்கித்
க, அழுவேகத்தாலே கண்ணிலேநீர்சொரித்து அஞ்சனம்கரைந்து
வெளிப்பட்டான். அந்தநாள், கூராராயணஜீயரும் அந்தநாஸ்யாஸி
யை பஹுப்ரலோபகம்பண்ணி, கருவுகலத்தில் பத்தத்தங்களைக்
காண்பித்து ஸமாதாநங்களாலேவகீரித்து, பெருமானை யதாஸ்த்தித
மாக மந்த்ரசக்தியாலே எழுந்தருளப்பண்ணுவித்து, கருவுகலத்திலே
அவனுக்குவேண்டின வஸ்துராபரணதிகளைக்கட்டி, அந்தநாஸ்யாஸி
யின் பின்னே அங்கனங்கையிலே அனுப்பி, கூட வழித்துணையாக நாலு
ஜட்டிகளை அனுப்பி, வக்தவ்யாம்சத்தை அவர்களுடன் சொல்லியனுப்
பிவைக்க; ஸர்வாஸியும், அவர்களுடன்புறப்பட்டு, ஜாக்ரதையாய்ப்
போய், அப்புறம் நிர்ப்பயனுயிருக்க; இந்தஜட்டிகள் நாலுபேரும்,
அவன் சகியாயிருக்கிறஸமயத்திலே சடக்கென அவனைவறித்து, வஸ்
த்ராபரணதிகளை யதாபூர்வமாக கருவுகலத்தில் முதலிவித்தார்கள்.

வேழயூரிலே சைவம்விஞ்சி, பெருமாள் எட்டார்த்திருநாளுக்கு
அகிலாண்டசுவரிக்கு ஸேவைவஸாதித்து ஜம்புதீர்த்தத்திலே திரு
வடிவிலுக்கி, கிழக்கே உத்தமசீலிக்கு வடக்கே திருமங்கைமன்னன்
திருத்தோப்புக்கெழுந்தருளுகிறதற்கு க்ரிமிகண்டன்நாள்முதலாக
சேஷடைபண்ணுகையில்: “அவர்களை நிரஸிக்கவேணும்” என்று
இந்தகூராராயணஜீயர் அவர்களுடனேமருவிஸ்ஸேஹம்பண்ணி, புரா
யறக்கலந்து, அந்தசைவாவிசவஸித்தபின்பு, அவர்களுக்கு “மஹே
சுவரபூஜை பண்ணுகிறோம்” என்று கிழக்கே காட்டழகியசிகங்கர் கோ
யிலுக்குப்பின் வெளியிலே பெரியதாகச்சாஸையும் நிராச்சலும்கட்டி
வைத்து, அதிலே பாகயத்தத்தைப்பண்ணுவித்து, பெரியதாக ஒரு
கொப்பனையிலே நெய்யையும்காய்ச்சிவைத்து, அந்தசைவர்களனைவ
ரையும் அழைப்பித்து, அவர்களைவரும் ஸாப்பிடவிருந்தவுடனே, தா
மும் அந்த காய்கிறநெய்க்கொப்பனையிலே நெய்மஹயந்த்ரத்தை மார்
பிலேகட்டிக்கொண்டு குதிக்கிறபோது, அந்தசைவரனைவரும் தியந்து
பலமமாய்ப்போனார்கள்.

இதுவும், ஒருகாலவிசேஷத்திலே பதினெட்டாம்பெருக்குக்கு, பெருமாள் மூத்தருளி, முண்டந்தபடி திருப்பள்ளிஓடத்திலே ஏறியருளி, திருப்பள்ளிஓடத்திருநாள் கண்டருளுகையில்: கஷ்டாந்தராக்ருஷ்டராய் நடுத்திருக்காவேரியிலே ப்ரவாஹத்துடனெயெழுந்தருள்; அச்சதியைக்கேட்டு, கரநாராயணஜீயரும், தம்முடைய கையில் வலப்பவித்ரத்தை வலமாகத்திருப்ப; பெருமாள் திருப்பள்ளி ஓடமும் ப்ரவாஹத்துக்கெதிரே நிலையிலேயெழுந்தருள்; எய்ச்சியாரும்பெருமானும் ஸுகமாகக்கோயிலிலே எழுந்தருளினார்.

ப்ரதிமவத்ஸரமும் திருக்காவேரிபெருக்குவந்தால், திருக்குறளப்பன் ஸித்தியும்முழுகிப்போய், கோயிலிலேயும் ஜலம்வருகையில் இச்சேதினை அந்ததேசாதிபதியான ப்ரபுவுக்கும் அறிக்கைபண்ணி, ஸ்ரீஸேநாபதி துரந்தரான கந்தாடைத்தோழப்பருடனேயும் ஆலோசனைபண்ணி, மேற்கே புந்நாகதீர்த்தத்தின்தெருவுக்கு முதலாகத்தெருக்கடைசி திருக்காவேரியைவெட்டிவிடுமளவில், சிந்தாமணி ப்ராம் ஹணர் தங்களுரெல்லையிலே வெட்டவொட்டோம் என்று குறுக்கே படுத்துக்கொண்டு, ப்ரதிபந்தகம்பண்ணுகையில், அவர்களுக்கு “பெருமாள்கைங்கர்யம்” என்று எத்தனையாகத்தெரியச்சொன்னாலும், கேளாதபடியாலே, அந்தபகவத்கைங்கர்யவிரோதிகளே அறப்பார்த்து, திருக்காவேரியையும் தெற்கேதிருப்பி, திருமுடிக்குறைவிப்ரநாராயணன் தோப்புக்குக்கிழக்குமுதலாக திருவரங்கத்திருப்பதிக்குஇருபுறமும்கரையும்போடுவித்து, அதிலே அணியரங்கன் வாய்ப்தலையும் கட்டுவித்து, அந்தக்கரையிலே புந்நாகதீர்த்தத்துக்கு ஆக்கேயபாகத்திலே உடைப்பு எடுக்கிறஸமயமாயிருக்கையில், தம்முடைய சிஷ்யனான கருணாகரநூலனை அங்கிகாவலாகவைத்து, அவனை அறப்பார்ப்பித்து; அதுக்கு வடக்காக, ரைஷ்யாகக்ஷாதாதேவதையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, கோயிலுக்கு ரைஷ்யாகக்ஷாதாதேவதையான கீருவரங்கச்செல்லியையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, கீழ்ப்புறம் பத்ரம்பண்ணி, இந்தப்படி க்ஷாதாருடைய க்ருத்தரிடங்களுக்கு அவகாசமில்லாதபடி அரணைப்பண்ணி; கோயிலுக்கு மேற்கே பெரியதாக ஒரு ஊறணியைவெட்டுவித்து, அதிலே திருப்பள்ளிஓடத்திருநாள் நடத்தும்படி பண்ணிவைத்து; கீழையூர்ஜம்பிளங்கத்துக்கு நேராக, கனா அழகியசங்கனா ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, பிச்சத்தி அபிபூதமாம்படிபண்ணி; கோயிலிலே ஒருத்தரும் குடியிராதபடி யந்த்ரஸ்த்தாபம் பண்ணி, ஜீவாதையுண்டாக்கி; கோயிலிலே ராஜமஹேந்தான் திரு

வீதியிலே கீழன்டையிலே திருமண்டபம்ஜீர்ணோத்தாரன்ம்பண்ணி, சித்ரங்களை எழுதுவிக்குமளவில்; சுவரிலே ஸ்ரீராமாயணம்புத்தகாண்டம் எழுதியிருக்கையில், அந்த ப்ரதிமைகள் யதாசாஸ்த்ரமாக இருந்தபடியாலே ராத்ரித்தியமாக யுத்தங்கள் ப்ரவ்ருத்தங்களாய் விடிவோறே ரக்தமாம்ஸாதிகள் விழுந்திருக்கக்கண்டு, அங்கப்பங்காதிகளே ப்பண்ணிவைத்தும்; அந்தத்திருவீதியிலே, உறையூர்கமலவல்லினாய் விபானையும், சாந்துநாப்ச்சியானையும், சோகுலவல்லினாய்ச்சியானையும், ராகசாலையிலே கோபிநாதனையும், சங்கநிதி பத்மநிதியையும், அந்தத்திருவாசல் வெளிப்புறத்திலே பத்ரஸுபத்ரனையும், ஜீர்ணோத்தாரன்ம்பண்ணுவித்து; குலசேகரன் திருவீதியிலே சேகரவென்றான் திருமண்டபத்துக்குமேற்கு துலாபுருஷமண்டபத்திலே ப்ரவாஹையினுறையும் அதுக்குவடக்குத் திருமங்கையாழ்வார் திருநடைமாளிகையிலே வலந்தகோபாலனையும், ஹயக்ரீவனையும்; தெற்கில் ஆரியபட்டாள் வாசனுக்குக்கிழக்கே ஸுந்தரபாண்டியதேவர் துலாபுருஷமண்டபத்திலே, குமுலனதம் பிள்ளையையும், அந்தாதி எம்பெருமானையும்; ஆலிநாடன் திருவீதியில், சந்தரபுஷ்கரிணிக்கனாயிலே கோவிந்தனையும், ஷேதவ்யாஸனையும், ஞாநப்பிரானையும்; அகனங்கன் திருவீதி வடக்குத்திருவாசலுக்குக்கிழக்கே, எடுத்தகை அழகியநயினருக்கு நாய்ச்சியானையும், எதிராஜன்கோயிலுக்குவடக்கே திருவாழியாழ்வானுக்குஎதிராக பார்த்தசாரதியையும், சக்ரவர்த்தத்திருமகனுக்கெதிராக விட்டலேகவரனையும், ப்ரதிஷ்டிப்பித்தார்.

இப்படி இந்தகரநாராயணஜீயர், தேசாந்தரிஜீயராயிருந்து அநேகம் ப்ரகாரம் கோயிலுநிர்வஹித்து அபிமானியாயிருக்கிறபடியினாலே, ஸ்த்தலத்திலே அனைத்துக்கொத்துபரிஜகங்களும், “இப்படி அபிமானியானஜீயர் நமக்குத்தலைவராய் அதிபரராயிருக்கவேணும்” என்று ஆலோசனைபண்ணி, எம்பெருமானார் கியமநத்தையும் அதிக்ரமிக்க மாட்டாதே யிருக்கும்கூர்லத்திலே; கந்தாடையாண்டான்பெளத்தர் பெரியஆயி யாகம்பண்ண, அந்தயாகசாலைக்குப் பெருமாள் எழுந்தருள், ஆயியும்ஹருஷ்டராய் தம்முடைய ஸர்வவஸ்த்தையும் பெருமானுக்குஸமர்ப்பிக்க; அந்தரம், ஒருஉத்ஸவகாலத்திலே, பெருமாள் முதலியாண்டானுக்கு உத்தரம்ஸாதித்த ஸேநாபதிபட்டையமும், சோன்ஸமர்ப்பித்த தாநசாஸுமும், தாநபூர்வகமாக அந்த ஆயிக்கு ப்ரஸாதித்து தத்திரமான உடையவரிலச்சினையான திருவாழிமோதி பத்தையும், ஆயிஸம்மதியுடனே அனைத்துக் கொத்துபுகாரமும்

கூராராயணஜீயருக்கு ஸங்கிதியிலே ப்ரஸாதிக்கும்படிபண்ணி, ஜீய னாமடத்திலேவிட்டுவந்தார்கள்.

அதுமுதலாக, கூராராயணஜீயர், பக்த்யாதிசயத்தாலே, நலநீ கிழநாராயணஜீயராயிருந்தவருக்கு “ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர்” என்று திருநாமமாய்த்து. இந்தஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் கைங்கர்யவிவரம்:— செங்கோல்தரித்து ஸ்ரீகார்யம்நிர்வஹிக்கிற கோவணவர்கைங்கர்யத் திலே பிரித்துக்கட்டுகிறதுக்குவிவரம்:—திரும்ஞ்சகத்தாலே நெடுவ கலவாசலிலேவந்து, அஞ்சகக்காப்புமுதலானஸங்கந்தாதிக்கோதிருந் திவைத்து, நாய்ச்சியார்கோயிலுக்கு அனுப்புகிற அஞ்சகக்காப்பு முத லான ஸங்கந்தங்களுக்குத் திருவாழியிலச்சிணையிட்டு, ஸங்கிதியிலே புருந்து திருவாராதம்கடப்பித்து, அலங்காராஸந்தம் ஸங்கிதியிலே யிருந்து, கஸ்தூரித்திருமணகாப்பு அஞ்சகக்காப்புசாத்தியருளினபின் பு நாய்ச்சியார்கோயிலுக்குப்போய், அங்கேயும் திருவாராதகாலத்தி லே இலச்சிணைப்படியேயிருக்கிற அஞ்சகக்காப்பு கஸ்தூரித்திருமண காப்புஆனவுடனே, வெளியிலேபுறப்பட்டு எழுந்தருளுகிறதும், புழு காப்புச்சாத்துவிக்கிறதும், குறுக்காவணத்துக்குப்பின்பு கோவண வரில்ப்ரதாராய மடத்திலேயிருந்து நிறைவுகுறைவுவிசாரிக்கிறதும், கைங்கர்யம்.

இவர்பேர்விவரம்:—பெருமாள்புறப்பட்டுத் திருவணுக்கன்திரு வாசலுக்குமேற்கே திரும்பினவுடனே ஸேவிக்க, தீர்த்தமும்பரிவட்ட மும் ஒருதிருமாலையும் ஸ்ரீசடகோபனும்ஸாதித்து, பின்பு, செங்கோ லதிகாரிக்கு ஸேவைமுதலியார்வாசலிலே, அன்றியிலே அங்கேதானே, வரிசைகளை ஸாதிக்கும்படிபண்ணியும், சித்யமாகசெங்கோலுக்குமுன் னே ஸேவைமுதலியார்ஸங்கிதியிலே ப்ரஸாதஸ்வீகாரம்பண்ணுவிக்கி ரதும், தீர்த்தவிநியோகத்திலும் ப்ரஸாதவிநியோகத்திலும் செங்கோ லுக்குமுன்னே “ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர்” என்று அருளப்படுஸாதித் து விநியோகம்ஸாதிக்கிறதும், தேஹதாரணத்துக்கு ஸேவைமுதலி யார்ஸங்கிதியிலே ப்ரஸாதஸ்வீகாரம்ஸாதிக்கிறதும் கோயில் ஸ்ரீகார்ய ங்களிலே “ஸேநாபதிதாரத்தாரானஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர்” என்று திருமுகமெழுதுகிறதும், நாதமாகையாலே; அநாதியாய் திருமொழி த்திருநாளிலே திருமாலே அபிஷயத்திலே “ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர்” என்கிற ப்ரகரணத்திலே, ப்ரதமம், ஸ்ரீஸேநாபதிதாரத்தாரான கோவ ணவர்கைங்கர்யத்தை அபிஷயிக்கிறதிலே, செங்கோல்தரித்து ஸ்ரீகார்யம்

விசாரிக்கிற ப்ரகாரத்தை அதுஸரிக்கிறதேயல்லாமல், நாதமாக ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயரை அதுஸரிக்கிறதில்லை.

இந்த ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர்பட்டம் ஸத்தலத்தாராய் உண்டாக் கின்படியாலே, அதிபரம்பரையாய்வருகையன்றிக்கே, ஜீயாதிருநாட் டெக்கெழுந்தருளினவுடனே, திருவாழிமோதிரமும் மட்டும் ஸ்ரீபண் டாரத்திலேசேர; பரிகரங்களும், அதுக்குப்பின்பு ஸத்தலத்திலே அதுமேலும் ஸம்மதித்து, ஒருஜீயரை “ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர்” என்று ஸங்கிதியிலே அவர்வரிசையைஸாதித்து, திருவாழிமோதிரமும்ஸாதி த்து, அதிலேயும் கொண்டுபோய்விட்டு, அவ்வாரணஸ்ரீபண்டாரத் திலே செலவழிக்கிறதாக நடந்தது.

துலுக்காவணத்துக்குப்பின்பு, காலவிசேஷத்திலே, உத்தமர் கோவில்ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயராய், வாசாலகராகையா லே மடத்துக்கு ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் திருவாராதனமுண்டுபண்ணி, அதிநம லே மடத்துக்கு ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் திருவாராதனத்துக்குத் திருக் ஸ்ரீபண்டாரமாகையாலே, ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் திருவாராதனத்துக்குத் திருக் கொட்டாரத்திலே அமுதுபடிசேரும், பெய்யமுது, திருவிளக்கெண் னெய், பால்முதுக்குப்பசு, அதுக்குத்தவிடு முதலானதுகளுமுண்டா க்கிக்கொண்டு, பந்தலார். கோயில்பரிஜநங்களில், சூத்ரக்கொத்துக்கு ஆபுரணமும் ஸாதித்துக்கொண்டுவந்தார்.

ஸத்தலத்தாரணவரும் கல்பித்தகட்டளைப்படிக்கு, உடையவர் நடப்பித்த ஸம்ஸாரபாதுருண்டாகக் கொத்துக்குநிர்ணயமும், ஜீயர் ஏகாங்கி வ்யவஸத்தை இவர்களுக்குக்கைங்கர்யமும், திருமுகப்ப ட்டடையமாக தர்மவர்மாவார் திருமநிலிலே திருவணுக்கன்திருவாசலு க்குமேற்கே சிலாஸ்கிதம்படி அனுவித்தார்கள்.

பெரியாயி, சிறியாயி வைபவம்.

முதலியாண்டான்பெளத்தாரான கந்தாடைதோழப்பர் ஸ்ரீகார் யம் நிர்வஹிக்கையில்; அவர்குமாரரான பெரியவரதாசார்யர் சின்னவ ரதாசார்யர் இருவரும், ஜ்ஞாநபத்திவைவராய்க்கிட்டர்களாய், அமு கியமணவாளப்பெருமாள் திருமேனிகைங்கர்யம் திருப்பவளகைங்கர் யங்களை ஆராய்ந்துகொண்டு நிதும்பால்முதுகாய்ச்சி அமுதுசெய்யப் பண்ணுகையில்; ஒருநாள் ராத்திரி சின்னவரதாசார்யர் பால்முதுகாய்ச் சிப் பெருமாளுக்கு அமுதுசெய்யப்பண்ணி, பெரியவரதாசார்யருக்குக் காட்டியருள; அவரும், அதுகப்பாலிலே த்ருணமிருக்கக்கண்டு, “இது பெரியபெருமாள் திருமிடத்தில் குத்தும்” என்று தொண்டைவிக்கி

மோஷிக்க; சின்னவரதாசார்யரும், அதுகேட்டுமுர்ச்சித்து, க்ரமத்திலே மோஷம் தெளிந்தவாறே, பெரியபெருமாள் ப்ரஸ்வராய் இருவருக்கும் மாத்ருபாவையாக “பெரியாயி, சிறியாயி” என்று திருநாமம் ஸாதித்தார். சிலகாலத்துக்குப்பின்பு, ராஜகோபத்தாலே பெரியாயி அதீதம்விட்டு, திருமழிசைக்கு எழுந்தருள்; கந்தாடைதோழப்பரும், பெருமாள்கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார்.

ஈயான் ராமாநுஜாசார்யர் வைபவம்.

சிலகாலத்துக்குப்பின்பு, தேவப்பெருமாள், கந்தாடைதோழப்பர்ஸ்வபந்திலே, சுலோகஷட்கத்தாலே “உம்முடையமுதலாசிராமராலே ஸ்தத்தலம்சேரப்போகிறீர்” என்றுநியமிக்க; பின்பு, ஒருகாலத்திலே பெரியாயிதிருவடிகளிலே அபசாரப்பட்ட கலிகாலசோழன் மாண்டு, சோழப்பட்டங்களுக்குலந்து, பஞ்சதிருவடிகுத்துக்குஷண ராஜா ராஜ்யம்பண்ணுகையில்; அழகியமணவாளப்பெருமாள் அவன் ஸ்வபந்திலே, “நம்கார்யம்பார்க்கைக்கு தேவப்பெருமாள்ஸந்தியிலேபோயிருக்கிற தோழப்பர்குமாரர் ஈயானை அனுப்பித்து, முதலியாண்டானதிருத்தை தததீகமாக்கும்” என்றுசொல்லி நியமித்தபடியினாலே, அவனும் அவனை அழைப்பித்து, அவர்சிஷ்யனாய், பூர்வப்ரகாரம் எல்லாவற்றையும் அவரதீதம்பண்ணினான். அந்த ஈயான் ராமாநுஜாசார்யரும், வாதுலதேசிகராய் அநேககோபுரப்ரகார மண்டபங்களை ஜீர்ணோத்தாரணம்பண்ணி, ஸ்வாமிக்கு நித்யோத்ஸவ பிக்ஷாத்ஸவாதிகளையும் திருமேனிதிருப்பவளோபசாரங்களையும், பாயபக்த்யாதியத் தோடே நடத்திக்கொண்டு காரியம்நிர்வஹாரார்.

எம்பெருமானடியாள் கோயிலைக்காத்தது.

அவர் குமாரர் திருக்கோபுரத்துநாயகர். நரஸிம்ஹராஜாதுறைத்தனத்தில், பஹுகாலம் ஸ்ரீகார்யம்நிர்வஹித்தார். அவர் இரண்டாம் குமாரரான சித்தன்னார், வாதுலதேசிகபத் நிர்வஹகராய் ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீகார்ய துரத்தாராய், பஞ்சதிருவடிகேசவரஜாவைத்தொட்டு ஸ்வாமிக்கு அனைத்தழகும் கண்டருளப்பண்ணி, அநேக கைங்கர்யங்களையும் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். பின்பு, அவர்குமாரர் ஸ்ரீரங்கராஜ நாதன்வாதுலதேசிகர், பஞ்சதிருவடிக் கிரப்பராஜாலாலே, அழகிய மணவாளப்பெருமானுக்கு அநேககைங்கர்யம் நடப்பித்துக்கொண்டு, ஜ்ஞாந பக்தி வைராக்யாதிகராய், ஸ்ரீகார்யஸ்திரையெ சந்தாமல் மங்காமல் பொங்கும்படி ஸகலோபசார வரினிகளும்நடப்பிக்க; ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீயும் தினந்தினம் வருத்தியடைந்தவர்; ஸ்ரீரங்கராஜாதனம்

பஹுகாலம் ஆபத்யராய், “ஸ்ரீகார்யநிர்வஹத்துக்குப்பின்பு ஒருத்தருமில்லை” என்று விஷண்ணராயிருக்க; பகவததுக்ரஹத்தாலே குமாரர் அவதரித்த பண்ணிரண்டானார் நீரஸிம்ஹதேசிகர் என்று திருநாமமும்சாத்தி, ஸ்வாமிஸந்திதிக்கு ஸேவைக்கு எழுந்தருளின காலம், “சதாப்தம் ஆயிரத்துநூற்றுநூற்பத்தொன்பதுக்குமேல் அக்ஷய ஸம்வதஸ்ரத்தில் துலுக்கர் தொண்டைமண்டலம் வ்யாபித்தார்கள்” என்றுகேட்டு, ஸ்வாமிஸந்தியிலே “இங்கேயெழுந்தருளியிருக்கிறதும், வெளியிலேயெழுந்தருள்கிறதும் எதுதிருவுள்ளம்?” என்றுதிருவுள்ளம் சீட்டுப்போடுகையில்; “அழகியமணவாளப்பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கிறதே திருவுள்ளம்” என்று நியமித்தபடியினாலே, திருநாள் ஆரம்பித்துநடக்கையில்; பன்னியாழ்வான்கோவிலிலே பளிவெட்டுமண்டபத்திலே அழகியமணவாளப்பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கிறஸமயத்திலே, துலுக்கர் ஸமயம் கட்டுவருகிறதைக் கேட்டு; ஸ்ரீரங்கராஜாதன் திருவோலக்கத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற பன்னீராயிரம் ஸ்வாமிகளையும் திருவோலக்கம் கொலையாமலிருக்கும்படியியமித்து; திருவாராதம்நடக்கிறதற்குத் திருத்திணைபரிமாறி, சிறுபல்லக்கிலே பெருமானையேறியருளப்பண்ணி, ஒரு அர்ச்சகனையும் இரண்டுபரிசாரகர்களையும் ஸ்ரீபாதம்தாங்குவானையும் சிஷ்யரோடுகூட பிள்ளைலோகாசார்யனாய்கூட்டித் தெற்கே அனுப்பி; தாம் கோவிலிலேபுகுத்து, சில திருவாரணப்பெட்டிகளையும் திருப்பல்லக்கிலே ஸ்ரீரங்கநாயக்கியாரையும் சிலபரிகரங்களையும் கூட்டி அனுப்பி; பெரியபெருமாள் குலசேகரன்படி கல்திணைபரிமாறி, முன்னதாக ஒருவிக்ரஹத்தைவைத்துக்கதவைப்பூட்டி, நாயக்கியார் ஸந்தியிலேயும் அந்தப்படிபண்ணி, மர்மஸ்தாநங்களெல்லாம் திரோதாநம்பண்ணி, தாம்திருவோலக்கத்தில்வர; துலுக்கரும் திருவிலப்புகுந்து விக்ரஹத்தைக்காணாமல், பன்னியாழ்வானை அபசாரப்பட்டு, ஸ்வாமிகளனைவரையும் திருமுடிதிருத்தி, கோவிலிலேப்ரவேசித்து, செம்பொன்வாசலிலிருந்த விக்ரஹத்தை அழித்து, தென்கலாவடகரை எல்லாம் குடிபடைகளுக்குசேதமில்லாகபடி எஜமானை அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்திலே குடியிருக்குமளவிலே; எம்பெருமானடியாரிலே ஒருத்தி அவனைஸந்தித்து, அவனுடன்கூடியிருந்து கன்றுக் வசிகரிக்குமளவில்; அவனும் முன்னினைத்தபடி கோயிலை பாநியாமலிருக்குமளவில்; பூர்வம் ஜீயார்யந்த்ரஸ்தாபகம்பண்ணினதிலே அவனுக்கு சரீரத்திலே வ்யாதிவருமளவில்; அவன் “இது நெய்வகருதம்” என்று நினைத்து, கோயிலையழிக்கப்பார்க்குமளவில்; அந்நாள் எம்பெருமானடியார் உடையமாக, அவனு

க்குத்தெரிச்சொல்லி, அவன் நினைத்தபடியெய்யாமல் கோபுரமண்டபக்கொடுங்கைகளை அங்கபங்கம் பண்ணுவித்து, தவார்பாலங்கள் முதலான சுற்றில் விக்ரஹங்களையும் அங்கபங்கம் பண்ணுவித்தார்கள்; அவ்வளவிலே அவன் ஸ்துஷ்டனாயிருந்தான். அப்படியும், அவனுக்கு நாள்வளையிலேயே விஞ்சினபடியினாலே, இவ்விடத்தில் இருப்பைவிட்டு, கண்ணனாரிலே மதிப்பிடுங்கிக் கோட்டைகட்டுவித்துப் போனவளவிலே; திருவிடையாட்டத்து அழகியமணவாளனிடத்தில் காணியாளரில் "சிங்கப்பிரான்" என்கிற பரமஹன்சர், அந்த எம்பெருமானடியாள் முகமாகத் துலக்கணக்கண்டு, அவன் வங்குக் காரியகரராயிருந்துகொண்டு, கோயிலுக்குத்திங்கிலா தபடி ரக்ஷித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அழகியமணவாளப்பெருமாள், ஜோதிக்குடி-திருமாலிருஞ்சேலை-கோழிக்கூடு-புங்கனூர்வழியாகத்

திருநாராயணபுரத்துக் கெழுந்தருளினது.

பெருமானும், அன்றிரவு தம்நாயச்சிமாருடும் அந்தரங்கப்பரிஜலங்களோடுகூடி, சிறந்தகாட்டிலே எழுந்தருள்; கள்ளத்துடர்ந்து ஸர்வஸ்வரபஹாரம்பண்ண; அவ்விடத்திலும் அப்புறத்திலேபோகையில்; அங்கங்கே செலுவஞ்சுக்கள்ளர் எங்கொண்டு சிறப்புக்கட்டளை அமைக்க; அவர்கள் பாவமறிந்து, அத்தபரிக்கரஹியாமல் கடாக்ஷித்து, ஜோதிக்குடியிலே ஒருமாஸம் எழுந்தருளியிருக்க; அங்கே, பிள்ளைலோகாசார்யர் திருளாட்டுக்கெழுந்தருளி, திருவத்யயநார்த்தமாக சரம்கைங்கர்யம் நிறைவேறினபின்பு, திருமாலிருஞ்சேலையேற வெழுந்தருளி, ஒருஸம்வதஸ்ரம் எழுந்தருளியிருந்து, திருநாமத்தாலே ஒருகிணறும் உண்டுபண்ணி, அவ்விடத்திலும் புறப்பட்டருளி மலையாளத்திலே எழுந்தருளி, அங்கங்கே அவரவர்களாலே ஸத்க்ருதராய் கோழிக்கூடேற வெழுந்தருளி, அவ்விடத்திலே சிலநாளெழுந்தருளியிருக்க; அவ்விடத்திலே மற்றவிவ்யதேசங்களி லெம்பெருமான்களும் நம்மாழ்வாருமெழுந்தருள்; அந்த எம்பெருமான்களையும் ஆதரித்தருளி, நம்மாழ்வாநாதம் திவ்யஸிம்ஹாஸத்திலேவைத்துக்கொண்டு ஒருஸம்வதஸ்ரம் அங்கேயெழுந்தருளியிருந்து; அவ்விடத்திலும் ஆழ்வாருடன் புறப்பட்டருளி, ஸமுத்திரத்திலே ஓடத்தின்மேலே யெழுந்தருள்; மத்தேய ஆழ்வார் பரமாதிகமாக ஸமுத்திரஜலத்திலே எழுந்தருள், பெருமாஸ்தனித்து எழுந்தருள் திருவுள்ளயில்லாதபடியாலே ஓடத்தைத்திறப்பி, பெருமாஸ்தனித்திலே கெருடன்வட்டமிட்டவிடத்திலேமுழுதி ஆழ்வானையெடுத்துப் பெருமானுடன்சேர்க்க; பெருமானும் ஆழ்வாருடன் திருக்கினும்பியிலே அநேகநாளெழுந்தருளியிருந்து, ஆழ்வாருக்கு தம்வட்டமணையையும் முத்துச்சட்டையையும் ஸாதித்தருளி, ஆழ்வானா அங்கேகிறத்தி, தாம் ஸபரி கரராய் புங்கனூர்வழியாகத் திருநாராயணபுரம் எழுந்தருளினார்.

பெருமாள் திருவேங்கடத்துக்கு எழுந்தருளியது.

ஆழ்வாருடனே ஏகாஸுத்திலேயிருந்து ஏகபாத்ரங்களிலே திருவாராதமண்டலருஞ்சையில்; ஆழ்வார்திருப்படிக்கமும், பெருமாள் பரிசுடகோபனும் ஸாதிக்கிறது! அதுமுதலாக பெருமாள் திருவாராதமான்வுடனே, திருப்படிக்கத்தீர்த்தம் ஸேனைமுதலியார் கோயிலிலே பூரங்கரராயணஜீயர்முதலான பாரபத்தியக்காரருக்கு ஸாதிக்கிறது. பெருமாள் புறப்பட்டருளினால், அதுமுதலாக, நடையிலே சுந்தரபாண்டியன் கொண்டுபோகிறதில்லை. இந்தப்படி திருநாராயணபுரத்திலேயும் அநேகநாள எழுந்தருளியிருந்து, பரதக்ஷிணமாகத்திருவேங்கடத்துக்கெழுந்தருளி, திருமலையிலே பஹுகாலம் திவ்யோத்ஸவத்துடனே எழுந்தருளியிருந்தார்.

கோபணஉடையார், அழகியமணவாளனை சிங்கபுரத்தில் ஆதரித்து,

கோயிலுக்கு எழுந்தருள்பண்ணினது.

இந்தப்படி அங்கே எழுந்தருளியிருக்குங்காலத்திலே; துலக்கன்பாண்டியமண்டலபாயந்தம் வ்யாபித்திருக்க; வித்யாரண்யனாலே ஆனைக்கொத்தப்பட்டணம் பரபலமாய், அங்கே ராய ஸம்ஸத்தாநமுண்டாய், ஹரிஹரராயர் ராஜ்யம்பண்ணி, தொண்டைமண்டலமளவாக்கட்டி, அவர்காரியக்காரர் கோபணஉடையார் செஞ்சியிலேயிருந்து திருவேங்கடமுடையானே ஸேவிக்கிறதுக்குத் திருமலைக்குவந்து, திருவேங்கடமுடையானேத் திருவடித்தொழுது, அழகியமணவாளப்பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கிற பூர்வோத்தரத்தைவிசாரித்து, பெருமானைக் கூடஎழுந்தருள்பண்ணுவித்துக்கொண்டுவந்து, சிங்கபுரத்திலே எழுந்தருள்பண்ணி, அங்கே அனைத்தழகும் கண்டருள்பண்ணிக்கொண்டிருக்க; இந்தச்சேதியை அழகியமணவாளன் காணியாளரான சிங்கப்பிரான்புத்தான் திருமணத்துண்ணம்பி அறிந்து உத்தமநம்பியை செஞ்சிக்கு அனுப்பிவைத்து ஒருகாலவிசேஷத்திலே இவ்விடத்தில் துலக்காமயத்தை உளவாகி அனுப்பிவைக்கையில்; கோபணஉடையாரும் கிரவதிகபலத்துடனேவந்து துலக்கனாதிச்சேஷ்யா

க அந்நாது; சிங்கபுரத்திலும், சகாப்தம் ஆயிரத்திருநூற்றுத்தொண்ணூற்றுமூன்றில் செல்லாநின்ற பரீதாபிஞ்ரு வைகாசிமீ பதினேழாந்தேதி திருவரங்கத்திருப்பதியிலே பெருமானை நாயச்சியாருடனே எழுந்தருளப்பண்ணி, கோயில்திருக்காப்பைநீக்கி, பெரியபெருமானுடன் சேர்த்துப் பரதிஷ்டிப்பித்து, திருவாராதமும்பண்ணுவித்து; தர்மவரமாவின்றிருமனில் கீழண்டைவெளிப்புறத்திலே வருத்தாந்தத்தை

“ அந்நாது சிங்கபுரத்திலும், சகாப்தம் ஆயிரத்திருநூற்றுத்தொண்ணூற்றுமூன்றில் செல்லாநின்ற பரீதாபிஞ்ரு வைகாசிமீ பதினேழாந்தேதி திருவரங்கத்திருப்பதியிலே பெருமானை நாயச்சியாருடனே எழுந்தருளப்பண்ணி, கோயில்திருக்காப்பைநீக்கி, பெரியபெருமானுடன் சேர்த்துப் பரதிஷ்டிப்பித்து, திருவாராதமும்பண்ணுவித்து; தர்மவரமாவின்றிருமனில் கீழண்டைவெளிப்புறத்திலே வருத்தாந்தத்தை

ஆரியநீலச்சுங்கத்திதிரசித ஜகதரஞ்ஜகாதஞ்ஜகாத்ரோச செஞ்ஜயாமாராத்யகஞ்சித்ஸமயமதநிஹத்தயோத்ததஷ்காந்ஸதுஷ்காந் லக்ஷ்மீக்ஷமாப்பாமுபாயாம் ஸஹசிஜநிலயேஸ்தாபயந்ரங்காதம் ஸமயக்வரயாம்ஸபாயாம்குருத நிஜயசோதர்ப்பிணோகோபணாய் ”

என்று சிலாவிதம் பண்ணுவித்தான்.

எம்பெருமானடியாருக்குக்கட்டினே.

பெருமானும்; நாயச்சியாருடனே சோபாண்டியனிலே இனிது டன்விற்திருந்து, எம்பெருமானடியானே அழைத்து, போரவுகந்தருளி; “ உனக்குவேண்டியதைக்கேட்டுக்கொள் ” என்று திருவுள்ளமாகையில; அவன், “ என்னுடைய வர்க்கத்துக்குத் திருமடைப்பள்ளியில் கொள்ளியும், திருக்கொட்டாரத்திலே வாய்க்கரிசியும் அந்தகாலத்திலே ஸாதிக்கவேணும் ” என்று கேட்டுக்கொண்டான். அதுமுதலாக, அந்தப்படி நடந்துவருகிறது.

கோபணவுடையார், குண்டிலொளுவாயர், விருப்பண உடையார் கைங்கரியம்.

கோபணஉடையார், ஆனியீ பதினேழாந்தேதி, உத்தமநம்பி கையிலே, தாராபூர்வகமாக, பதினேழாயிரம்பொன்னுக்குத்திருவிடையாட்டமாக, ஐம்பத்திரண்டு க்ராமங்கள் ஸமர்ப்பித்தார்; அவருடன் வந்த குண்டிலொளுவாயர், பூர்வம் அணியரங்கன் மற்றத்திலே பாண்டியன்கைங்கரியமான பொன்னின் திருக்கொடித்தட்டுத் துலுக்கனழிகையில், வெண்கலவார்ப்பாக திருக்கொடித்தட்டுப்பண்ணி நாட்டி வித்தார்; அதற்குப்பின்பு, பெரியகிருஷ்ணராயர் உத்தமநம்பி, வஜ்ர நகரத்துக்குப்போய் ராயனைக்கண்டு, அந்த ஹரிஹரராயர்குமாரன் உத்தரவின்படி, அணியரங்கன் திருமுற்றத்தில் திருக்கொடித்தட்டுக்குக்கிழக்கே துலாபுருஷமண்டபமும் சூட்டிவைக்க, அந்தராயர்குமா

ரர் விநப்பணஉடையாரும் வந்து, துலாபுருஷமேறி, அந்தவகைப்பொன்னும், ஹரிஹரராயர் துலாபுருஷங்கட்டி தானாவார்க்கையில் பொன்னும், குட்டிக்கோயில்விமாமும் பொன்மேய்க்குது, இந்த ராயர்காணிக்கை இரண்டுபொற்குடமும் உள்பட்ட ஒன்பதுபொற்குடமும் வைப்பித்து, பெருமாள் பதமகாளைக்காக எழுந்தருளினபடியினாலே நாகாதேசத்திலும்வந்த பர்ஜங்களுக்குலேவிக்கும்படி, விருப்பணஉடையார்பேரிலே கித்திரைத்திருநாள் த்வஜாரோஹணத்திருநாள் நடத்து கையில், திருமணத்துண்கம்பி பண்ணின உபகாரம்திருவுள்ளத்திலே நுகெறிபடியினாலே, அழகியமணவாளன் குத்தகைப்பட்டையம் எழுதிவைத்து, வரிசையுடன் ஸாதித்து, திருநாளும் கண்டருளினார்.

திருவாழிக்கல்பொகட்டது.

இந்தப்படி திருநாள் நடக்கையில்; பூர்வப்பகாரம் எட்டாந் திருநாள் விடிவோறே பெருமாள் எல்லைக்கனாக்கு எழுந்தருளுகிற போது, ஆனைக்காவல் வடக்குத்தெருவில் ரங்கவாசலாலே உள்ளே எழுந்தருளி, அகிலாண்டசுவரிக்கு லேவைஸாதித்து, இளநீர் அமுதுசெய்து, ஜம்புதீர்த்தத்திலே திருவடிவிளக்கி, கிழக்கே ஆழ்வார் திருமங்கைமன்னன் தோப்புக்கெழுந்தருளுகிறது; மற்றத்திருநாளிலே திருமங்கைமன்னன் தோப்புக்கெழுந்தருளுகிறது; மந்தத்திருநாளிலே அந்தப்படி திருவடிவிளக்கி, அந்தவடக்குவாசலாலேதானே திரும்பி உத்தமர்கோயில் ஆழ்வார்திருமாளிகையான, கதம்பதீர்த்தத்துக்கு எழுந்தருளிடத்தில, சைவாபஹசாக கலஹம்பண்ணினபடியினாலே, தள்ளும் தூக்குமாக மூன்றுபுருஷம்கலகத்திலும் நடத்தது; அதின்பின்பு, சகாப்தம் ஆயிரத்திருநூற்றுத்தொண்ணூற்றேழுக்குமேல் செல்லாநின்ற நளவருஷம் பங்குனிமீ திருநாளிலே எட்டாந்திருநாள் பூர்வப்படிக்கு ஆனைக்காவலுக்கு ஸமீபத்திலே மேற்கே எழுந்தருளச்செய்தே, அநேகம்பாஷண்டிகள் ஆயுதபாணிகளாய் முன்னே வழிகட்டிக்கொண்டிருக்கும்ளவில்; திருப்பணிசெய்வார் முன்போலே திருவிதிசோதனைப்பண்ணிக்கொண்டுபோக, அத்தை அவர்கள் பொறுக்கமாட்டாமல் காடவரான வேலேந்தி பெருமாள்நாசனா மெய்யறப்பார்த்துக் காத்தருதியையும் ப்ரயோகிக்கும்ளவில்; பெருமானுடன் ஜீயர்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் அனைத்துக்கொத்துப் பகிரங்களும் விரகத்தரும் ஏகாங்கிகளும் திருவிழாக்காரரும் கூட உபநிஷத்தைப் பாராயணம்பண்ணிக்கொண்டு, வீரவாத்யங்களுடனே ஆனையேற்றமும் ஸாதித்து, உபநிஷம்ந்தரஜபத்துடன் அந்தமெய்யுறத்திருப்பணிசெய்வாரிருக்க, தடஸ்த்தரானமடாதிபதிகள் ஸமா

தானம்பண்ணி நல்வார்த்தையாலே பொறுப்பித்தார்கள். அதுக்குப் பின்பு, அவர்போகிறவழியிலே திருவாழிக்கல்லைப்பொகட்டுக்கொண்டு வந்தது. ஆணைக்காவல்ஸ்தலத்தார், தங்களுக்கு மாடுகள் போகிறதுக்குமாந்திரம் வழிகொடுக்கவேணும் என்று, பரிவர்த்தனையாக நிலமுகெடுத்து அதுவர்த்தித்தபடியினாலே, அவர்கள்திருக்கு மேற்கே பத்துபாதம் அகலம் வழிவிட்டுத் திருவாழிக்கல்லைப்பொகட்டு, அது முதலாக எட்டாந்திருவாளுக்குக் கிழக்கேயெழுந்தருளாமல் எல்லைக் கையிலே எழுந்தருளுகிறது.

பெரியதிருஷ்ணராயர் உத்தமநம்பிகைங்கரியம்.

இத்தப்படி ஸ்தலத்துக்குக் தலகம்தீர்த்து, விஜயநகரத்துக்கு நாலாறுதரம்போய், ஹரிஹரராயரை அதுவர்த்தித்து, சகாப்தம் ஆயிரத்துமுந்துறாறுக்குமேல் செல்லாநின்ற ருத்ரோத்காரிவருஷம் முதல்சகவரவருவாக்கும், பதினேந்துவருஷம், ஹரிராயர், மஹாராயர், கோபணஉடையார், விருப்பணஉடையார், முத்தையதெண்ணையக்கர், தம்பணஉடையார், ப்ரதாநிலோமப்பர்தெண்ணையக்கர் காரியத்துக்குக்கடவ அண்ணர்கோபணர் உள்ளிட்டாரகையில், உதகதாராயர் வகமாக பெரியதிருஷ்ணராயர் உத்தமநம்பி வாங்கின திருவிடையாட்டம். இதுவும், ஆனையேற்றமண்டபம் கலகத்திலேஜீர்ணமாகையில் அதைக் கட்டிவைத்ததும், பெரியதிருஷ்ணராயர் உத்தமநம்பி கைங்கரியம்.

நாகமங்கலம் அண்ணப்படிடையார் கைங்கரியம்.

அமுதமண்டபம் நாலுதுணுக்கும் செம்பின்மேல் பொன்பூசு வித்து, நடுவே திருப்போனகம்படைக்கிற பலகைக்குவெள்ளித்தகடு போடுவித்தது, நாகமங்கலம் அண்ணப்படிடையார் கைங்கரியம். இதை காலவிசேஷத்திலேபிரித்து வெள்ளிக்கொப்பரை பண்ணிற்று.

திம்மராகுத்தர் கைங்கரியம்.

திருவணுக்கன் திருவாசலுக்கு மகாதோரணமும் செம்பின்மேல் பொன்பூசிப்பண்ணுவித்து, திருக்கதவுக்கும் அப்படியே பூச்சுத்தகடுபோடுவித்து, திருவாங்கச்செல்வனார் எழுந்தருளியிருக்கிற பீடத்துக்கும் பூச்சுத்தகடுபோடுவித்தது, ஸ்ரீவகோபாலஜீவின் மறுபயன் திம்மராகுத்தர் கைங்கரியம்.

ஹரிஹரராயர் கைங்கரியம்.

அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்தில் தந்தத்திருப்பள்ளிக்கட்டில் மஞ்சளும் ஹரிஹரராயன் கைங்கரியமாகப்பண்ணிவைத்ததும், பெரியதிருஷ்ணராயர் உத்தமநம்பி.

வேதார்ப்பட்டர் ஸ்ரீகார்யம்நிர்வஹித்தது.

சகவரவருஷம் முதல் விக்ரமவருஷம்வரைக்கும் வேதார்ப்பட்டர் ஸ்ரீகார்யம் நிர்வஹித்தார்.

கந்தாடையா ரதீநம்யிருந்த வுடையவர் ஸந்திநிர்வாய.

வேதாசார்ப்பட்டர் உடன்படிக்கைகொடுத்து

தனவசமாக்கினது.

அதற்குப் பூர்வம் உடையவர் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினபின்பு; அதிராஜனை பெருமாள் கிழவந்திலே சுந்தரபாண்டியன் ஹலாபுரம்மண்டபத்திலே அர்ச்சாவதாரமாக எந்நாளும்பண்ணுவித்து அனத்தமுகம்நடத்தினது, கந்தாடையாண்டான், ஆயிஉள்ளிட்டார் பித்தாத்திருமண்டபங்களும் கட்டுவித்து உபலாநித்தபடியினாலே, அந்தக்கோயில்கந்தாடையாரதீமாதகடத்துவார்திருவாங்கத்திருப்பதியிலே பெருமானேஸேவிக்கவந்த பரிஜங்களுக்கு, பெரியதிருநாளிலே, அந்த எம்பெருமானார் ஸந்திநியிலே ஸந்திப்பீர, மையமுத்தாயான திருவிவச்சினை ஸாதித்தவந்தார்கள். துலங்காவணத்திலே கோயில்திருக்காப்பைச்சேர்த்தபடியினாலே, பரிஜங்களும்கூடாமல் மையமுத்தாஸாதிக்கிறதற்கில்லாமலிருந்தது. பின்பு, பெருமானும் எழுந்தருளி, திருக்காப்புநீக்கி, விருப்பணஉடையார் திருத்தேர்த்திருநாளிலே பரிஜங்களும்கூடாதகாலத்திலே அந்தமையமுத்தாஸைய ஸ்ரீபண்டாரம்என்று எம்பெருமானார் ஸந்திநியிலே ஸாதிக்கவொட்டாமல், வேதாசார்ப்பட்டர் தம்மறுஷ்யனர் ஸாதிக்கச்சொல்லி, எம்பெருமானார் ஸந்திதிப்பேரைத்தள்ளிவிட்டு பலவந்தமாக நடத்தபடியாலே, அந்த வேதாசார்ப்பட்டர் ஒருக்கால் இருக்கால் எம்பெருமானாரை ஸேவிக்கவந்தவிடத்திலே, ஒருபர்யாயமாக அவமதிக்க, அதுமூலமாக பூர்வம் திருவிக்கிரமசோழன் பரதிஷ்டிப்பித்த சகவர்த்தித்திருமகன்கோயிலில் தெற்கு அறையிலே யதிராஜனை பரதிஷ்டிப்பித்து, அவ்விடத்திலே பெரியஸந்திநியிலே தம்முடைய கைங்கரியமாகவில உபகாணங்களையும் செய்து, திருப்புகைக்காலுக்குத் தம்முடைய திருநாமம்சாந்திநிதிநியிலே அந்தப்பேரநடத்திவைத்தார். ஸந்திநியிலே கரகாராயன்ஜீயர்ப்பட்டப்பெருக்கு ஸந்திசைகள் ஸாதித்தவுடனே ஸ்ரீஸைபாதித்தார்தரவரிசைகளையும் தாயேபெற்றுக்கொண்டுவந்தார். இத்தப்படி நாலுதுணும் நடத்திப்பிடி அந்த அநிகாரம் மாறாது, மெய்நிலையிட்ட உத்தமநம்பி விஜயநகரத்திலும்வந்து ராயர் திருப்பபடியே ஸ்ரீகார்யம்நிர்வஹிக்கத் துடங்கியவுடனே, அந்த உத்தமநம்பி தம்

பன் அழகியமனவாளநம்பி முற்காலத்திலேஸ்வாமிதிருமடைப்பள்ளி கைங்கர்யத்தில் தலைவராய் ஸ்ரீரங்கராஜன் வந்துவந்தேசிகர் திரு வடிகளிலே ஆளுயித்தவனாபடியினாலே அந்த அபிமானத்தாலே அந்தக் கொத்துப்பிரகரங்கனும் “உடையவர் ஆஜனஞயை அதிக்ரமி க்கலாது” என்றுயேசித்து, பட்டணா ராகரித்து, கந்தாடையாரதி நத்தையும் அதுக்குள்ளவரிசைகளையும் வர்கள். தேசாந்தரஸ்த்தரா னபடியினாலே ஸ்ரீபண்டாரம்சேர்க்க;

ஸ்ரீமச்சகாப்தேவலோகபாஜிவிகாரிணிஹ்யுத்தமநம்பிராபுரம்:-

வேதார்பபட்டோதுரிதம்மராஜோவிதிரயபத்ரம்ஸமயமதபாக்ரவத்.

ஸ்ரீமச்சகாப்தேவலோகபாஜிவிகாரிணிஹ்யுத்தமநம்பிராபுரம்:- வேதார்பபட்டோதுரிதம்மராஜோவிதிரயபத்ரம்ஸமயமதபாக்ரவத். என்றுநாளளவிலே அங்குட்டரும் எல்லானாயும் அதுஸரித்து, அர்த் தபலத்தாலேயும் ஸம்முதலானதுளைத் தம்முடையவசம்பண் னுகைக்கு, ராயர்மதுஷ்பன் கோபணதம்மராஜா, ஸ்த்தலத்தார் முன் னிலைக்கும் உத்தமநம்பிபெருக்கு “அவர்கள் வருகிறவனக்கும் நாம நுபவிக்கிலும்” என்று உடம்படிக்கை யெழுதிக்கொடுத்தது, சகா ப்தம் ஆயிரத்துமுந்துற்றுநாற்பதுக்குமேல் விகாரிவருஷத்திலே.

பெரியகிருஷ்ணராய ருத்தமநம்பி. பெரியநம்பி

வமிசஸ்தர் திருவடிகளில் ஆளுயித்தது.

பின்பு, அந்த எல்லைநிலையிட்ட பெரியக்ருஷ்ணராயர் உத்தமநம் பி, ஸ்த்தலத்துக்கு அநேகஉபகாரங்களைப்பண்ணி, ராஜவல்லபராய ராய், முத்தாயும் ஸ்த்தலத்திலே சேர்த்துக்கொண்டு, நூற்றெட்டுத் திருப்பதி திவ்யதேச கைங்கர்யங்களும் ஆராய்ந்துகொண்டு, பஹு காலமாயிருக்கிறகாலத்திலே; தான் “அசுந்தாங்கிகபரானேம” என் னு கலுஷிகஹ்ருதயயை, வார்த்தக்யம்மிருத்தபடியாலேயும், ஆசார் யர்கள் தேசாந்தரஸ்த்தர்களானபடியினாலேயும், பட்டர் கந்தாடையா ருக்கு விரோதியானபடியினாலேயும், அங்கே ஆளுயிக்கமகஸ்ஸில்லா மல் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்க; தேசாந்தரஸ்த்தர், பெரியநம்பி வம்சயராய ஜனாரணருத்தராய வயோருத்தரானார் ஸ்த்தலமகேஷ மமானஸமாசாரமகேட்டு, தம்முடையஅதிகத்துக்குமுந்தருள்; அவ ர்திருவடிகளிலே ஆளுயித்தார்.

உத்தண்டப்பட்டர்.

இந்த வேதாசார்பபட்டருக்கு “உத்தண்டப்பட்டர்” என்று திருந் மம்சொல்லுகிறது.

கஜவேட்டைப்பரதா தேவமஹாராயர்காலத்தில், உத்தம நம்பி சக்திராயரடன் ஸ்ரீகார்யம்நிர்வாழித்தது.

சகாப்தம் ஆயிரத்துமுந்துற்றுநாற்பதுக்குமேல் பல்ல வருஷத்தில், எல்லைநிலையிட்ட உத்தமநம்பி, விஜயநகரத்திலே “பாய், கஜவேட்டைப்பரதாபதேவமஹாராயரை ரஞ்சிப்பித்து, அவர்கையிலே அநேகவரிசைகளையும்பெற்று; தம்முடைய தம்பிக்கு, ராயமுத்திரை யும்; “சக்திராயர்” என்கிற பெரும், ப்ரத்யேகமாக அதீதமும் உன் டாக்ரி, ஸ்ரீலலித ஸ்வதந்த் நகரமும் உண்டாக்கிக்கொடுத்து, தம்மு டைய அதீதத்துக்கும் அவரதீதத்துக்கும் ஸம்பர்கமிலாதபடி, கஜ வேட்டைப்பரதாபதேவமஹாராயரைத் தண்டுபண்ணுவித்து, ஸகல விருதுகள் மவாங்கிக்கொண்டு, திவ்யதேசங்களையெல்லாம் ஸேவித் து, ஸ்ரீகார்யங்களெல்லாம் பிசோதித்துண்டு ஸ்த்தலத்திலே கஜவேட்டைப்பரதாபதேவமஹாராயரைத் தண்டுபண்ணி, திருவரங் கச்செல்வம் சிதறாமல் வளர்த்து, ஜீயர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கொங்கிகள் ஆசார்புருஷர்கள் எல்லானாயும் ஆதரித்துக்கொண்டு, பூர்வத்ததை தப்பாமல்நடப்பித்துக்கொண்டு, ராயர்பேரும் ரா யர்விருதும்பெற்று, கோயிலுக்குவந்து, தாம் ஸ்ரீகார்யம்நிர்வாழித்துக் கொண்டு, தாம்கொவண்வரான திருப்பதியார்கொத்துக்குத்தலைவரா யிருந்து தருத்தவரிசையையும், தம்முடையதம்பிக்கு ஸேனாபதிநாந் தாரான ராயர்வரிசையையும்பெற்று அதுபவித்துக்கொண்டுவந்தார். இப்பேறுதானே அவர்களுக்குக்குறைவனிக்கே இரண்டு அதீதமாக நட்டதுவருகிறது. இந்த சக்திராயன் சக்திராயத்தித்திருமகளை ப்ரதிஷ் டிப்பித்தபின்பு, வேதாசார்யர் ப்ரதிஷ்டைப்பண்ணின எம்பெரு மானார் அவரதீதமாய்தது.

வழியடிமைநிலையிட்ட பெருமானுத்தமநம்பிபிள்ளை கைங்கரியம்.

கோயிலாழ்வானையும் திருமஞ்சநம்பண்ணுவித்து, அமுதமண டபமும் அழகியமண ன்திருமண்டபமும் சாந்துமிவித்தது, ராயர்திருவிக்கனரீதநாயக்கர் கைங்கர்யமாகப்பண்ணிலைத்தது, வழி யடிமைநிலையிட்ட பெருமானுத்தமநம்பிபிள்ளை.

உத்தமர்கோயில்ஸ்ரீரங்கராஜர்கைங்கரியம்.

ஸ்ரீரங்கராயணஜீயர்பட்டத்திலே அஞ்சாமவர் உத்தமர்கோயில் ஸ்ரீரங்கராஜர் ஸ்ரீரங்கராயணஜீயராய், சுரகராயணஜீயர் ப்ரதிஷ்ட டிப்பித்த வஸத்தகோபாலர் துலுக்காவணத்திலே சேதமுடையில,

அவனையும் பரதஷ்டிப்பித்து, பெரியதிருநீண்டபத்துக்குத்தெரிவி
லே பாண்டிபுத்திரப்பரதஷ்டிடையான தாழ்ந்தருடனும் சேதமாகை
யில் அவனையும் பெரியதிருமேனியாக ஏற்புருளப்பண்ணி, புழுகாப்
புச்சாதுவித்து பரதஷ்டிப்பித்து, அவருடைய உதவையேரம் கல
ஹத்தின் முன்னோடே அந்தக்கோயிலுக்குத்தெற்கிலே நிகழிப்பரா
யிருந்து, பின்புநாணுமற்போகையில் அவனையும் பரதஷ்டிப்பித்து,
வடதிருக்காவேரிதென்கையிலே எல்லைக்கரைமண்டபமுகட்டுவீத்
து, தமக்குமுன் அழகியமணவாழ்ப்பியன் என்று பேர்கொடுத்து நடந்
துவந்தவந்தா பட்டர்பிரகாரத்திலே அவனுக்கு அவருடைய
ணவப்பியன் என்றுபேர்கொடுக்க, அவர்காலம்போய், திருப்பெத்தம
கம்பி பிரகாரம்விசாரிக்கத்தொடங்கினவுடனே, அந்தக்கருக்குணுக்
கு பலமுண்டாக்கி "பிராயணப்பியன்" என்று பெரிண்டாக்கி
னார்.

விருப்பணவுடையா கைங்கரியம்.

ரக்தாக்ஷிவருஷத்திலே, விருப்பணவுடையா, கந்தாசுரப்பெரு
மாள் கோவிலுங்கட்டி, ஹேதிசக்ருஸிம்ஹையும் பின்பித்
தார். இந்த உத்தமநம்பிசெங்கோல்செலுத்தி பிரகாரம்விவஹிக்
கையில், தம்மாசார்யரானபெரியநம்பிக்கு, பட்டருக்கு ஆனவுடனே தீ
ர்த்தம்ஸாதிக்கச்சொல்லி, அதின்பின்பு, ஜியாள் புவைஷ்ணவாள் மு
தலானபேருக்கும் ஆனபின்பு, ராயமுத்தனாயாலே பாரபத்தியக்காரர்
வரிசையைத் தாம்பிடித்து வந்தார்.

பெரியஜீயர், உத்தமநம்பியைக்கொண்டு, கந்தாசுரம்

அண்ணனுக்கு ஏற்படுத்தின மரியாதைகள்.

இந்தப்படி நடந்துவருகிறகாலத்திலே, சகாப்தம் ஆயிரத்துமுந்
தூற்றுநாற்பத்தேழுக்குமேல் பார்த்திவவருஷம் பெரியஜீயர் ஸ்வாமி
த்து எழுந்தருளி, பெருமாளுக்குரைபெற்று, திருவிதிதெற்குமாடத்தி
ருவீதியில் பல்லவராயன்மடத்தைலபித்து, காலகேசுமும் ஸேவா
காலமும் பரதிதினமும் தப்பாமல்கடந்து வாய்ப்பிய உத்தமநம்பிகால
த்துக்குப்பின்பு, அவர்புத்தரான உத்தமநம்பியும் பெரியஜீயர்திருவா
கனிலே அபசாரப்பட்ட; அழகியமணவாழ்ப்பெருமாள், அவன்ஸ்வப்
கத்திலே, பெரியஜீயர் அவதாரரஹஸ்யத்தைத்தெரியப்பண்ணி, அப
சாரக்ஷாபணம் பண்ணிக்கொள்ளச்சொல்லியமிக்க; அப்பொழுதே,
அந்த உத்தமநம்பியும் மடத்தேறவந்து, ஸ்வாமி நியமபரகாரம் பெரிய
ஜீயரைத் திருவுண்காழ்வாக ஸேவித்து, அவேஹியான்படியாலே

பரதஷ்டிவருஷத்திலேவந்து அபசாரக்ஷாபணம்பண்ணிக்கொண்டபு
யணத்தை பார்த்திக்கொண்டும், தமக்கு அந்தரக்ஷையாக
தகாராயணம் பார்ஸ்வத்திருபையாலே "அண்ணன்" என்று திரு
நாமம்பெற்றிருந்த அவர் திருவாழ்கனிலே ஆழ்ந்தித்து, அந்த வரத
நாராயண அண்ணன் கோயிலிலே யெழுந்தருளாமலிருக்க, பூர்வம்
ஆண்டாணுக்கு டையவர்ஸாதித்த மரியாதைகளும், பன்னீராயிரம்
நினைத்திருந்த கலாபத்துக்குப்பின் பெருமாள் திருமபஸ்வத்தலத்
துக்கெழுந்தருளிடலத்திலே, அந்தபிரங்கராஜா வாதுலதேசிகர்
ஹம்சஸ்தார தேசாந்தரஸ்தர்களாய் பஹுகாலம் வராமலிருக்க,
அந்தமரியாதையெல்லாம் ப்ரிபண்டாரம்சேர்ந்திகையில்; "அவர்
அந்தமரியாதையெல்லாம் ப்ரிபண்டாரம்சேர்ந்திருக்கிறார்கள்" என்று
விஜயாகர பார்த்தத்திலே பாக்கியத்துடனிருக்கிறார்கள்" என்று
ஸ்வத்தலையே யெல்லாந் திரைநிடாருமரியாதையைக்
உடன்படிக்கையே மேலே இரண்டுநாடாருமரியாதையைக்
கொடுத்ததுடன், குறைந்தபடியாக மரியாதைகள்-தீர்த்தம்-அருளப்
பாடு அண்ணனுடையாப்பிடிக்கப்பெல்லி, உத்தமநம்பிசொல்ல; உட
னே, பெரியதிருமாள் "தீர்த்தமும், கந்தாடைஅண்ணன் என்கிற அரு
ளப்பாரமும், உத்தமநம்பிசேவாஸ்கரமாய் அதுபவித்துக்கொள்ளும்" என்று
நியமிக்க; காலவிசேஷத்திலே, திருவத்யயகோத்ஸவத்திலே ஸ்வாமி
நியமத்தாலே தம்முடையஸங்கீதியிலே பரபத்தஸேவையானவுடனே
அண்ணன்ஸங்கீதியிலேயும் கீத்யம்ஸேவாகாலம் நடக்கும்படி நியமித்
து; அண்ணன் ஒருகாலவிசேஷத்திலே தேஹஸம்பந்திகள்நடத்தை
யிலே ஜிருப்பிதராய் ஸ்வாஸம் பார்த்திக்க, பெரியஜீயரும், பூர்வம்
உடையவர் கந்தாடையாண்டான் ஸ்வாஸம்கேட்கையில் "ஆண்
டான்வம்சஸ்தர்களுக்கு ஸ்வாஸமவேண்டாம்" என்றுநியமித்து,
தம் பாக்கியரான முதலியாண்டானுடைய கர்யாஷ்டக்கத்தை கோ
தரஷ்டக்கத்திலே பரதாநம்செய்தருளி, "காலாந்தரத்திலேகர்யாஷ்டக்
வம்சரோடே உமக்குஸப்தகோதரஸங்கேதமுண்டாய் ஸம்பந்தம்நட
க்கும்" என்று நியமித்தபடியாலே, அந்த அர்த்தத்தைவெளியிட்ட
ருளி; அந்தஸங்கேதம் பண்ணிவைக்கையில்; ஆசார்யநியமபரகாரம்
எல்லாம்நடந்துவருகிறது. காலவிசேஷத்திலே, பரதிவாதிபயங்கரண
ணை முதலானபேர் ஆசார்யபுருஷவரிசையிலே வந்துசேர்ந்தார்கள்.
சகாராயர் கைங்கரியம்.

காலவிசேஷத்திலே, சகாராயர் சந்தரபுஷ்கரிணி கோபமுதுபா
த்து, பாம்பதநாதன்ஸங்கீதிக்குத் தெற்குக்களையும் பிண்டமும்கட்

தென்னாயக்கர்கைங்கல் பம்.

சாத்தாகநாமம் - ஓம் உதங்கரியம்.

நம்புகுமாள் " ஸ்ரீசைலேசுதயாபாத்ரம்
பத்யம்ஸாதித்தது.

செய்யுள்

எஸ்லை நரை மதிள் கட்டினா

தெய்வியராகும் ஒருரிஷபர் வெளிவந்தார். இவரது உதவியால் அனைத்து உயிர்களும் உயிர்வாழ்ந்தன. இவரது உதவியால் அனைத்து உயிர்களும் உயிர்வாழ்ந்தன.

ஆண்டப்பவுடையார்

தான் எதற்குரியம்.

ட்டாசிமான ஆதீத்யதே உடையார்
பிலே திருத்தோத்திர ள் நடத்துப்படி
ருமலேது நூல் திருக்கிரமன் திருவிதியி
ரான் கொடியாலத்தைப் பவி

வே தவறாதேறும்
வெ. குகராமநாத

நண்ணப்பவசுடையார்கைங்கரியம்.

ருதினோர்காரிலிருவத்திலே, அண்ணப்படைமார் கட்டினே:—
வஸந்தோத் தவ கேட க்ருழித்திருளாள் நடப்பித்து, அதுக்குப்பலி
வெட்டாக, மலவீதேவன்புத்தூரளன்கிற க்ராமத்தை மைப்பித்தா
ன். அகலங்கன் திருவிதி மேல்பக்கத்திலே கேடாக்குழிமண்டபமும்
அவன்திருப்பணியாகச் செய்வித்தது, அந்தஉத்தமநம்பி.

பாசர்கைங்கரியம்.

பார்த்தஸாரதிகோயில் முகப்பத்தி, பராசர் கைங்கர்யம்.

புத்தூர் அழகியமணவாளப்பெருமாள்கைங்கரியம்.

திரு மடைப்பள்ளி உட்பட்டது, புத்தூர் அழகிய மணவாளப் பெருமாள் கைங்கர்யம்.

உத்தமநம்பி, சக்ரராயர் நிர்வஹ்த்தது.

இந்தப்படி, மெய்நிலையிட்ட உத்தமநம்பி, பரமோதூத வரலும் வலாக்கும் பலவகையிலும் வாங்கின திருவிடையாட்ட கராமங்கள் நூறு, இவர்தம்பி சக்ரராயர், ராஜகர் உபதரவத்தினிலே திருக்கொட்டாரத்திலே கெல்லையெடுத்துக்கொண்டுபோ வந்தவனுக்கு குடலை யுளந்தார்.

கருடவாழ்ந் பண்டிதர்கைந் றியம்.

பூர்வம் ஆரோக்யசாலையும் இருடைமாளிகையும் ப்ரதாபச்சக்ர
வர்த்தி தாரியபேரில் கங்கைதேவரான சிங் னாதண்டய நாயக்கர் த
ருப்பணியாயிருந்ததும், உடைபவர்கைங்கி லிருந்ததும், அது

५३

கோயிலுள்

1947

செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

யார்கோயில்

[Faint handwritten text at bottom left]

பத்துக்குக்

007-11-1800-1-2

அறிஞர் அண்ணா

பதிருமண்டபத்

வாளப்பெருமா

மூவெந்திறையார்தீராவின் தீர்த்தார், திருவேங்கடமுடையான் கைங்கரியம்.

திருமலைநாதவுத்தமநம்பி சைங்கரியம்.

சகாப்தம் ஆயிரத்துமூன்றுதான் தாலிரக்தாகியிருஷிமுத
ல், திருமலை தலத்தமரம்பி, விஜய நகரத்துக்குப் போய், தண்டு

பண்ணி, ப்ரௌடதேசராயர் மல்லிகார்ஜுனராயர் முதலானபேர்
கள் கையிலும் இருபத்திரண்டு க்ராமமும் வாங்கிக்கொண்டு, ப்ரஜோ
த்பத்தி வருஷத்திலே கோயிலுக்குவந்து, பெருமான்தேவன் மண்ட
பத்துக்கொடுங்கையும் வைப்பித்து, திருக்கொட்டாரத்துக்குத் தென்
வடக்கான சீமத்திருமதின்பழகி விழுந்துபோகையில் அந்தப் பாரத்தள
வும் பறிப்பித்து, கல்படைசெங்கல்படையுங் கட்டிவைத்து, முதல்கட்
டுக்குத் தளவரிசையும் கட்டி, பெரியதிருமண்டிப்பத்துக்குக் கிழக்கே
நூற்றுக்கால்மண்டபமும் கட்டிவைத்து, அதிலே ஜயேஷ்டட்டாபிஷே
கத்தில் ஸஹஸ்ரகலசாபிஷேகமும் பண்ணுவித்து; திருச்சிராப்பள்ளி
சாவடிக்கு ராயமுத்ரமறுஷ்யராக, குழித்தண்டல் கம்பராஜா வரு
கையில், “இந்தசீமைகளை விடவேணும்” என்று திருமலைராஜா
ல்லுகையில்; இவருக்கும் அவருக்கும் விரோதமாய்; சகாப்தம் அ
ரத்துமுந்நூற்றெண்பதில் ப்ரமாதிவருஷம் புரட்டாசிமாசத்திலே தெ
வ்கரைவடகரை சவையார் நாட்டார் அனைவரும் குடிகளும் புறப்ப
ட்டு, சீமையைப்பாழ்ப்பண்ணி, பன்னிரண்வெருஷம் ஆயிரக்கால்மண்
டபத்திலும் தேசாந்தரத்திலும் குடியிருந்து; பின்பு, சகாப்தம் ஆயிர
ரத்துமுந்நூற்றுத்தொண்ணூற்றிரண்டில் கரவரஷத்திலே, திருச்சிரா
ப்பள்ளிசீமை தண்டல்சீமையும் திருமலைராஜாவின் சீமையாகையி
ல்; தென்கரை வடகரையா ரனைவரும் திருமலைராஜாவைக்கண்டு,
தங்கள்தங்கள் க்ராமத்திலே போனபின்பு, இந்தமண்டபத்துக்கு மே
ல்புறத்து ஒழுங்குமண்டபக் கொறடுக்கொக்கத் தூர்ந்துபோகையில்,
அந்த மண்ணுமெப்பித்து, கோபுரத்துக்கு வடபுறம் சாரமுற்றம்
மண்ணுமெப்பித்துப் புறம்பேபோடுவித்து, சாந்திஹோமம்பண்ணி,
ஸங்க்ரமத் திருநாளுக்குச் சித்திரைத் திருநாளிலே எட்டாந்திருநாள்
எல்லைக்குமேல்புறத்தி லொழுங்கை மேற்படிவழிபாக ஆணையுண்ட
புறம்பில் கொறட்டிலே மேற்குப்பாக்கப் பெருமானேறியருளி, இது
க்கு மேல்புறத்தில் சாமந்தனாத்தோப்பிலே திருக்காவணமும் இடு
வித்து, சிறப்புக்கட்டளையும் நடத்தினது, திருமலைநாதஉத்தமநம்பி.

இதுவும், புரோகிதர்த்தக்கரை லக்ஷ்மீராயணப் பெருமாள்
கோயிலையும் ஜீரணோத்தாரணம் பண்ணி, பெருமாளுக்கு தந்தசப்பா
மும் பண்ணுவித்து, ஒரு பங்குனித்திருநாளில் முன்றாந்திருநாள் குதி
ரைநம்பிரான்மேலே யேறியருளி, ராத்ரி கோயிலுக்கெழுந்தருளும்
போது ஆகஸ்திகமாக மழைவருகையில் இந்த உத்தமநம்பிவாசலிலே
எழுந்தருளியிருக்க, உத்தமநம்பியும் தம்முடைய ஜனங்களுடனே பெ
ருமாளுக்கு வர்ஷஸ்வத்தையும் ஸமர்ப்பித்து, அதுமுதலாக முன்றாந்

திருநாளுக்குத் திருமலைக்கிலேதானே எழுந்தருளும்படி திட்டம்
பண்ணுகையில், இது நாகுக்கும் அந்தப்படியே நடந்துவருகிறது.

க்ருஷ்ண ராய வுத்தமநம்பி கைங்கரியம்.

அவர்தம்பி க்ருஷ்ணராய உத்தமநம்பி, சகாப்தம் ஆயிரத்து
நூற்றெண்பதில் பல்வங்க வருஷத்திலே, எறமாஞ்சித்திம்பபநாயக்கர்
முதலானவர்கையிலே இருபதுக்ராமம் திருவிடையாட்டமாக தாரை
வாங்கி, திருக்கொட்டாரமுகப்புத் திருமண்டபமும், நலந்திகழ்நாரா
யணஜயர் ப்ரதிஷ்டையான செங்கமலநாயகியார் எழுந்தருளியிருக்
கிற திருமதிரும் பழகிச் சரிவாகையில் அதுவும்கட்டிவைத்து; இரண்
டாம் நெல்லுக்கடம் பெருச்சாளியறுத்துச் சரிந்துபோகையில், உள்
நுத் தளவரிசையும் கட்டி, கல்துணும் கிறுத்தி, உறுதியாக எடுத்து
கட்டிவைத்தார்.

குடல்சாரவாளநயினர் கைங்கரியம்.

அவர்தம்பி குடல்சாரவாளநயினர், சகாப்தம் ஆயிரத்துநூற்
றுப்பதின்முன்தில் விரோதிக்குவருஷம், ஸ்ரீபண்டாரத்துக்கு சில
க்ராமங்கள் விடக்கொண்டு; ராஜமேஹந்தான் திருவாசல் நிலைகால்
முகவணையுட்பட்டதும் துலுக்காவணத்திலே பிடிவிழுந்து சேதமா
கையால், இந்தத்திருவாசலடித்தட்டளவும் பறிப்பித்து, நலமாகிலே
கால் முகவண உட்பட்டதும் பிராட்டிமலையிலே வெட்டித்தீர்ந்து,
கல்அடிப்பாரமுள்ளதும் உறுதியாகக் கட்டுவித்து, கொடுங்கையும்
வைப்பித்தார்.

கோவிந்தராஜா கைங்கரியம்.

மேல் இந்தத்திருக்கோபுரமும் பண்ணி, செங்கல்பணிதி, சாந்துப்
பணிதி, சித்திரப்பணிதி, வண்ணமும் எழுதுவித்து, அஞ்சுபொற்குட்
டும்வைப்பித்தது, கோவிந்தராஜாவின் கைங்கரியம்.

கம்பராஜாமல்லர் கைங்கரியம்.

இதுகளுக்குமுன், சகாப்தம் ஆயிரத்துமுந்நூற்றெண்பத்துமுன்
தில் சித்ரபுதுவருஷம், அணியரங்கள் திருமுற்றத்திலே முன்னி
ருத் வெண்கலத் திருக்கொடிக்கம்பத்தைவாங்கி பெரியதிருமடைப்
பள்ளியிலேவைத்து, செம்பினுலே திருக்கொடிக்கம்பத்தில் ஆனைத்
தகடு நாசித்தகடு உட்பட பலதகடு நூற்றுப்பன்னிரண்டெகடும், கம்
பத்தின்மேல் பெரிய திருவாடிநாளும் உட்பட செம்பின்மேல் பூரின
தங்கம் ஆயிரத்தறுநூறுபலம், இதுவும் பல திருவாபரணமும், கம்ப
ராஜாமல்லர் கைங்கரியம்.

ஜந்தயநாபுக்கர் கைங்கரியம்.

ஆலிநாடன் திருக்கோபுரம் தென்புறத்தில் த்வாரபாலகர்துலுக்
காவணத்திலே சேதமாகையில், திருவாழியாழ்வானையும் பெரிப்பரு
வாடியையும் ஏறியருளப்பண்ணிவைத்தது ஜந்தயநாயக்கர்.

சகாப்தம் ஆயிரம் வருஷம் ஆனாலும், கந்தாடையின் நுஞ்சுவை பண்ணிவிட்டு நங்காயத்துக்கு விவரம்:— ப்ரபண்டிதவராயரை வீரநாகிங்கராயர் ஜிபித்து, கங்கிரிகரத்திலிருந்து ராஜ்யபாரம் வறுக்கச்செய்தே, அவருடைய தமயனான மராஜா கைலசாஸ்த்ரமும்படித்து விரக்தராய் தீர்த்தயாத்ரைபண்ணி, ஹதுமது பாஸகைபண்ணி, திருவயோத்திக்குப்போய், ஸ்ரீராமமாடைகளையும் ஸ்பர்சவேதியையும் லபித்து, வைராகிவேஷத்துடனே கங்கிரிக்கு வந்து, தம்பியான வீரநாகிங்கராயரைக்கண்டு, ஒருஸ்ரீராமமாதையும் கொடுத்து, தனக்கு ஹற்றெட்டுத்திருப்பதிகளிலேயும் தேசாந்தரிமுத்தொட்டக்கத்தக்கதாக ராயசாஸ்த்ரமும் கிருபமும் வாங்கிக்கொண்டு, திருமலை பெருமாள்கோயிலிலேயும் ஸ்ரீராமமாதை ஸமர்ப்பித்து, அவ்விடத்தில் ஸ்த்தலங்கோயெல்லாம் ராயசாஸ்த்ரப்படிக்கு ஸ்வாதீநம் பண்ணிக்கொண்டு, சகாப்தம் ஆயிரத்துவாஷம்பயதினென்றில் ஸௌம்பவருஷத்திலே திருவரங்கத்திருப்பதியிலேவந்து, பெருமானுக்கு ஒரு ஸ்ரீராமமாதையும் ஸமர்ப்பித்து, கந்தாடையண்ணத் திருவடிகளிலே ஆபரணித்து, விசேஷகிஷ்ட்டராய், 'சைகலசாஸ்த்ரங்களையும்படித்து, ஏகாங்கிவேஷம்தரித்து, அண்ணன்ஸங்கிதியிலே "கந்தாடையாமாநுஜதாஸி" என்று தாஸ்யமாமமும்பெற்று, ராயசாஸ்த்ரப்படியே ஏகாங்கிகளுக்குத் தலைவராய், ஸ்த்தலத்திலேயிருந்த இலச்சினைகளுக்குமேலே தேசாந்தரிமுத்தொ ஆஞ்சநேயமுத்தனையைப் பெருமாள் ஸங்கிதியிலும்லபித்து ஆராமங்களிலே ஆஞ்சநேயமுத்தனையைத் தம்மதுஷ்யர்முகார்த்தரத்திலே ப்ரவர்த்திப்பித்து, இவ்விடத்திலே தம்மதுஷ்யர்முகார்த்தரத்திலே ப்ரவர்த்திப்பித்து, இவ்விடத்திலேதானேயிருந்துகொண்டு, நித்யமாகஏகாங்கிகளுக்கு உடையவர் கல்பித்தகட்டளைப்படித்து திருவணுக்கின்றிருவாசனிலேயும்பரிமளப்பெட்டிகளிலேயும் வ்யஞ்சனை அறைக்கும் ஆரியபட்டாளவாசலுக்கும் திருக்கொட்டாரவாசலுக்கும், இதுமுதலானதுகளுக்கு ஹதுமார்முத்தனையிட்டி; கொறட்டுப்பாரபத்யக்காரருக்கு, புறப்பாடுமுதலானவிடங்களிலே ஸேவையானவுடனே உத்தமசம்பிக்கு முன்னாக ஸேவைதீர்த்தப்ரஸாத விகியேருகாதிகளும் உண்டுபண்ணிக்கொண்டிருக்கும்காலத்திலே; ஸர்வநித்தவருஷத்திலே, திருக்காவேரி உடைப்புளடுத்து கடுத்தோப்புக்கும் குடிக்கொடுத்தராய்ச்சியார்கோவிலுக்கும் நடுவேபுறப்பட்டு, கிருக்கி ஆணைக்காவல் சம்பிப்பில் எல்லைமதிருக்கு மேற்காவே வடதிருக்காவேரியையடைந்து, முற்றிலும் பள்ளங்கு நத்திருக்கையில்; அந்தப்பள்ளங்களைத் திருவெள்ளறைமண்ணினாலே

தூர்து அடையவன்தானு. குமேற்கே கோப்பக்குரத்தையும்ஜீர்
கோத்தாரணம்பண்ணி, பெய்யமண்டபமும் கட்டிவைத்திருக்கும்கா
லத்திலே முன் காவருஷத்திலே திருச்சிராப்பள்ளி சீர்மைமுதலான
துகள் பிறகு ராஜாவுக்கு நடந்தபின்பு, இந்தராஜ்யத்துக்குக்கோனே
ரிராஜா காத்திர திருச்சிராப்பள்ளியிலே பாளையம்பண்ணிக்கொண்
டிருக்கையில்; ஆணைபகாவலாருக்குகோனேரிராஜா ஸஹாயம்பண்ணி,
மஞ்சள்பொடியிறைத்து வட்டையாமெட்டி பண்ணிவித்தும், திருமலை
சோலையெல்லையையமைத்துக்கொள்ளும்படி பண்ணிவித்தும், கோட்
டைசாமந்தனார் சென்றப்பராயக்கர் உள்ளிட்டாருக்குக்குத்தகையா
கத் திருவிடையாட்டச் சீர்மை அமைத்துக்கொண்டும், கோயிலிலே
யும் "புரவரி, காணிக்கை, பட்டு, பரிவட்டம்" என்று அநேகம் பெரு
கையெடுத்துக்கொண்டு, ஸ்த்தலத்தைநெருங்கி ஈடுபாதை
பண்ணுகையில்; இரண்டியாரும் ஏகாங்கிகளும் கோபுரத்திலேயேநி
சரீரத்தையுபேக்ஷித்தாலும் உபதாவம் பண்ணுகையில்; கந்தாடைரா
மாதுஜன், இந்தச்சேதிகளெல்லாம் பலகாலும் ராஸாநாயக்கருக்கு
அறிக்கைபண்ணிப்படியினாலே; தெற்குத்திசையில் ராஜகார்யவ்யாஜ
மாக அநேகதளத்துடனே நரஸாநாயக்கர்வந்து கோனேரிராஜாவை
ஸம்ஹரித்து, திருச்சிராப்பள்ளி உட்பட்டராஜ்யமும்; நளவருஷம் ஐப்
பசிமாசம் பதிநாலாந்தேதி நாகமராயக்கரும் குமாரர் நரஸாநாயக்கரும்
வந்து பெருமானேஸேவிக்க, கந்தாடை ராமாதுஜனும் அவர்களைஸே
விக்கப் பண்ணிவைத்து, திருவிடையாட்டச் சீர்மையையும் பலரும்
ஒத்திகையாக அதுபவித்த சீர்மையையும் பெருமாள் ஸ்ரீபண்டாரத்
திலே கண்டுகொள்ளும்படி நரஸாநாயக்கர் ராயஸமும்வாங்கி, திருவி
டையாட்டங்களும் விடுவித்துக்கொண்டு; திருவிடையாட்டச்சீர்மை
யிலே, வெட்டிவரியும் எட்டுத்தலையாரிக்கு உட்புரவரியும் ஸர்
வகார்யமாகக் கழிப்பித்துக்கொண்டு, முத்துக்கல் கண்டமாலை பதக்
கம் முதலான பலதிருவாரணங்களும், அதுவாணம் திருவெண்சா
மரம் பட்டுவகைபலவும் ஸ்ரீபண்டாரத்திலே முதலிவித்து, கருவு
கலத்திலே ஸ்த்தாபிதமும் கட்டுவித்து, திருக்கொட்டாரம் நெல்லும்
அமுதுபடியும் குத்தக்கொழிக்க தூறுகோயிலடியார் விழுக்காடு நர
ஸாநாயக்கன் உபயமாக என்றென்றைக்கும்எடக்கும்படி வாங்கி
விட்டு, பெருமாள் திருவாராதக்கட்டினைசாத்தும்படிவர்க்கவகைக்
கட்டினான் முதலானதுகளுக்கும் மாதவாயங்காராக்கட்டினையி
ட்டு, ஒன்றுலொன்று குறையில்லாமல் நடப்பித்தார்.

அதுமுதலாக, வீரஸுந்தரப்ரம்ஹா ராயம்தினில் தெற்குவுடத்
குக்கோபுரங்களும் புதிசாகக்கட்டிவைத்து, ஆயிரக்கால்மண்டபத்

திலே தளத்தில்காணாச்சாந்துபழகிப் பாகையில் காணாபோட்டுச்சா
ந்துபணியும்பண்ணிவித்து, அகளங்கனும்மதின் கிழக்கோபுரத்திலே
துலுக்காவணத்துக்குமுன்னே இடிவிநுந்து பழகி சேதபாயிருக்கை
யில் பழைய அடிப்பார்ந்துக்குள்ளேயே பட்டமாக அடிப்பாரும்மேலு
மெடுத்துக்கட்டி, குடும்பவரைக்கும்கோரமும்கட்டி, அதுக்குப்படியும்
கட்டுவித்து, நில்காணிலே கோனேரிராஜாநாயகத்தில் அந்தகோபுரத்தில்
ஏறிவிழுந்தஜீயர்களையும் ஏகாங்கிகளையும் உருக்களடிப்பித்து, எழுத்
தும்வெட்டுவித்து, கோபுரங்கள்நாயகன் பழகிச்சரிவாகையில் நன்றா
கக்கட்டி, புதிசாகப் பொற்குடமும் கொடுக்கைகளும் ஸ்லப்பித்து,
திருக்கொட்டாரத்திலே முன்றலங்குடு நாலாங்குடு அஞ்சாங்குடும் து
லுக்காவணத்திலே தலையடையும்சரிந்து அடிப்பாரமும் பெருச்சாணி
அதுத்து சேதமாகையில் இந்தமுன்றுகட்டிலுள்ள தளவரிசையுங்
கட்டி, மலையிலும்பந்தடி உத்திரமுள்ள மரங்களும்ஸுப்பித்து உறுதி
யாகத்தலையடைத்துநாடியளவும் நலமாகக்கட்டுவித்து, அஞ்சுக்கட்டி
யும் பூர்வம்முதலாக திருந்தமண்ணும் ஒகெளம் குப்பைகளும் எடுப
பித்து, திருநடைமாளிகை உமிமண்ணுமெடுத்துப் புறம்பேபோடுவித்
து, திருநடைமாளிகையும்கட்டுவித்து, ஆயிரக்கால்திருமண்டபத்தி
லொழுங்கையில் மேடையும் திருமண்டபத்துமுன்னில் மண்ணுமெடு
ப்பித்து, வெளியழகியானில்மண்ணும் அகளங்கன்திருவிதித்திருமதி
ருக்குட்பட்ட மண்ணுமெடுப்பித்துச் செப்பனிவித்தும், ஒட்டியன்
கலத்துக்குப்பின்பு அகளங்கன்திருமதிச்சரித்துபோகையில் அந்தச்
சரிவைக்கட்டுவித்தும், அணியரங்கன்திருமுற்றத்தில் ஆக்கேயபாகத்
திலே திருவஞ்சலமண்டபம் கோத்தியாகக்கட்டுவித்துத் திருநாள்
நடப்பித்தும், திவ்யவிமாரமும் வாஹங்களும் ஸவர்ணமாகப்பூசுவித்
தும், ஸ்கந்தியிலே அநேகதிருவாரணங்களும் அநேகஉபகரணங்
களும் பண்ணிவித்தும், விட்டலேசுவரன்கோயில் ஜீர்ணோத்தாரணம்
பண்ணிப் பரக்கக்கட்டுவித்தும், இந்தப்படிதிருத்தோப்புக்களும் பல
வகையில் கைங்கர்யங்களும்பண்ணுகையில்; பெருமாள்உகத்தருளி
"தலசேகரப்பெருமாள்" என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளினார்.

அதுமுதலாக உடையவர் கல்பித்த தேசாந்தரி ஏகாங்கிகளிலே
கந்தாடைராமாதுஜன் அதீதமாக பட்டமும், ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயபாப்
போலே மட்டும், ஸ்ரீரங்கராஜர் திருவாராதமும், தேசாந்தரி வைரா
கிகளுக்கு முதத்தினபோகித்தும், கோயிலிலேபரஸாதபணியாராதி
மடவரிசையாகப்பெற்றும் நடந்துவருகிறது. இவர் ராயருடைய தம
யனாகையாலே, குல்லாலும், அதிலேமேலே வைராக்யவேஷத்துக்குத்
தகுதியாக கிரோவேஷடியும்கட்டினபடியாலே, அந்த அதீதத்துக்கு
வந்தவர்கள் அப்படிக்கட்டுகிறதாக நடக்கிறது.

இவர், கோட்டைசாப்தனார் சென்றப்பராயக்கருள்ளிப்
குத்தகைகொண்டுநிறைய, கோனேரிராஜா அதுபவித்தது பல

ரும் ஒத்திப்பிடித்து அநுபவித்துமானவர்களை ஸ்ரீபண்டாரத்திலே சேர்த்த கராமங்கள் அநுபவித்தான்.

தேவதாயு ராயரதிநமானது.

பூர்வம் சேரசோழபாண்டியமண்டலங்களுக்கு ஒரு பரபுவாயி ருத்தாளிலும், அதின்பின்பு மன்னுமண்டலத்திற்கும் மூன்றுபேர் ராஜாக்கள் ஆளுங்காலத்திய ஒருபடியாகத்தானே, சகாப்தம் ஆயிரத்திருநூற்றுநூற்றத்தொன்பதில் அக்ஷயவருஷம்வலாக்கும் ராஜாக்கள் தேவதாயு பரமஹதாயங்களை ஆளாமற்படிக்கு பரமஹதாயை மாகத்தானேடக்க; அதிலேடக்கிற வ்யாயாயாயங்களை மாற்றம்விசாரித்து நிக்ரஹங்களைப் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதின்பின்பு, அலுக்கர்வந்து தேவதாயு பரமஹதாயங்களை அழித்து, பெருமாளும்தங்குவேட்டையாக ஆராமங்களிலேயெழுந்தருளி சகாப்தம் ஆயிரத்திருநூற்றுத்தொண்ணூற்றுமூன்றில் பரிதாபினருளும் வைகாசி பதினேழாத்தேதியிலே திரும்பவும் கோயிலுக்கெழுந்தருளினபின்பு, இம்மண்டலங்களெல்லாம் நரபதியானராயரதிநமானபடியினாலே, தேவதாயுமானதிருவிடையாட்டங்களை, ராயரும் ராயர்மதுஷ்பரான பலதூக்காதிபதிகளும் உதகதாராபூர்வகமாக கராமங்களை தாங்கப்பண்ணி, கோயிலுக்குத்தங்கள்மதுஷ்பராக மணியமும் மைப்பரதியுக்கட்டையிட்டி, அரண்மனைச்சீர்மையோடொத்ததாக ஆண்டுகொண்டிருந்தார்கள்.

உடையவர்கல்பித்த கட்டுக்கொலைத்தது.

ஆளபடியினாலே, உடையவர்கல்பித்த கட்டுக்கொலைத்து, ராயர்முத்தாயாக, செங்கோலதிகாரி ஒருத்தரும், கொறட்டுப்பாரபதய்காரர் ஒருத்தரும், ஸ்த்தலத்தில் பெரியவராக ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் இருத்தரும், காலவிசேஷத்திலே ஞாங்கென்னென்று உத்தமநம்பியாயிழந்தினா என்று சகராயர் ஒருத்தரும், தேகாத்திரிழந்தினா என்று கத்தாடையாமாதுஜனும், இப்படி அதிகாரிகளும் பலமுகங்களாய் ஸ்த்தலத்திலே உடையவர்கல்பித்த பத்துக்கொத்து பராமஹணபிரகரங்களிலேயும் பஹுமுகங்களாய், ஓரொருகொத்தில் கைங்குரியங்களைப் பலவிதமாகக் கொத்திலேச்சராமல் ஸ்ரீபண்டாரத்திலே விட்டு, இப்படிபலவிதமாக, உடையவர்கல்பித்தகொத்தும் மரியாதையும் அழித்து, பெருமாஸ்தாரே ப்ரபாஞ்சராத்ரமுகத்தாலே அருளிச்செய்த சாஸ்த்ரமாயாதைப்படியே உடையவர்கல்பித்தவரிசைகுலைத்து, ஸ்வதந்த்ரமாக சர்ஸ்த்ரவிருத்தமாய் ஆசார்யபுருஷபஹுமாதங்களும், இவ்வகைத்துக்கொத்துப்பிரகரங்களும் ஸ்த்தலாஸையாகுமும், இதுக்குண்டானபேறுகளும், இதுமுதலானதுகளைல்லாம் கலமிக்க கட்டிக்கொண்டார்கள்.

நம்பெருமாஸ்கோயிலிலேயே எழுந்தருளியிருந்தது.

சகாப்தம் ஆயிரத்துமூன்றுநூற்றத்தேழில் மணவாளமஹாமுனியெழுந்தருளி நம்பெருமானை மங்களாசாஸகம்பண்ணினதுமுதலாக, பெருமாஸ் பூபாலராயனைவிட்டுச் சவியாமல் எழுந்தருளியிருந்தார்.

சுவநாதநாயக்கனாக்கொலாடு, நரலிழ்ஹாசார்யர் பண்ணின கைங்கரியம்.

சகாப்தம் ஆயிரத்துநூற்றிருபதுக்குமேல், மஹா திருச்சிராப்பள்ளி விசுவநாதராயக்கள் அதிகமாய், அவனாக்கொண்டுவாலதேசிகர்குமாரர் கரலிம்ஹாசார்யர் பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பித்தது:—தங்கபட்டாத்தரவட்டில், கலசப்பரண, திருப்படிக்கம், ஸஹஸ்ரதாரைதட்டு, சித்திரவாபரணங்களும்செய்வித்து; பன்னிராயர் திருமுடிக்குறையிலே ஸ்ரீரங்கராஜாதன் அநுபவித்த கொவணவர்வரிசைகளும் ஸ்ரீபண்டாரஞ்சேர்ந்திருந்ததை தாம் லபித்து, ஸ்வாயிக்கு அடேசைகங்குலங்களையும் கட்டப்பித்து, மூன்றுலகைமொன் கைங்குலம்செய்வித்தார்.

அக்காலத்தே, பெருமாஸ் புறப்பட்டருளி, ஸேவைமுதலியார் ஸங்கிதிவாசலிலேதிரும்பி, ஸேவைமுதலியாருக்குத் திருமலைஸாதித்து, கொவணவர்வரிசையான திருமலையை முதலியாண்டான்வம்ச்யரானகுமாரகரலிம்ஹாசார்யருக்குஸாதித்து, ஆசார்யபுருஷர்கள் திருவோலக்கத்துக்கு பெரியகம்பி கத்தாடையண்ணன் க்ரமத்திலேடக்கத்து. ஸ்த்தலவட்டிலிலே ஜீயர் பட்டர் வாலதேசிகர் முறைவித்தது. ஸ்த்தலவட்டிலிலே மர்யாதைகள் கட்டத்து. பட்டருக்கு திருவாலதேசிகரலத்திலே தீர்த்தம்சுட்டத்து ப்ராமானிகம். வாலதேசிகருக்கு ஸ்ரீகார்யதீர்த்தம்சுட்டத்து ப்ராமானிகம். பெரியகம்பிமுதல் திருவோலக்கத்துக்கு மயவட்டில்தீர்த்தம்சுட்டத்து ப்ராமானிகம்.

க்குறையப்பயக்கர் கைங்கரியம்.

சகாப்தம் ஆயிரத்துநூற்றுநூற்றத்தேழில் க்ருஷ்ணப்ராயசுக் கர் துலாத்தனத்தில், பாயிக்கு அகேகம்திருவாபரணம் ஸமர்ப்பித்து, தன்னைபுருக்கு தென்றிருக்காவேரிக்கவாயிலே படித்தனாயும் மண்டபமுண்டி குமாரகரலிம்ஹாஸாலதேசிகனாக்கொண்டு ஸ்வயங்கு அனைத்துமுகன்பயிப்பண்ணுவித்தார்.

திருமாரக்குஷணப்பநாயக்கர் கைங்கர்யம்.

பின்பு, குமாரக்குஷணப்பநாயக்கரும் ராஜ்யம் பண்ணுகையில் ஸ்வாமிக்கு ரதநங்கி ரதநகிரீடம் முதலானது லக்ஷத்தைப்பதிமை ரம்பொன் கைங்கர்யம், அந்த நரஸிம்ஹதேசிகனாக்கொண்டு ஸமாபித்தார்.

உத்தமநம்பிக்கும், பட்டர் திருமலாசார்யருக்கு

உண்டான கலஹம்

சகாப்தம் ஆயிரத்தைத் தூற்றொன்றுக்குமேல் முத்துவந்தியாய்க்கர் துரைத்தனத்திலே, முன் பட்டர்சிஷ்யன் வழந்திவாழ்வித்தவன் என்கிற சோழியன் கோயிலிலே காணிமுத்தனாயும் உடையனாயும், அபுதர்பதநிகராயும், கணிகமுத்தனாகள்மேலே பட்டர்கையிலே கடன்பட்டு காலதர்மமடைந்தபின்பு, அவன்பெண் சீரங்கு பச்சியார் அபுதர வித்துவாய், தன் காணிகளைத் திருமாளிகைக்குக் கொடுக்கவிருக்கிறவளை, உத்தமநம்பி அதுவரித்து மித்ரபேதம்பண்ணி, தனக்கு ஒருபெண்ணும் ஒருபிள்ளையும் இருக்கிறதை ரஹஸ்யமாக ஸவிகாரம்பண்ணுவிக்க; இதற்கு பட்டர்மதுஷ்யர்கள் அவனையழைக்கவருகையில், அவர்களைத் தள்ளிவிட்டு, அவள்காணிகளையும் லபித்து, பட்டர்கையிலே முத்தனாகப்பட்டுப்போனபடியினாலே வேறேகருடமுத்தாபண்ணிக் கோயிலிலேபோடுகையில்; பட்டர்திருமலாசார்யரும் அந்தமுத்தனாய்ப்போடுவர்; ஒருத்தருக்கொருத்தர் கலகமுண்டாய், உத்தமநம்பி முத்துவிரப்பநாயக்கரைக்கண்டு திருமலாசார்யரை அழைப்பித்து, வாசலிசொல்லி அவர்முத்தனையடிறுத்திப்போட்டார்.

சிலகாலத்துக்குப்பின்பு, த்ரிசிரபுரத்தின்மேலே ராயர்படையெடுத்துவருகையில், துரை, திருமலாசார்யரையழைத்து, ஸ்வாமியோ திருமலாம் தன் அதிகத்துக்குக் கோட்டையிலே சேர்க்கச்சொல்ல; பட்டர் திருமலாசார்யரும், “நாம் ஸமயம்கூட்டிவந்தபேருக்கு ஸ்வாமிகாமல் ஸத்தலத்தைநிர்வஹித்து, பின்பு உம்வசம்பண்ணுகிறோம்” என்று ப்ரமரணம்பண்ணி, ஸத்தலத்திலே து, அநேகத்திதன் டகாஷாயங்கள் சேகரித்து ராமாது கத்தியுடன் அநேகம்பேருக்கு ஸ்வாமிவேஷமாகவும் ஏகாங்கிகளாகப்பண்ணி, கொம்மைக்கு ஒருத்தர்விழுக்காடு வைத்து, “நீயுடனானான் ப்ரமதரங்கம் மஹத்திம்” என்று அடிச்சொல்ல; தோகரிலே ராயர் படையிறங்கி, இதிராயர் உத்தரவின்படி ரகுநாதனாக்கரும் ஒரு அடிப்பக்காணியுள்ளேவந்து ஸ்வாமியைஸேவிக்க திருமலாசார்யரும், “உம்

க்கு ஜயமவந்தாப்போலே ஸத்தலம் உம்வசம் பண்ணுகிறோம்” என்று அவியவாசலிலே ரகுபிபிக்க; அவன் ஸத்துஷ்டனாய்ப்போனான்.

அந்தஸமயத்திலே, உத்தமநம்பி, பட்டர் ராயருக்கு எழுதினதாக ஒருதப்பிலையை முத்துவிரப்பநாயக்கருக்குக்கொடுக்க; அவனும், “நமக்குவிராரியருக்கிறவர் த்ரோஹம்பண்ணுவரோ?” என்று ஸமாபிப்படி; “அந்த ரகுநாதநாயக்கராப்போலே நீரும்வந்தால்காலடியிற் பிடிக்கிறோம்” என்றுசொல்ல; அந்தபடி ஸ்வாமியை நினைக்க; உத்தமநம்பியும், அண்ணனண்டையிலேவந்து, “பட்டர்மேலே நோஷங்களை துரைக்குச்சொல்லவேணும்” என்று கேட்கையில்; அவர், அஸம்மதராகையாலே, மிகவும்கிர்ப்பந்தித்து, “உத்தமநம்பிசொன்னது ஸரி” என்று சொல்லச்சொல்லி, ஸம்மதிபண்ணுகையில்; துரையை அழைத்துவந்து, அண்ணங்கானா துரை கேட்கையில், அவரும் அப்படி சொன்னதினாலே துரைக்கு மகஸ்ஸிலேபட்டு, வாசலிலே பட்டரை புரஸ்கரியாமல், வெளியிலேபோய் ராயரை ஸமாதாநம்பண்ணி அனுப்பி, தண்டுபோகையில்; உத்தமநம்பி, “பட்டர்கையில் லக்ஷாந்தரம் அறுவிட்டுத் தருகிறோம், அவர்சிஷ்யன் கத்திவால் நாயக்கனைக்கொண்டு ஆகவேணும்” என்று உபாயம்சொல்ல; துரையும் அவனையழைத்து, “ஒருகாரியம் அதத்தியமாய்ப் பண்ணித் தரவேணும்” என்று கேட்க; அவனும், “உங்களுக்குத் த்ரோஹம்பண்ணுகிறதில்லை, தாய்தலையைக் கொண்டவரச்சொன்னாலும் கொண்டு நுகிறேன்” என்ன; திருமலாசார்யரைக் கொண்டவரச்சொல்ல; “ஆக” என்று, அநேகஜட்டிகளையும் ஆணைகளையும் கூட்டிக்கொண்டுவந்து, “சிஷ்யன்வருகிறேன்” என்று ஐயங்காருக்குச்சொல்லி யனுப்பிவைக்க; அவரும், “என்னே அழைத்துவரச்சொல்லி, பரஸ்பரம் ப்ரீதர்களாக விருக்கையில்; ஒருஸமயத்தை உத்தமநம்பி நாயக்கருக்குச் சொல்ல; அந்தவேளையில், நாயக்கரும் பெருமானேஸேவித்து, பட்டர் வாசலிலேவர; பட்டரைக்கண்டுஸேவித்து; வாசலிலேதனித்துநிற்கிற பட்டரை, ஆணைப்படுக வைத்து க்ருதஸங்கேதர்களான மல்லரைக்கொண்டு பட்டரை ஆணைமேலே பிடித்துப்போட்டுக்கொண்டு, துரைஉத்தரவின்மேலே தூக்கத்திலே ஆறுமாஸம்போட்டு, உத்தமநாயகியைக்கொண்டு வீடுகொள்ளையிட்டு, மதுஷ்யர்களையும் பிடித்துக் கொண்டு, அவர்தீரத்தை ப்ரீரங்கம் தாசார்யருக்கு ஆதரம் பண்ணிப்போட்டான். அவர்களுக்கும்நதைகளும் துணியுருக்கு”

அவ்விடத்து லெட்டி இருபதினாயிரம்பொன் அரண்மனைக்குக் கொடுத்து அவரைவிடுவித்து, துறையூர்மையிலே ஏழுநூற்றாய் வந்துக்கொண்டிருக்கையில்; அந்தனுரைக்குப்பின்பு திருமேனியை ராயம்பண்ணுகையில், அந்தபட்டர் அவரை அதுஸரித்து, "அந்த அந்த மெல்லாம் உம்முடைய பெரியவர்கள், உத்தமம்பி" அண்ணங்கார் இவர்கள்வார்த்தையைக்கேட்டு நம்மையிப்படிபண்ணினார்கள்" என்று சொல்லுகையில்; துறையும்பட்டனா உபசாரோத்திகளினாலே சம்பிபித்து பரமாமாநம்பண்ணி, அவரநீநமர்யாதைகளை யதாபகாரம் கொடுத்தனுப்ப; உத்தமம்பியும், பூர்வத்வேஷபிதனும், அவரை ஸ்நேஹித்திருக்கையில்; சிலநாள்களுக்குப்பின்பு துறை தர்ப்புத்தியாலே தம்முடைய ஆசார்யரான ப்ரணதார்த்திஹர வாதலதேகெஹா அதிகாய்த்து, அவரை தேசாதீதரம்போம்படி பண்ணி, சவ்யதிஷ்டையில் பண்டாரம் மநுஷ்யன் அய்யக்காயனிடத்தில் சிஷ்யனும், முன் ஆசார்யஜ்ஞாதிகளென்கிற அபிமாநமும் அண்ணங்காரிடத்தில் தப்பினதுக்கு ஸத்தலத்திலே செங்கோல் கொட்டாததினாலே த்வேஷம்பிறந்து, அர்த்தாசையினாலே பட்டனாக்கைப்பிடித்து, "உமக்குஸத்தலத்திலே விரோதியார்? அர்த்தவான்களார்? காரியக்காரர் ஆர்?" என்று கேட்க; "அண்ணங்காரும், உத்தமம்பியும்" என்று சொல்ல; "அவர்களுக்கு புத்தி சொல்லுகிறேன்" என்று ஒருக்கால் ஸ்ரீரங்கத்துக்குவந்தான். *

கோயிலொழுகு முதல்பாகம்

ஸம் பூர்ணம்.

